UTGIVARKORSBAND
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
Box 6506
113 83 Stockholm

MELLERSTA SKÅNES TIDNINGSTRYCKERI AB
HÖRBY
1974

Simsport

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA SIMFÖRBUNDET

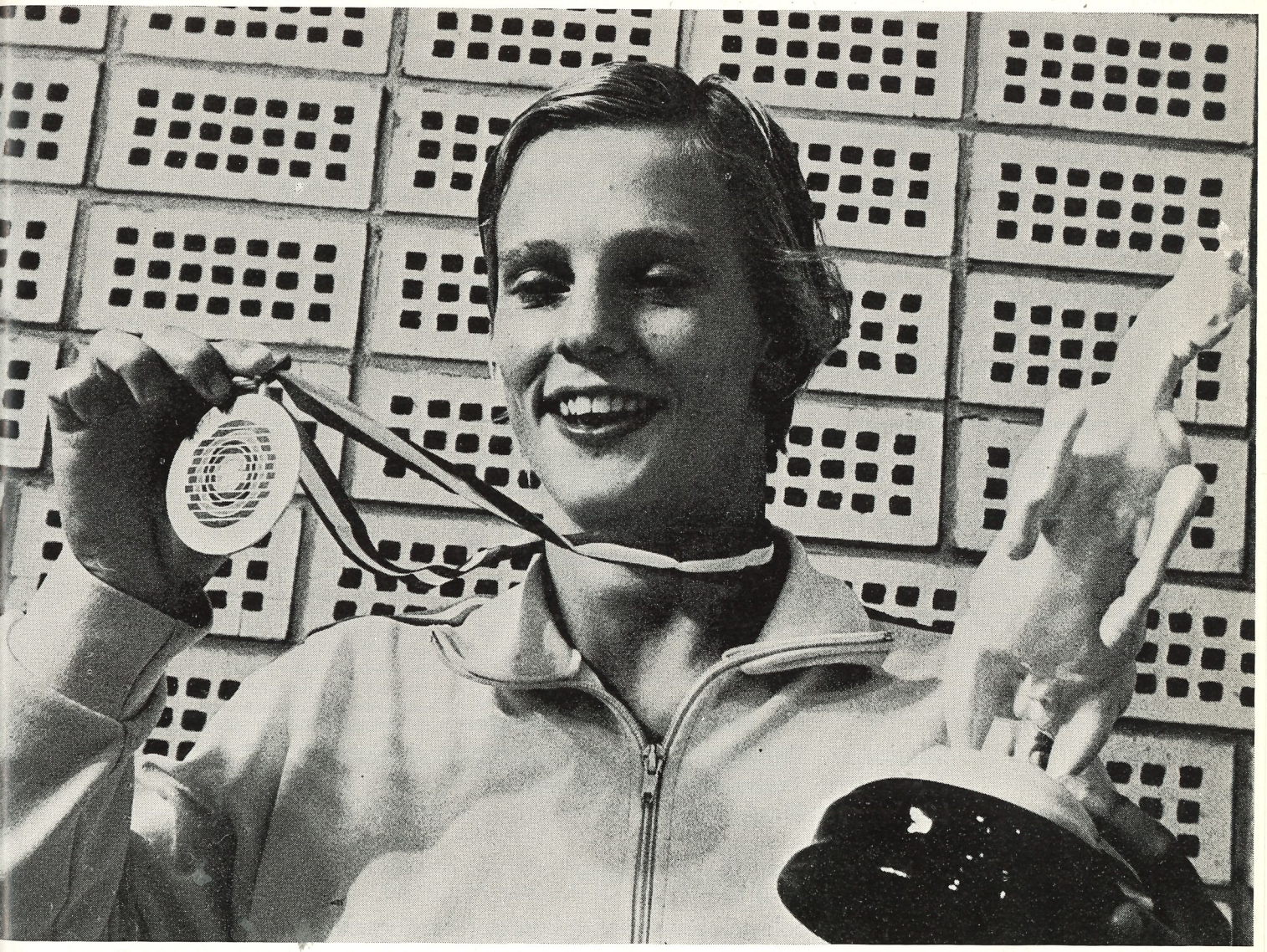

ika Knape med guldmedalj och hederspris efter en av sina två segrar i EM i Wien — Ulrika med vinst i både svikthopp och höga hopp blev vår enda guldmedaljör i Wien

8-9 AUGUSTI—SEPTEMBER — ÅRGÅNG 29 EM-NUMMER

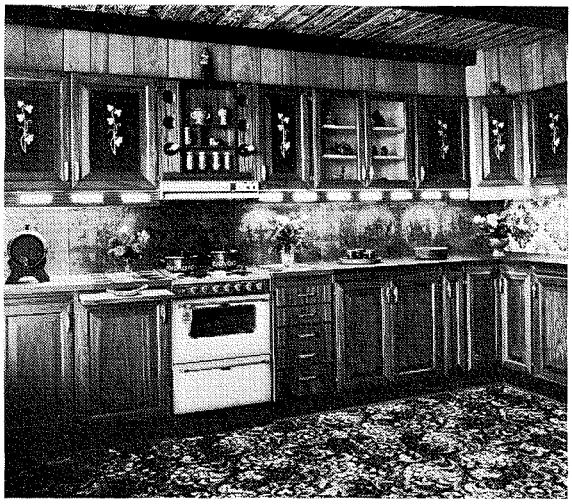

Något utöver det vanliga

Se vårt allmogekök i valnöt
med intarsia

NÄR DET GÄLLER KÖK

HS-Snickerier

håller sig alltid långt framme
och har alltid kök
uppställda för visning

HS-SNICKERIER AB

Gevärsgatan 25 — HELSINGBORG — Tel. 042-15 51 80
(Bergavägen, förbi djursjukhuset fram till järnvägen)

Öppettider: Måndag 07.30—18.00, tisdag—fredag 07.30—17.00,
lördag 07.30—12.00

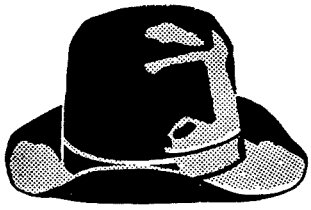

KNALLENS Värdshus

I KINNA

Lunch serveras dagligen
Söndagar: Familjemiddag med musikunderhållning
Fredagar: Trubadurunderhållning
Lördagar: Dans

ÖPPET: Måndag-Tisdag 11—16, Onsdag-Torsdag 11—23, Fredagar 11—01,
Lördag 11—16, 21—01, Söndag från kl. 13

Fester och privata sammankomster arrangeras

Beställningar per tel. 0320/136 60

VÄLKOMNA!
Fredrik och Kent

Var det fel av simledningen att ärligt deklarera förhoppningarna inför EM?

VAR VÅR OPTIMISM för stor och våra förhoppningar för ljusblå inför EM i Wien? I sista skedet av simmarnas EM-läger i Ronneby inbjöds till presskonferens, där Åke Lindhgren förde talan och tämligen rent ut deklarerade, att man räknade med guld på 400 och 1.500 frisim. Bengt Gingsjö var vårt främsta hopp, men det fanns dubbel gardering, eftersom Peter Pettersson hela året visat takter, som skulle kunna ge honom möjligheter att vara kanske allra närmast Gingsjö vid målkaklet.

Förutsägelserna var välgrundade — simkommittén hade ju hela året noggrant följt upp vad som hände ute i Europa och höll sin EM-statistik aktuell ända fram till EM-starten. Åke framhöll, att han ansåg det troligt, att hela vår EM-trupp skulle göra en bra insats, att vi skulle få en lång rad folk till final.

MEN RESERVATIONERNA fanns där dock hela tiden — om än de kanske bitvis föll bort i redovisningen i spalterna. Åke sade uttryckligen, att många andra länder var på frammarsch, att det inte bara var svensk simning, som gick framåt, utan att en stenhård och tuff konkurrens var att vänta.

I SENASTE NUMRET av Svensk Idrott tar Wolf Lyberg simledningen i örat för den optimism som man visade i förutsägelserna.

Wolf skriver bl a:

"Ju närmare vi kommit friidrotts-EM desto försiktigare har ledningen blivit i sina uttalanden. Från att ha haft en hel skock medaljaspiranter har det nu blivit "kanske 3—4". Det är bra att friidrotten inte tar ut några segrar i förskott. I tidningsrubrikerna...

Våra simmare har all anledning att besinna detta. Kanske inte så mycket de aktiva som fastmer vissa ledare som före sim-EM i Wien glömt bort sin tidigare inför Barcelona och München använda taktik att "ligga lågt". Nu har det inte varit någon hejd på optimismen och ibland föreföll det nästan onödigt för Bengt Gingsjö att ens ställa upp.

Så enkel är inte verkligheten. Jag tycker inte alls att den svenska simtruppen "gjorde bort sig" utan instämmer helt i Svante Lundkvists telegram till truppen i vilket han tackar för en god insats.

..Det råder ingen tvekan om att Sverige kom väl förberett — även om Gunnar Larsson (som utvecklat sig till en briljant simkommentator i radio efter en litet tveksam start) kritiserade .långsimmarnas "tunna" träning sista 14 dagarna.

Men i många av våra förbund tänker man inte på att även andra länders aktiva går framåt. Här har nu vårt simfolk flyttat fram sina positioner på ett högst förtjänstfullt sätt — vilket inte minst bevisas av den stora rekordskörden. Men vi glömmer ofta bort att våra .motståndare .sannerligen inte varit overksamma under mellantiden. De har också blivit bättre. Därför tycker många gånger en intet ont anande svensk allmänhet — som fått optimistiska rapporter i förväg via ((självklart) lyhörda massmedier — att det gått illa."

SVENSK SIMNING har haft "läge" för fina insatser vid en rad större internationella mästerskap under 1970-talet. Det blev segrar och guld både vid EM i Barcelona 1970, OS i München 1972 och VM i Belgrad i fjor. Inför dessa mästerskap låg våra ansvariga hela tiden mycket lågt i tipsen — emellanåt tyckte man, att baissningen var väl rejäl.

Personligen tyckte jag inte det var något fel att vi den här gången med det underlag och de utsikter, som förelåg, ärligt visade fram den optimism och de förhoppningar, som det fanns fog för.

Vi gjorde ett fint EM, plockade en silver och tre brons (därav två tunga bleckor i lagkapp), merparten av våra EM-startande slog sig till finalplats och slog svenska rekord inte mindre än 23 gånger — det var "bara", att den där riktiga, efterlängtade fullträffen i form av en seger och ett guld uteblev för simmarna.

Men den kom ju i stället — vågar jag skriva som väntat — genom Ulrika i hoppen, två gånger f ö!

DET ÄR SJÄLVKLART att alltför självsäkra uttalanden och tips i förväg reducerar en i och för sig aktningsvärd prestation, som ett EM-silver givetvis är. Andraplaceringen blir räknad som nästan ingenting, uppfattas närmast som en besvikelse, när ett säkert guld var utlovat.

Lite elakt skulle man kanske våga säga, att friidrottsfolket ju hade viss anledning att ligga lågt med sina tips och förhoppningar inför EM — med sina 28 aktiva (lika många som vi hade i simning i Wien) presterade man ett enda nationsrekord.

VI TYCKER FORTFARANDE att vi gjorde en mer än hedersam totalinsats i Wien med två guld, ett silver och tre brons. Men för framtiden är det alltså bäst att undvika att ge ärliga och rättframma uttryck för de möjligheter man anser sig ha, även om de är grundade på så genomarbetat, grundligt och tillförlitligt material som går att åvägabringa.

Även om man kanske tvingas tala "med dubbla tungor", när man ger information via massmedia!!!

Frille Sjö

Dubbelnummer om EM i Wien

Simsport utkommer denna gång som dubbelnummer 8—9 för augusti —september. Det har ansetts lämpligt, att hela den omfattande redovisningen av EM i Wien — tävlingarna slutade sent i augusti med tanke på Simsports pressläggning — göres i ett och samma nummer.

SIMSPORT
MEDDELANDEN FRÅN
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
Rehnsgatan 18 — Box 6506, 113 83 Stockholm
Tel. 08/14 18 30 — POSTGIRO 5 24 94 - 2

Redaktör och ansv. utgivare
FRILLE SJÖ
Inedalsgatan 5
112 33 Stockholm
Tel.: 08/51 90 78 (bost.)

Utkommer med 11 nummer per år
Prenumerationspris: kr. 35:—
I utlandet kr. 40:— för helår

Nr 8—9 — 1974 —Årgång 29

Obs! Manus till nästa nummer skall vara red. tillhanda senast 30 september

SEPTEMBER

13—15	S	JSM
22	S	Östersund: 10-manna
19—22	S	Tränarkonferens
21—22	H	Aachen: Intern. ungdomstävlingar
21—22	S	Linköping: Delfinsimmet
21—22	SH	6-distriktsmatch. Arr. Halland
21—22	S	Distriktsmatch Oslo—Värmland
29	S	Härnösand: Nat. tävl.
27—29	S	SUM-Sim, riksfinal

OKTOBER

1—10	K	JDM (ev. landsdelsmästerskap)
1— (17.11)	P	Seriespel, höstomg.
12	S	Sundsvall: Ungdomssimningar
13	S	Sollefteå: Solleftesim
13	S	Vilhelmina: AC-cupen
12—13	H	Värnamo: Swed Expo Cup
13		Sundbyberg: "Buster Cup"
19—20	K	Sverige: 4-landskamp
20	S	Iggesund: Nat. tävl.
20	S	Juniorlandskapsmatch (Södermanland—Uppland)
27	S	Örnsköldsvik: Nat. tävl.
27	S	Holmsund: SIK-leken

NOVEMBER

	H	RM 1 m
1— 3	S	Stockholm: Colgate Cup
1— 3	K	Bosön: Instruktörer I 2 o. I 3
2— 3	S	Öjebyn: Öjeby-spelen
2— 3	S	Gera, DDR: DDR—Sverige, f. -60 o. senare
2— 3	H	Falköping: Falköping Open
2	S	Kalmar: Minisimmet.
10	S	Ludvika: Landskapsmatch Dalarna—Närke
10	S	Stockholm: 20-manna
16—17	K	JSM
16—17		Ångermanland: Norrländskt simmarting
17	S	Östersund: Skollagkapper
17—18	S	Stockholm: Junior-DM
19	S	Göteborg: 20-manna, damer
23		Ungdomslagkapper, SK Neptun
23—24	S	Gävle: Londoner Cup
23—24	S	Rostock: Internationella tävlingar f. -60 o. senare
24	S	Boliden: Kopparsimmet
24		Stockholm: 50-manna, SK Neptun
24	S	Skärblacka: Gladdoppet
30	S	Borås: Elfsborgsdoppet

DECEMBER

1	H	Stockholm: SM höga hopp inomhus
7	S	Västerås: TREDISTRIKTSKAMPEN för ungdom (Södermanland—Dalarna—Västmanland)
8	S	Stockholm: Pojk-10-man., Polisens IF
8	S	Vadstena: Swärds Memorial (ÖSF)
30—1/12	S	Uleåborg: OUS Decemberspel

1975

4— 6 juli	H	Sverige: Europacupen, 3 o. 10 m
18—25 juli	SHKP	Colombia: VM i Cali
2— 5 aug.	SH	SM, prel.
11—17 „	P	Sverige: EJM
16—17 „	S	Leeds: Europacup, damer
16—17 „	S	Moskva: Europacup, herrar

1976

17 juli	SHP	Montreal: OS, Canada
1 aug.	SH	SM (ca 1 vecka efter OS)

Utbildningskalender

SEPTEMBER

14—15	S	Kramfors: Funktionärer Steg 2
19—22	S	Tränarkonferens
21—22	S	Stockholm, Instruktörer Steg 1 avd I
21—22	M	Norberg: Motionsledarkurs
21—22	H	Instruktörer Steg 1 avd. I
27—29	H	Bosön: Instruktörer Steg 3
28—29	S	Vetlanda: Instruktörer fortbildning
		Västmanland: Funktionärer

OKTOBER

4— 6	S	Ev. utb.-föreläsarkurs
5— 6	H	Stockholm: Domare
5— 6	S	Stockholm, Instruktörer Steg 2 avd I
5— 6	S	Ronneby: Instruktörer, fortbildning
5— 6	S	Arjeplog: Funktionärer, I:a klass
7— 8	S	Stockholm: Instruktörer Steg 1 avd II
7—12	S	Stockholm: Funktionärer Steg 1
11—20	S	Bosön: Ev. Steg 4
12—13	S	Stockholm: Instruktörer Steg 2 avd II
18—19	SHPK	Ronneby: Ungdomsledarkurs
18—20	SHPK	Stockholm: Simledarting
19—20	S	Stockholm: Speakerkurs
19—20	S	Ludvika: Instruktörer, Steg 1 avd. I
21—22	S	Sundsvall: Instruktörer Steg 2, avd. 2
23—24	S	Stockholm: Speakerkurs
25—26	S	Åtvidaberg: Instruktörer Steg 1 avd. I
26—27	S	Värnamo: Instruktörer Steg 1 avd. I
		Västerås: Instruktörer Steg 2 avd. I
26—27	S	Skellefteå: Instruktörer, Steg 2 avd. I
26—27	S	Hudiksvall: Funktionärer Steg 2
26—27	S	Stockholm: Instruktörer Steg 2
28	S	Stockholm: Funktionärer Steg 1
	S	Stockholm: Funktionärer Steg 2

NOVEMBER

2	S	Stockholm: Funktionärer Steg 1
8— 9	S	Åtvidaberg: Instruktörer Steg 1 avd. II
9	S	Göteborg: Funktionärer, II:a klass
9—10	SHPK	Vuollerim: Föreningsledarkurs
9—10	K	Karlskrona: Instruktörer II
9—10	S	Ludvika: Instruktörer, Steg 1 avd. II
9—17	S	Stockholm, Instruktörer Steg 1
16	S	Göteborg: Funktionärer, II:a klass
16—17	S	Alingsås: Fortbildning Instruktörer
16—17	S	Kalmar: Instruktörer Steg 2 avd. II
23	S	Göteborg: Funktionärer, I:a klass
29—30	S	Linköping: Funktionärer
	S	Västerås: Instruktörer Steg 2 avd. II
	S	Dals-Långed: Instruktörer fortbildning
30	S	Göteborg: Funktionärer, I:a klass

DECEMBER

14	P	Stockholm: Funktionärer

VÄRLDSREKORD

100 meter frisim, damer: Kornelia Ender, 56,96 — Wien den 19 aug.

200 meter frisim: damer: Kornelia Ender, 2.03,22 — Wien den 22 aug.

100 meter fjäril, damer: Rosemarie Kother, 1.02,09 — Wien den 21 aug.

100 meter fjäril, damer: Rosemarie Kother, 1.01,99 — Wien den 22 aug.

100 meter ryggsim, damer: Ulrike Richter, 1.04,09 — Wien den 22 aug.

100 meter ryggsim, damer: Ulrike Richter, 1.03,30 — Wien den 23 aug.

100 meter ryggsim, damer: Ulrike Richter, 1.03,08 — Wien den 24 aug.

200 meter ryggsim, damer: Ulrike Richter, 2.17,35 — Wien den 25 aug.

100 meter bröst, damer: Renate Vogel, 1.12,91 — Wien den 22 aug.

100 meter bröst, damer: Christel Justen, 1.12,55 — Wien den 23 aug.

200 meter bröst, damer: Carla Linke, 2.37,44 — Wien den 19 aug.

200 meter bröst, damer: Carla Linke, 2.34,99 — Wien den 19 aug.

200 meter medley, damer: Ulrike Tauber, 2.18,97 — Wien den 18 aug.

400 meter medley, damer: Ulrike Tauber, 4.52,42 — Wien den 21 aug.

4×100 meter medley, damer: DDR, 4.13,78 — Wien den 24 aug.

200 meter medley, herrar: David Wilkie, 2.06,32 — Wien den 24 aug.

400 meter medley, herrar: Andras Hargitay, 4.28,89 — Wien den 20 aug.

400 meter frisim, herrar: Tim Shaw, 3.56,96 — Concord den 22 aug.

400 meter frisim, herrar: Tim Shaw, 3.54,69 — Concord den 22 aug.

400 meter frisim, damer: Shirley Babashoff, 4.15,77 — Concord den 22 aug.

200 meter frisim, herrar: Tim Shaw, 1.51,66 — Concord den 23 aug.

200 meter frisim, damer: Shirley Babashoff, 2.02,94 — Concord den 23 aug.

200 meter bröstsim, herrar: John Hencken, 2.18,93 — Concord den 24 aug.

1.500 meter frisim, herrar: Tim Shaw, 15.31,75 — Concord den 25 aug.

800 meter frisim, damer: Jo Harshbarger, 8.47,66 — Concord den 25 aug.

1.500 meter frisim, damer: Jenny Turrall, 16.33,94 — Concord den 25 aug.

100 meter bröstsim, herrar: John Hencken, 1.03,88 — Concord den 1 sept.

4×100 meter frisim, herrar: USA, 3.25,17 — Concord den 2 sept.

100 meter ryggsim, damer: Ulrike Richter, 1.02,98 — Concord den 2 sept.

100 meter bröstsim, damer: Renate Vogel, 1.12,28 — Concord den 2 sept.

100 meter fjärilsim, damer: Rosemarie Kother, 1.01,88 — Concord den 2 sept.

800 meter frisim, damer: Jo Harshbarger, 8.47,59 — Concord den 1 sept.

4×100 meter frisim, damer: USA, 3.51,99 — Concord den 1 sept.

200 m bröstsim, herrar: John Hencken, 2.18,12 — Concord den 22 sept.

EUROPAREKORD

400 meter frisim, damer: Angela Franke, 4.17,83 — Wien den 19 aug.

800 meter frisim, damer: Cornelia Dörr, 8.52,45 — Wien den 24 aug.

200 meter frisim, herrar: Peter Nocke, 1.53,10 — Wien den 19 aug.

1.500 meter frisim, herrar: Frank Pfütze, 15.54,57 — Wien den 25 aug.

4×100 meter frisim, herrar: Västtyskland, 3.51,57 — Wien den 25 aug.

4×200 meter frisim, herrar: Västtyskland, 7.39,70 — Wien den 21 aug.

SVENSKA REKORD

100 meter frisim, damer: Diana Olsson, 59,71 — Wien den 18 aug.

200 meter frisim, damer: Gunilla Lundberg, 2.08,76 — Wien den 22 aug.

800 meter frisim, damer: Else Gunsten, 9.09,54 — Wien den 23 aug.

100 meter fjärilsim, damer: Gunilla Andersson, 1.04,63 — Wien den 21 aug.

200 meter fjärilsim, damer: Eva-Lotta Kihlberg, 2.22,81 — Wien den 25 aug.

200 meter ryggsim, damer: Diana Olsson, 2.26,89 — Wien den 25 aug.

100 meter bröstsim, damer: Jeanette Pettersson, 1.16,07 — Wien den 22 aug.

100 meter bröstsim, damer: Jeanette Pettersson, 1.15,57 — Wien den 23 aug.

400 meter medley, damer: Anita Zarnowiecki, 5.10,51 — Wien den 21 aug.

400 meter medley, damer: Anita Zarnowiecki, 5.08,96 — Wien den 21 aug.

100 meter frisim, herrar: Bernt Zarnowiecki, 53,54 — Wien den 18 aug.

100 meter frisim, herrar: Bernt Zarnowiecki, 53,39 — Wien den 23 aug.

100 meter frisim, herrar: Bernt Zarnowiecki, 52,99 — Wien den 24 aug.

200 meter fjärilsim, herrar: Anders Bellbring, 2.05,92 — Wien den 18 aug.

100 meter bröstsim, herrar: Glen Christiansen, 1.08,44 — Wien den 19 aug.

100 meter ryggsim, herrar: Svante Zetterlund, 1.00,70 — Wien den 18 aug.

100 meter ryggsim, herrar: Anders Sandberg, 1.00,61 — Wien den 18 aug.

100 meter bröstsim, damer: Jeanette Pettersson, 1.14.60 — Göteborg den 3 sept. (25 m.)

100 meter fjärilsim, damer: Gunilla Andersson, 1.03,30 — Göteborg den 3 sept. (25 m.)

Forts. på sid. 37

Den riktigt stora simfullträffen kom ej

DAMERNA TOTAL EM-FYRA

Wien, Simsport: Den där efterlängtade och välbehövliga riktigt stora fullträffen — guld och EM-titel åsyftas givetvis — fick vi aldrig uppleva för Sveriges räkning i Stadionbad i Wien, där simgrenarna avgjordes. Men det blev, förutom Ulrika Knapes två guld på hoppsidan, fyra medaljer: en silver och tre brons. Plus en massa finalplatser och EM-poäng, som totalt placerade Sverige som fjärde bästa nation. Och ingen skall klaga på förarbetet: det slogs inte mindre än 23 svenska rekord i EM och på 47 starter nådde svenskarna final i 20 fall. Tyngdpunkten i vårt simlandslag har igen hamnat på damsidan: flickorna blev fjärde bästa nation, en halv poäng från tredjeplaceringen, medan herrarna totalt är sjunde nation.

SK-basen Sture Kronman knyter också direkt an till denna svängning i sin privata summering:

— Gunilla Anderssons brons på 100 fjäril och damlagets tredjeplacering på 4×100 medley var för mig de gladaste och mest angenäma överraskningarna. Jag tycker också att vårt facit och den totala fjärdeplaceringen i nationstävlingen visade, att vi inte överskattade våra möjligheter, när vi tog ut en så stor trupp som 28 simmare, 14 flickor och 14 pojkar.

— Jag måste dock medge, att vi mötte hårdare konkurrens än vi från början räknat med. Att DDR skulle vara överlägset var ingen överraskning efter insatserna i Belgrad-VM. Men det rör på sig ordentligt i europeisk simning: framför allt var Sovjet, Frankrike och Italien mycket bättre än vi kalkylerat. DDR-flickorna har ju varit otroligt suveräna och vunnit samtliga damgrenar utom en och dessutom med ett enda undantag — Enith Brigithas andraplats på 200 frisim — vunnit idel dubbelsegrar i de individuella grenarna.

Dessutom hållit hög standard genomgående: av de 17 världsrekord, som slogs under EM, svarade DDR:s damavdelning för inte mindre än 15.

På tal om rekord kan noteras, att Gunnar Larsson (flitig radioreporter under EM) blev av med vårt enda världsrekord, som engelsmannen Wilkie slog på 200 medley. Bengt Gingsjö tappade sitt europarekord på 1.500 frisim till unge östtysken Frank Pfütze. Gingsjö har dock kvar europanoteringarna på 400 och 800 frisim från i fjor.

• DAMERNA FYRA

De olika nationstävlingarna i EM gav följande slutresultat:

Europa-Cupen (herrar): 1) Sovjet 155 poäng, 2) Västtyskland 140, 3) DDR 129, 4) Ungern 81, 5) Storbritannien 76, 6) Italien 54, 7) Sverige 28, 8) Frankrike 12, 9) Jugoslavien 10, 10) Spanien 7, 11) Holland 6, 12) Norge och Rumänien 2, 14) Österrike 1.

Bredius Cup (damer): 1) DDR 295, 2) Holland 59, 3) Sovjet 56,5, 4) Sverige 56, 5) Västtyskland 44,5, 6) Frankrike 20, 7) Italien 19, 8) Storbritannien 13, 9) Ungern 9, 10) Tjeckoslovakien 3, 11) Belgien 1.

Notabelt är att DDR ensamt tog mer poäng än samtliga övriga nationer tillsammans — och då hade ändå östtyskarna enligt utsago huvudsakligen riktat in sin formkurva med kulmen på mötet med USA i Concord, Kalifornien, dit DDR-laget åkte nästan direkt från Wien, det blev bara en kort avstickare hem, innan USA-resan anträddes.

Medaljstriden vanns också självfallet av DDR, som tog 17 guld — 15 silver — 4 brons. Därefter följde: 2) Västtyskland 6—3—3, 3) Ungern 3—1—4, 4) Sovjet 2—7—11, 5) Storbritannien 2—3—3, 6) Italien 2—2—1, 7) Sverige 2—1—3, 8) Holland 0—2—3, 9) Frankrike och Jugoslavien 0—0—1.

Medaljfacit omfattar samtliga grenar i Wien, d v s simning, hopp och polo. Utanför själva tävlandet rymde EM-veckorna i Wien en mångfald annat intressant och viktigt. LEN höll sålunda kongress, där Bertil Sällfors omvaldes till president och Jönköping med bred marginal vann kampen om värdskapet för nästa EM, som skall hållas 1977. Kongressen skärskådas av Gunnar Werner på annan plats i detta nummer, som om EM också bl a innehåller:

- EM-dagboken av Frille Sjö.
- Rapport från polots A-grupp — av Frille Sjö — och den svenska insatsen i B-gruppen — av Lars Fjärrstad.
- Sim- och träningsteknisk analys — av Gay Ljungberg.
- Rapport från konstsimmets eget EM i Amsterdam — av Set Hjärpe.
- EM-resultat.

Frille Sjö

Ny ledning efter EM för vårt simlandslag

Det blir ny regim för simlandslaget efter Wien-EM. Sture Kronman har, som omnämndes i förra numret av Simsport, lämnat över till Bernt Porsander, Örebro, som SK-ordförande. Det skiftet signalerades från SK redan vid arbetsårets första styrelsesammanträde.

Sture finns dock kvar inom Simförbundet som skattmästare och EK-ordförande. Han menar, att efterträdaren får göra SK:s programförklaring för framtiden men säger dock själv om fortsättningen:

— Vi bör fortsättningsvis ytterligare profilera punktsatsningarna.

Åke Lindhgren lämnar också landslaget efter 16 år som tränare där (med en lucka för Mexiko-OS). Åke bestämde sig, deklarerade han efter EM, redan i fjor vid VM, att det här året skulle bli hans sista. Åke fortsätter dock givetvis som tränare i Stockholms-Polisen.

Hur SK avser besätta vakansen efter Åke är för dagen inte klart. Bernt Nilsson, som jobbade ihop med Åke under EM och genom hela förberedelsearbetet är givetvis ett aktuellt namn.

Fin svensk triumf på Wien-kongressen

JÖNKÖPING FICK EM 1977

Sverige vann sin första seger under Europamästerskapen i simning i Wien redan före tävlingarnas början. Vinsten i den tävling, som jag menar, blev, att vi hemförde nästa Europamästerskap i samtliga grenar till Sverige och Jönköping. Simförbundet har i intimt samarbete med Jönköpings kommun, sedan tanken väckts av Christer Junefelt under en middag i Stockholm i januari, intensivt bearbetat övriga europeiska simförbund för att värva så många röster som möjligt för Jönköping och Sverige som arrangör av nästa europamästerskap.

Riktlinjerna för den gemensamma kampanjen drogs upp under ett sammanträde i Jönköping i samband med inne-SM i Linköping i mars och dessa riktlinjer har därefter till punkt och pricka följts.

Jönköpings kommun har satsat både arbetskraft och pengar för att åstadkomma det erforderliga underlaget. Broschyrer har tryckts upp och delegater från Jönköpings kommun har tillsammans med mig medverkat bl a på Kalenderkonferensen i London i maj och inte minst vid ett party på Hotel Imperial i Wien bekostat av Jönköpingsindustrier, då Simförbundet för övrigt fick tillfälle presentera den nya regelfilmen för ett 70-tal utländska gäster.

Som svåraste konkurrenter uppträdde Bonn och Belgrad. Båda dessa städer och respektive simförbund har emellertid satsat mera halvhjärtat på att få evenemanget. Troligtvis har vår offensiv varit så stark, att de andra simförbundens verksamhetslusta avtagit.

Sålunda drog sig Bonn tillbaka dagen före kongressen i Wien, medan Belgrad utan alltför stor tygnd presenterade sina möjligheter att anordna europamästerskapen under kongressen.

Som alltid blev det omröstning och rösterna föll så, att Sverige och Jönköping erhöll 38 röster, medan Belgrad erhöll 14 röster. Segern var sålunda övertygande. Den förste att gratulera var för övrigt jugoslaven Bogdan Nendanovic.

Europamästerskapen är ett jätteevenemang som förutsätter helhjärtad satsning från Jönköpings kommuns sida. Av vad Jönköpings kommun hittills visat, hyser jag emellertid icke minsta tvivel om, att vi kommer att kunna göra Europamästerskapen till en succé.

Visserligen kommer icke alla evenemang att kunna avgöras i Jönköping på grund av platsbrist i bassängerna, men vi avser att genomföra vattenpoloturneringen grupp B och konstsimmästerskapen under samma tid och i närheten av Jönköping, troligen i Falköping. Jönköpings kommun kommer dock att medverka även i "lokaliseringsprojekten".

Vi har gått ut med devisen "De vänliga Europamästerskapen i den mindre staden". Låt oss gemensamt arbeta för det målet!

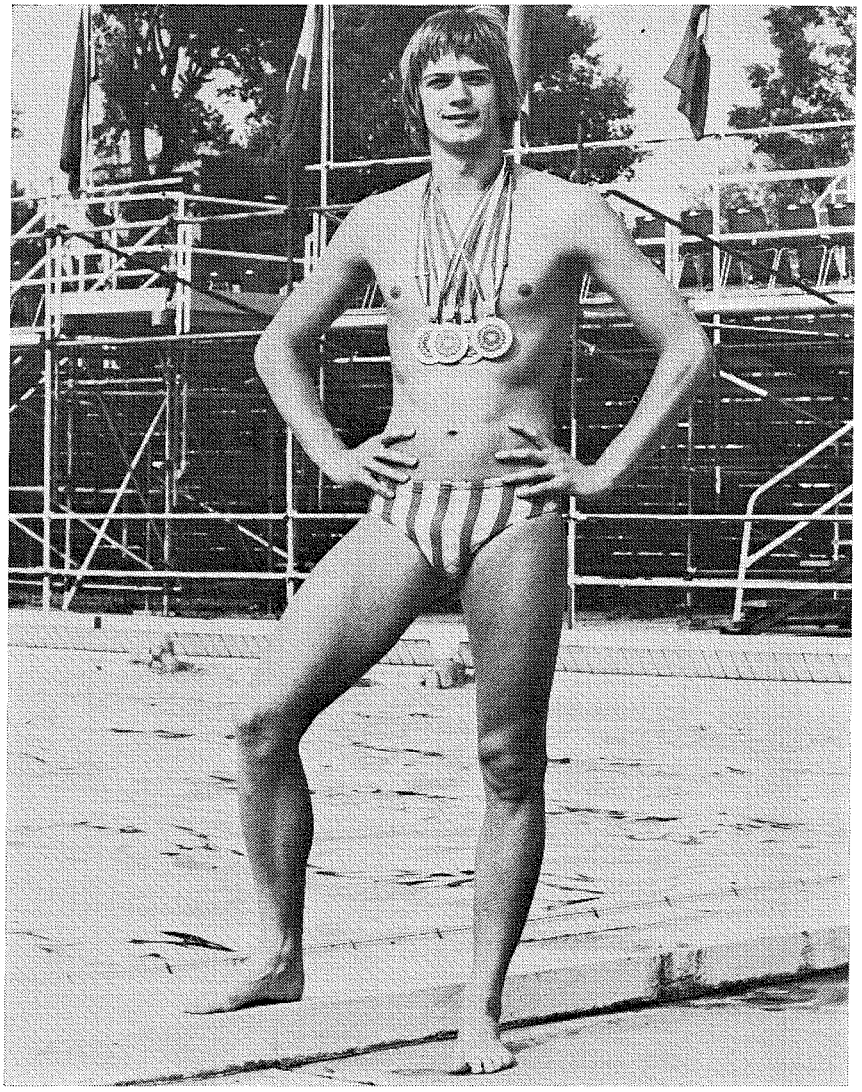

Peter Nocke, Västtyskland, blev EM:s mest framgångsrike deltagare med fem guldmedaljer, därav tre i lagkapp. FOTO: TONY DUFFY

SÄLLFORS OMVALD

Ingressen till detta referat från LEN-Kongressen har blivit allt för lång att kunna godkännas av en lärare i svenska. Emellertid anser jag att frågan om Europamästerskapens förläggande var huvudpunkten för svensk simning denna gång.

Från kongressen, som behandlade icke mindre än 84 motioner och propositioner på tre timmar, är i övrigt att notera, att Bertil Sällfors omvaldes till LEN-president för nästkommande period med acklamation.

Vidare skall noteras, att en ny regel beslutades, innebärande att kongress skall hållas vartannat år om det anses erforderligt. Kongressen i Wien ansåg detta erforderligt och det bestämdes, att nästa kongress skall hållas i början av år 1976 för att bereda de europeiska länderna möjlighet att diskutera motioner och propositioner till FINA-kongressen i Montreal 1976. På mellankongres-

ser skall emellertid icke val äga rum. Val skall endast ske på ordinarie kongresser vart fjärde år.

Kongressen kommer för övrigt icke i fortsättningen att hållas i samband med Europamästerskapen utan istället i samband med Kalenderkonferensen i maj månad.

Detta för att delegater och byråmedlemmar icke skall bli alltför hårt ansträngda under pågående Europamästerskap. Ett klokt beslut av kongressen.

I fortsättningen kan ingen kandidera till LEN-byrån med mindre än hans nationella förbund accepterat kandidaturen. För undvikande av sådana bekymmer, som Henry Runströmer råkade ut för i Grekland förra året har beslutats, att varje tävlande, som deltar i tävlingar, arrangerade av LEN, skall vara beredd att presentera pass utvisande nationalitet. Henry råkade ut för att en tävlande i Schweiz lag under europacupsimningarna icke var schweizisk medborgare. Detta upptäcktes först efter tävlingarnas slut.

EM PÅ UDDA ÅR

I tävlingshänseende noteras, att europamästerskapen i fortsättningen skall äga rum 1977, 1981, 1985 osv. Programmet för europamästerskapen skall vara detsamma som för världsmästerskapen. I polo får i fortsättningen 13 spelare användas i stället för nuvarande 11. I simning kommer semifinaler endast att förekomma på 100-meterssträckor. Försökstävlingar kommer i fortsättningen att äga rum på alla distanser.

En rekommendation från LEN att så skall ske även på världsmästerskap skall göras.

Simprogrammet under EM kommer att förkortas från 8 till 6 dagar. En mängd detaljändringar har gjorts när det gäller Europa-cuptävlingarna och de Europeiska Juniormästerskapen, huvudsakligen av organisatorisk karaktär.

En liten poäng från kongressarbetet. Toivo och jag, Sveriges delegater, råkade rösta olika i en fråga, varefter Toivo begärde ordet och yrkade avsättning av mig som ordförande i Simförbundet. Som tur var för Toivo kunde frågan ej tas upp till behandling. Toivo är ju förbundets vice ordförande!

TVÅ MEDALJER

Ytterligare ett par beslut förtjänar att omnämnas. Vid dött lopp om första plats i simning kommer i fortsättningen två medaljer att utdelas. Detta på grund av de numera fulländade elektroniska tidtagningsmaskinerna.

Varje land som har tio simmare eller mera med på EM skall hädanefter ha funktionärer tillhands. I Wien var det vissa svårigheter att få tillräckligt antal internationella funktionärer. Sverige deltog dock med tre funktionärer under simtävlingarna.

HJÄRPE INVALD

Efter LEN-kongressen tillsattes av LEN-byrån de tekniska kommittéerna. Som ny kommitté tillsattes Konstsimskommittén enligt beslut av kongressen, i vilken kommitté Seth Hjärpe fick plats.

I simkommittén kvarstannade Henry Runströmer nu som ledamot, tidigare som sekreterare, i hoppkommittén kvarstannade Gösta Olander som vice ordförande, medan vattenpolokommittén sammansattes utan svenskt deltagande.

BRA SAMARBETE

Sammanfattningsvis kan sägas, att samarbetet mellan de europeiska länderna har blivit allt bättre under de senaste åren. Tidigare förekommande politiska synpunkter i regel- och valfrågor lyste nu helt med sin frånvaro. Sporten tycks vara huvudsaken.

Det kan konstateras, att Simförbundets good will i Europa är mycket stor. Detta trots den krusning på ytan, som Bengt Erikssons "hormonutspel" eventuellt hade kunnat medföra.

Professor Zorowka, president i DDR:s simförbund försäkrade emellertid, att han icke uppfattade hormondebatten såsom härstammande från Simförbundet och att det icke skulle komma att medföra några konflikter mellan Simförbundet och DDR:s simförbund i fortsättningen.

Personligen är jag glad över detta, då jag anser, att samarbetet med DDR är av största betydelse för svensk simnings utveckling.

Gunnar Werner

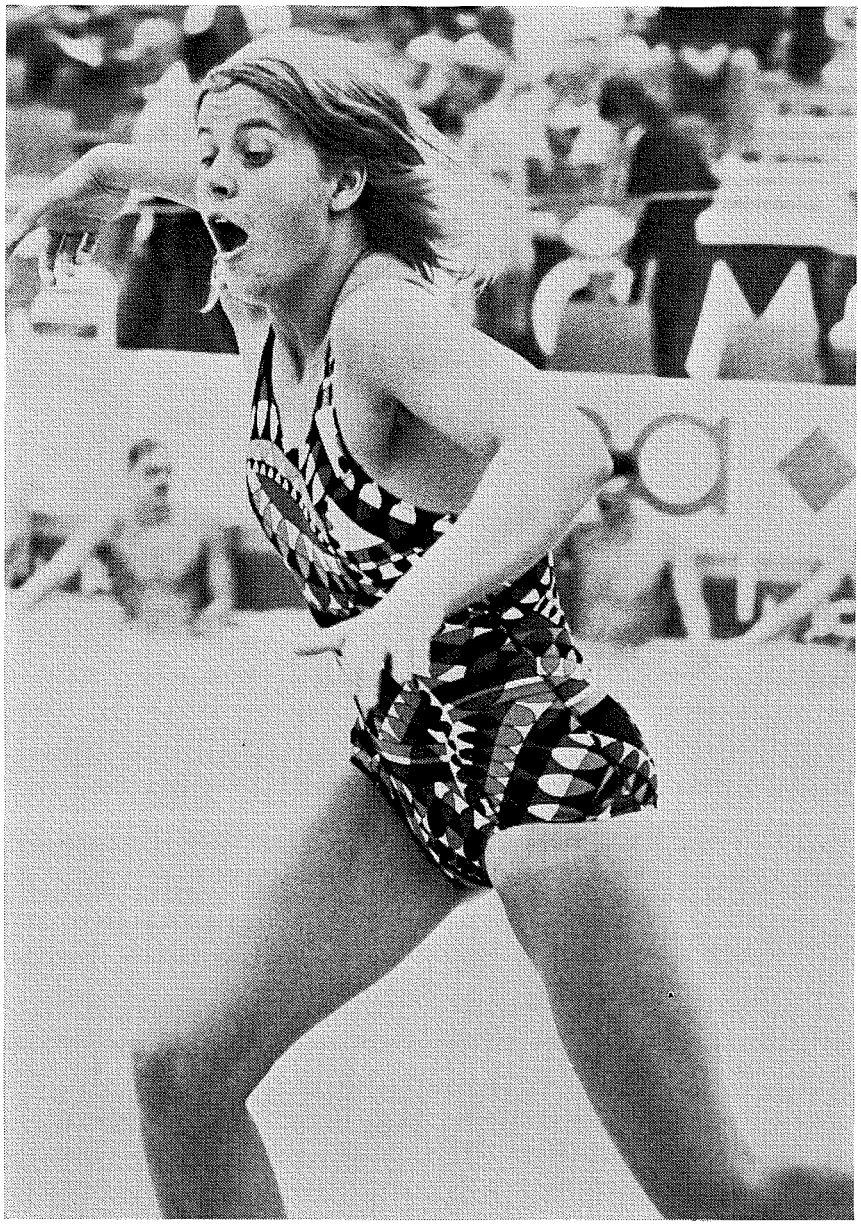

Kornelia Ender i underlig position — europamästarinnan avser att hoppa i
FOTO: TONY DUFFY

Bengt Eriksson:

Några reflexioner kring ANABOLA STEROIDER

Att återvända hem från det angenäma sim-EM i Wien innebar för min del en överraskning. Jag kunde inte tro mina ögon när jag läste alla de tidningsartiklar om mig respektive mina uttalande om anabola steroider. Det som kanske mest förvånade mig var hur mycket som hade skrivits av journalister som överhuvudtaget inte växlat ett ord med mig. Hur de kunnat återge yttrande från mig är en gåta.

Likaså kunde jag konstatera hur mycket osakligt som skrivits. Det hela var så felaktigt att det egentligen inte vore värt att kommentera. — Då emellertid Simsports redaktör bett mig redan i Wien att skriva ned mina synpunkter vill jag inte dra mig ur det hela.

För att få litet bakgrund till detta med anabola steroider, dvs äggviteuppbyggande hormoner, vill jag i enkla och generaliserande former beskriva människans, barnets utveckling.

KÖNSKROMOSOMER

Det är ju allom känt att vi har två kön. Dessa två kön definieras av kromosombilden i cellerna; pojkarna har kromosomuppsättningen XY, medan flickorna har XX. Dessa könskromosomer styr utvecklingen i manlig respektive kvinnlig riktning. Det innebär att pojkfostren får testiklar, penis och pung medan flickfostren får äggstockar, äggledare, livmoder och slida. Vi identifierar ju könen på dessa "attribut". Könskromosomuppsättningen hos en individ är för övrigt det man kontrollerar vid s k könstest. Denna uppsättning av kromosomer känner man f n inte till något sätt att påverka.

Pojk- och flickfoster utvecklas relativt lika, vissa skillnader finns, men i stort är det inte så stora avvikelser. Samma är förhållandet efter födelsen och fram till puberteten. Båda könen tillväxer, ökar sin längd, vikt, fettmängd, muskelmängd, hjärt-lungstorlek, blodmängd och arbetsförmåga m m. Enbart marginella skillnader kan påvisas i dessa avseenden mellan könen. Detta tar sig också uttryck att könen är relativt jämförbara i idrottsavseende.

Med puberteten skiljs dock pojkar och flickor åt. Puberteten är i enkla ord orsakad av att undre hjärnbihanget (Hypofysen) börjar producera en ökad mängd könskörtelstimulerande hormon

BENGT ERIKSSON

förbundsläkare inom Simförbundet sedan åtskilliga år tillbaka blev mest uppmärksammade svensk under Wien-EM. I en tidningsartikel uttalade Bengt Eriksson misstankar att östtyska simmerskor hade behandlats med anabola steroider (manligt körnshormon), vilket väckte stor uppmärksamhet och gjorde docent Eriksson till eftertraktat intervjuobjekt i västeuropeisk press och österrikist TV. I vidstående artikel lägger docent Eriksson fram bakgrunden till sitt handlande, som avsåg att få debatt till stånd om användandet av anabola steroider eller ej inom svensk simning. Bengt Eriksson ger också själva bakgrunden till sakfrågan, d v s vad anabola steroider är och hur de påverkar människans (barnets) utveckling.

(= Gonadotropiner). Dessa leder hos pojkar till en tillväxt och mognad av testiklarna. Dessa börjar bilda sädesceller men även insöndra hormon, manligt könshormon. Dessa manliga könshormon ger upphov till manlig behåring (skägg i ansiktet, hår på bröstet, lår och ben samt manlig hårväxt kring könsorganet), penistillväxt, ökad muskelmassa i kroppen och en relativ minskning av fettmängden. Likaså sker en tillväxt av strupen (Larynx) så att stämbanden förlängs, rösten djupnar.

Hos flickor sker en motsvarande utveckling. Äggstockarna genomgår en successiv mognad och kommer så småningom igång med ägglossningar. Äggstockarna producerar också kvinnligt könshormon, som leder till kvinnlig behåring, utveckling och tillväxt av brösten, sätter igång menstruationerna, ökar fettmassan i kroppen. Denna senare lokaliseras för övrigt till typiskt kvinnliga ställen, hals, bröst, stjärt och lår. En viss tillväxt av muskelmassan sker också men inte alls i samma utsträckning som hos pojkar.

Det är alltså väsentligt att veta att dessa förändringar, som vi uppfattar som typiskt manliga respektive kvinnliga, styrs av könshormonproduktionen. Detta innebär av produktion av könshormon till ett barn innan det nått puberteten ger upphov till en "för tidig pubertetsutveckling". Sådana sjukdomstillstånd förekommer dvs av någon orsak sätter kroppen igång för tidigt. Man kan också provocera fram det genom tillförsel utifrån av hormon, något som ibland kan vara aktuellt framförallt när puberteten blivit försenad.

FEL RIKTNING

En annan väsentlig sak är att tillförsel av "fel" könshormon leder till utveckling i fel riktning. Inom barnläkeriet (= Pediatriken) har vi exempel på detta. Det finns t ex barn med felaktighet i binjurarnas hormonproduktion. Istället för binjurehormon bildas manligt könshormon. Denna felaktighet är medfödd. En flicka med detta fel i binjurarna utsätts redan under fostertiden för manligt könshormon, vilket leder till en förvandling av henne i manlig riktning (muskularinisering). Sålunda kan clitoris växa ut till något som liknar penis, slidöppningen sluter sig till något som liknar en pung och äggstockarna t o m vandrar ner i "pungen" helt simulerande en manlig pung med testiklar. Mycket ofta uppfattas dessa flickor vid födelsen som pojkar och uppfostras också som sådana, trots att kromosomuppsättningen är kvinnlig. Könstest visar sålunda också att de är kvinnor.

Vilka konsekvenser har hormonskillnader mellan pojkar och flickor i prestationsavseende? Ja, genom sin större tillväxt av muskulaturen får pojkarna inte bara en större muskelkraft utan även indirekt en ökad kondition. Den totala muskelmassan och hjärtats effektivitet är nämligen väl korrelerade till varandra. Pojkarna blir starkare och uthålligare, vilket yttrar sig i att de är klart

bättre i alla idrottssammanhang där dessa funktioner är utslagsgivande.

Det måste alltså vara en uppenbar fördel för en flicka att "maskulariniseras".

SVÅRT PÅVISA

Hur skall man nu påvisa om en individ utnyttjat dessa hormonella medel att förbättra sin prestationsförmåga? Ja, detta är det stora problemet. Någon känd test att använda i doping-sammanhang har inte funnits. Detta är med all säkerhet orsaken för övrigt till att bruk av dessa medel inte är förbjudna i idrottsvärlden. Det innebär alltså att påvisandet av missbruk f n inte juridiskt leder till någon åtgärd. Vid friidrotts-EM tog dock några engelska läkare prov på deltagarna för att se hur många som använde anabola steroider.

Enligt tidningsuppgifter skulle dock resultaten av dessa tester inte avslöjas och inte heller skulle några åtgärder vidtagas mot de idrottsmän/kvinnor där testen var positiv. I väntan på att denna engelska metod blir allmänt känd, spridd och accepterad finns bara indirekta metoder.

Vilka är nu dessa indirekta metoder? Ja, här kommer vi in på bedömning av kroppstillväxt och kroppssammansättning. Hos pojkar är man här inne på ett svårt fält, då vissa pojkar genom en hög egenproduktion får det utseende man ser efter bruk av dessa hormoner. Det kan för övrigt spekuleras om inte en del idrottsstjärnor tillhör just denna grupp med hög egenproduktion. Hos flickor är det något lättare. Om flickorna uppvisar en kraftig muskulatur och av manlig typ, mindre tjockt underhudsfett och framförallt en annan fördelning av fettet på kroppen än man förväntar sig, ökad behåring på bröst, bål, lår och ansikte, manlig könsbehåringstyp samt röstförändring har man indicier. Skulle flickorna också ha menstruationsstörningar ökar tyngden av dessa indicier.

Nu är det självklart att dessa "indicier" inte är bevisande. Det finns kvinnor med större muskelmassa än normalt, kanske framförallt när träningen har inriktats på att utveckla muskelmassan. En djupare röst förekommer ju hos en del kvinnor, Zarah Leander, Britta Borg etc. Skäggväxt av mycket lindrigt slag ser man understundom hos en del kvinnor. Menstruationsstörningar är ju mycket vanligt osv. Allt detta är riktigt och väsentligt.

PERSONLIG ÅSIKT

I den "beryktade" Expressenintervjun blev jag tillfrågad om "min" syn på om östtyskorna var behandlade med anabola steroider eller inte. Jag svarade som min **personliga åsikt** var, att jag trodde det och förklarade också varför. Min förklaring var kanske lång och inträngande och tydligen inte lika "givande" att publicera som min misstanke.

Jag gav också min allmänna syn på att använda konstlade medicinska knep för att nå resultat, något som jag bestämt tog och tar avstånd ifrån. Det är också väsentligt att här påpeka, att mitt motiv att svara på frågan från Expressen-journalisten var, att få dessa frågor belysta, få en debatt i Sverige om anabola steroider. Mitt mål var att få ett avståndstagande från dessa preparat åtminstone i Sverige. Jag ville tala om för simledare, tränare, simmare, föräldrar och allmänhet att detta var en farlig väg att ge sig in på, en väg som jag av etiska-medicinska skäl inte kunde acceptera.

Jag har i personligt samtal med Gunnar Werner fått påskrivet, att jag inte borde ha uttalat mig i Wien utan väntat till hemkomsten. Detta är en bedömningsfråga. Jag uttalade mig uttryckligen inte som förbundsläkare och truppläkare i denna fråga, vilka de som är initierade kan intyga. Jag gjorde klart att detta var **misstankar** jag uttalade och jag poängterade att målet var att få en debatt om och ett avståndstagande från bruk av anabola steroider och framförallt på unga kvinnor i Sverige. Naturligtvis kunde jag väntat till hemkomsten, men då om något skulle man kunna avföra mina uttalande som tecken på att jag var en "dålig förlorare", något som redan har tillskrivits mig. Dessutom tror jag att frågan inte hade nått ut till allmänheten i så fall.

FORSKNINGSOBJEKT

Jag vill sluta med att säga att frågan om hur unga individer påverkas av fysisk träning och framförallt simträning har varit ett av mina forskningsobjekt ända sedan 1960. Redan i första simmarflicksundersökningen, utförd 1961 trots visst motstånd från dåvarande simkommittén, publicerad i Svensk Idrott 1962 och i vetenskaplig form 1963 (Girl Swimmers, Acta Paediat. Scand., suppl. 147, 1963) var vi inne på tillväxtproblematiken. Detta har också följts upp i efterkontrollen av dessa 30 flickor, där senaste redovisningen kommer under hösten i Läkartidningen.

1963 startade samma team en ytterligare serie av studier. De flickor som nu studerades var yngre, 8—12 år, och utgjorde den grupp av kommande, lovande simmerskor, som Sten Hellqvist hade på gång. Dessa flickor, 29 st, har följts årligen fram t o m 16 års ålder, den sista flickan blev 16 år 1973. I detta jättelika, longitudinella och prospektiva material, vars bearbetning pågår, ingår som en väsentlig del kroppstillväxtproblematiken. Samma flickor är följda med ett flertal antropologiska mått på omkrets, längd, spann etc. av olika kroppsdelar. Samma mått används för övrigt för att se hur "normala" svenska barn växer. (Solnaundersökningen). Härigenom ges möjlighet till jämförelse mellan simmarflickorna och normala barn. Det är ju för övrigt sådana mått som enligt "förståsigpåare" östtyskarna använder i sitt urval av simmare.

I mitt avhandlingsarbete, "Physical training, oxygen supply and muscle metabolism in boys 11—13 years of age", (Acta Physiol. Scand. suppl. 384, 1972) har jag en delartikel just om effekten av träning på kroppsdimensioner och däribland muskelmassan. Det intressanta där är för övrigt att av alla fysiologiska mått är muskelmassan och maximala syreupptagningsförmågan de två mått som var bäst korrelerade. Slutligen har jag och två kolleger här i Göteborg startat en longitudinell, prospektiv studie av simtränings inverkan på unga pojkar. Denna undersökning är tänkt som en parallellundersökning till ovan beskrivna simmarflicksundersökningar. I denna undersökning mäts samtliga ovan angivna antropologiska mått, men även kroppssammansättningen, dvs skelettvikt, fettvikt, muskelmassa, totalvatten m m. Jag skriver detta bara för att visa att jag är något insatt i denna speciella problematik.

Slutligen vill jag hoppas att frågan om anabola steroider till simmare i Sverige därmed vore avförd för all framtid. Är det så, har jag lyckats i min strävan.

Bengt Eriksson

Två projekt i simning får medel av IFR

Idrottens forskningsråd (IFR) har vid sammanträde fördelat 430.000 kronor för forskning inom idrotten.

För simningens del har detta resulterat i att två projekt fått medel att använda.

Ingvar Holmér och Nils Pettersson har fått pengar för: "Bestämning av vissa rörelsemekaniska karaktäristiska inom ett simtag."

Bengt O. Eriksson (vår förbundsläkare), Kristina Berg och John Taranger får pengar för: "Longitudinell studie av effekten av fysisk träning (simträning) hos unga pojkar med speciell hänsyn till kroppssammansättningen, den fysiologiska adaptionen och tillväxten."

Marie Cervin satsade djärvt – och lyckades

SVERIGE EUROPAFYRA I KONSTSIM

Vid de första Europamästerskapen i konstsim bevisade de våra, att det inte endast var en tillfällighet som förde oss fram till en fjärdeplats bland de europeiska nationerna vid VM förra året. Denna gång deltog vi i alla tre grenarna solo, par och lag. Jämnheten i figursimningen förde upp laget till en andraplats före musiksimningen med bl a Holland och Västtyskland bakom oss.

Detta ingav respekt och gott utgångsläge inför musiksimningen. Genom tillägg för fler deltagare i laget och bättre utförda musiksimningar, gick förutom dessa två tyvärr även Schweiz förbi Sverige i denna gren, som väl kan räknas som konstsimmets "Blå band", motsvarande simningens 4× 200 m fritt. Men femteplaceringen gav oss två nationspoäng och det var tillräckligt för att placera oss som fjärde nation i nationstävlingen efter giganten England som vann allt, Västtskland och Holland.

Sammanlagt startade 65 flickor i figursimningen, som karakteriserades av att de två domarpanelerna var mycket snåla att ge flickorna höga poäng. Inte ens segrarinnan, Jane Holland från England, lyckades uppfylla fordringarna för det svenska guldmärket utan slutade på 54,82 poäng (guldmärkesfordringarna är 55 poäng).

England dominerade stort med åtta av sina nio flickor bland de tio bästa. Det var endast Elke Bednarz, Västtyskland, och Angelika Honsbeek, Holland, som lyckades belägga 7 resp. 8 plats. I övrigt kryllade det av engelskor i täten.

Barbro Anséhn blev bästa svenska med 44,52 poäng och en 17:e placering. På 19 plats kom Marie Cervin, endast 0,12 poäng efter. Berit Lönn var tredje svenska med 41,59 poäng och en 24:e plats, medan Lena Ruthström och Anne Purra hade en poäng eller mindre sämre resultat.

"GIOVANNA" VANN

Jane Holland — konstsimdrottning vid detta EM — hade ett välkomponerat solo, som hon förvaltade så bra, att domarna måste plocka fram poängsiffror som man dagen före inte trodde fanns i deras domarpärmar nämligen 7, 8 1/2, 8, 7 1/2, 8, 7 1/2, 8, och det var hon faktiskt värd. Musikpoängen slutade på 39,00, hela 4,00 poäng före bästa holländskan.

Marie Cervin fick fjärde bästa musikpoängen 31,50 och totalt 75,90. Hennes nya "The midnight sun" slog redan från början. Den enkla solgula baddräkten avtecknade sig fint mot det gröna vattnet, då hon med stor säkerhet genomförde sitt med höga svårighetsgrader — i förhållande till de andra — späckade program. Bra och modigt gjort att för första gången tävla med ett nytt program i en så stor tävling som EM.

Men hon siktar väl på VM i Cali nästa år och vill ha det inkört till dess. Heder åt en sådan flicka och hennes tränare, som vågar ta sådana chanser — och LYCKAS!!! Friskt vågat...

Brigitte Serwonsky/Beate Maeckle vann musiksimningen i par med en poäng före engelskorna, men dessa hade skaffat sig nästan 5 poängs försprång i den inledande figursimningen, så deras förstaplats i par var aldrig hotad.

Var domarna eniga i omdömet om det tyska paret så varierade domarsiffrorna oroväckande såväl vid bedömningen av engelskornas som svenskornas prestationer. Får det verkligen vara 3 1/2 poängs skillnad mellan högsta och lägsta domarpoäng, som det var i bägge dessa fall?

Även här hade svenskorna ett nytt nummer. Men denna gång stod ej lyckan den djärve bi. När nervtrådarna efter ytterligare träning lagt sig väl tillrätta så de ej börjar dallra allt för mycket kommer de höga poängen.

HÖG STÄMNING I FULLSATT SLOTERPARKBAD

Vid det sista tävlingspasset, då lagmusiksimningen skulle avgöras, hade nästan landskampsstämning spritt sig bland den fulltaliga publiken. Gång på gång bröt verkliga applådåskor ut. Naturligtvis kände Holland, att man tävlade på hemmaplan, men applåderna smattrade som aldrig tillförne på en konstsimtävling även för Englands "Fair ground fantasie", ett rent shownummer, som gick hem hos publiken, men som enligt författaren till dessa rader icke hör hemma i en tävling.

I detta fall var domarna alltför generösa. Om var och en dragit av en poäng hade bedömningen enligt mitt förmenande varit riktigare — med tanke på låga svårighetsgrader och bristande synkronosering i alltför många fall.

Kvällens prisutdelare, LEN-byråledamoten K. van de Pol från Holland, hade tydligen även han legat i träning för detta EM, när man såg med vilken grandessa han delade ut de 24 medaljerna och omsorgsfullt kysste 48 sköna flickkinder.

Tävlingarna var väl arrangerade, men det finns, som tur är alltid något, som kan göras bättre, vilket vi hoppas att iakttagare från det land, som får äran arrangera 1977 års EM, noterat.

En som var där.

RESULTAT

EM I KONSTSIM I SLOTPARKBAD I AMSTERDAM 8—10 AUG. 1974

Nationstävlingen (13, 8, 5, 3, 2, 1 poäng)

1. England 39, 2. Västtyskland 21, 3. Holland 18, **4. Sverige 7,** 5. Schweiz 6, 6. Frankrike 4, 7. Spanien 1.

Dessutom deltog Danmark, Norge och Österrike.

Solo

1. Jane Holland, England 54,82+39,00=93,82 2. Angelika Honsbeek, Holland 47,04+35,00=82,04, 3. Brigitte Serwonsky, V-tyskland 46,32+33,00=79,32, **4. Marie Cervin, Sverige 44,40+31,50=75,90,** 5. Sylvia Güdel, Schweiz 42,84+31,00=73,84, 6. José Bilbao Bunuel, Spanien 41,84+30,00=71,84, 7. Elisabeth Cacelles, Frankrike 39,21+31,00=70,21, 8. Lillan Madsen, Danmark 38,73+27,00=65,73, 9. Eva Bekken, Norge 37,66+26,50=64,16, 10. Ida Weingärtler, Österrike 35,43+26,00=61,43.

Par

1. J. Holland/Jennifer Lane, England 53,030+36,00=89,05, 2. B. Serwonsky/B. Maeckle, V-tyskland 45,415+37,00=82,415, 3. A. Honsbeek/H. Gluvers, Holland 44,01+34,00=78,01, 4. E. Gazelles/R. Jacqueneau, Frankrike 42,265+31,50=73,765, **5. B. Anséhn/M. Cervin, Sverige 44,46+28,50=72,96,** 6. S. Güdel/E. Meyer, Schw. 39,40+29,50=68,90, 7. J. Bilbao Bunuel/N. Lomas Gonzales, Spanien 38,76+27,50=65,76, 8. V. Gerkens/L. Madsen, Danmark 40,07+25,50=65,57, 9. E. Bekken/K. Terland, Norge 37,09+26,50=63,59, 10. G. Hanreich/S. Bangerten, Österrike 27,305+23,50=50,805.

LAG

1. England 50,990+37,500=88,490, 2. Holland 40,859+38,000=78.859, 3. Västtyskland 44,793+40,500=85,293, 4. Schweiz 40,732+32,000=73.232 **5. Sverige (B. Anséhn, M. Cervin, B. Lönn, A. Purra, L. Ruthström) 42,376+30,00=72,376,** 6. Frankrike 39,356+32,00=71,356, 7. Danmark 37.774+27,50=65,274, 8. Norge 36,248+26,500=62,748, 9. Österrike 32,060+25,500=57,560.

Figursimning

1. Jane Holland, England 54,82, 2. Jaqueline Cox, England 54,09, 3. Josephine Mittchell, England 52,67, 19. Marie Cervin, Sverige 44,40, 24. Berit Lönn, Sverige 41,59, 31. Lena Ruthström, Sverige 40,78, 34. Anne Purra, Sverige 40,59.

Gay Ljungberg, simtränare i Laxen, Halmstad, övervar Wien-EM som simkommitténs tekniske observatör med uppgift att studera övriga länders förberedelser, träning, teknik och övriga detaljer av intresse. I sin första rapport har Gay Ljungberg tittat på DDR och försöker ger sina synpunkter på

Förklaringar till Östtysklands frammarsch

som bla kan tänkas bero på följande faktorer

Del I: DDR

Detta är ett första försök att samla ihop intrycken från EM i Wien och mina observationer där. Grundmaterialet är egna intryck, samtal med utländska tränare och diskussioner med andra svenska simtränare och annat löst folk. Jag återkommer i ett senare nummer av Simsport med redovisningen av den enkät jag delade ut till ett antal tränare i Wien.

Så här omedelbart efter EM-tävlingarna, är det väl den breda östtyska frammarschen, som började redan i Belgrad i fjol, som är intressant. Alla vi, som tränat talangfulla ungdomar i flera år efter, som vi ser det, helt riktiga träningsmetoder, frågar oss helt naturligt: "Hur är det möjligt?" Jag har hittat följande svar på den frågan, helt säkert finns det fler.

*** Urvalsmetoder**
*** Utbildning**
*** Kvinnans ställning**
*** Simcentra**
*** Teknik**
*** Planering**
*** Ind. teknik**
*** Mental träning**

URVALSMETODER

Vi känner till att man i DDR har långtgående urvalsmetoder, som syftar till att simningen inte skall gå miste om en enda talang. Man har vetenskapligt undersökt vilka genetiska egenskaper en simmare behöver. Sedan letar man upp 6—7-åringar med dessa kvalifikationer och försöker lära dem simma. Detta gör att man får många talanger i sina bassänger. Hur många simmartalanger i Sverige blir istället för simmare halvdåliga ishockeyspelare eller gymnaster?

UTBILDNINGEN

Birger Buhre rapporterade redan 1970 i Simsport om nybörjarträningen i DDR. Nu har det rört sig en hel del på den fronten i Sverige sedan dess ,och jag tror att när eleverna i 70-talets svenska plask- och lek, crawl-, och medleyskolor befinner sig i landslaget, har de en lika högklassig simutbildning som sina motståndare, om inte bättre.

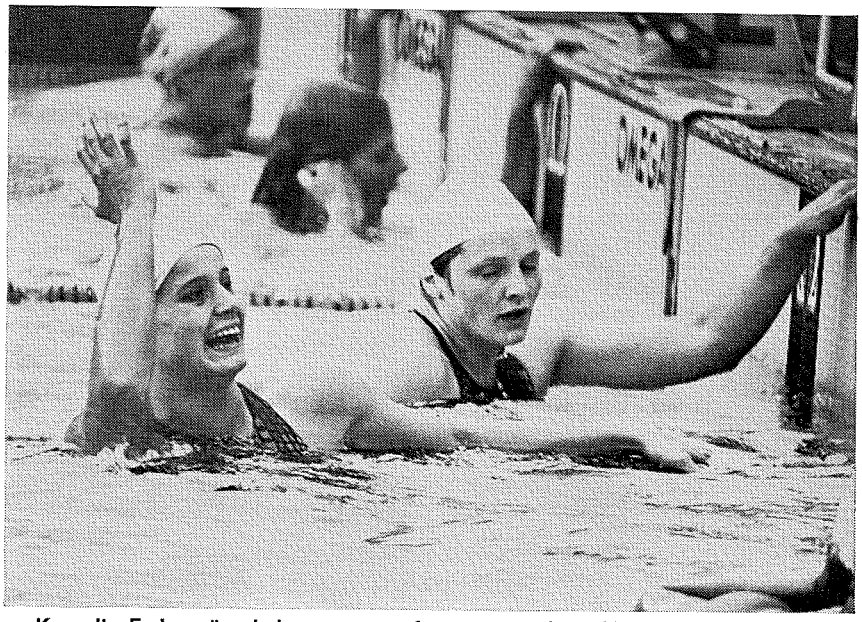

Kornelia Ender gör glad segergest efter seger och världsrekord på 200 fritt
FOTO: TONY DUFFY

KVINNANS STÄLLNING

Kvinnans ställning i DDR är nog en del i förklaringen till DDR-flickornas nästan totala dominans. Det är väl självklart att kvinnor som har möjlighet att hävda sig på alla andra samhällsområden även kan hävda sig i idrott.

I DDR är 80 % av kvinnorna förvärvsarbetande och på de allra flesta områden i DDR-samhället finner man att 50 % av personalen är kvinnor (t ex riksdagsmän, läkare, rektorer). Jag tror att vi i Sverige missar många talanger, på ett mycket tidigt stadium, på grund av könsfördomar. "Konditions- och styrkeidrotter är okvinnliga!" "Kan ni inte träna lite mindre armtag så att flickorna inte blir så fula och bredaxlade?" Alla simtränare har väl någon gång mött dessa påståenden eller variationer på temat. Jag tror inte man möter dem i DDR.

Kornelia Ender berättade, att det ofta hände på träningen att hon simmade fortare än grabbarna och att varken hon själv eller simmargrabbarna tyckte det var något underligt med det. Men det skulle nog en svensk simmarflicka och simmargrabb tycka.

SIMCENTRA

För att få en idrottsman att satsa rejält på sin idrott fordras, åtminstone i simning att han på ett vettigt sätt kan kombinera träning och civil utbildning. Vi har ju sedan några år tillbaka ett Simcentrum i Klippan där simmarna får en ärlig chans att lyckas bra både med utbildningen och simträningen.

Jag har f n tre simmare i Klippan, som aldrig skulle blivit vad de är, om de inte fått chansen att kombinera elitidrott-utbildning i Klippan. I DDR har man fem simcentra. Man har även simcentra på universitetsnivå. På den östtyska motsvarigheten till GIH får man två extra läsår på sig att klara examen, om man utövar elitidrott!

TEKNIK

Jag har uppfattningen att man i DDR satsar oerhört mycket på att hitta den

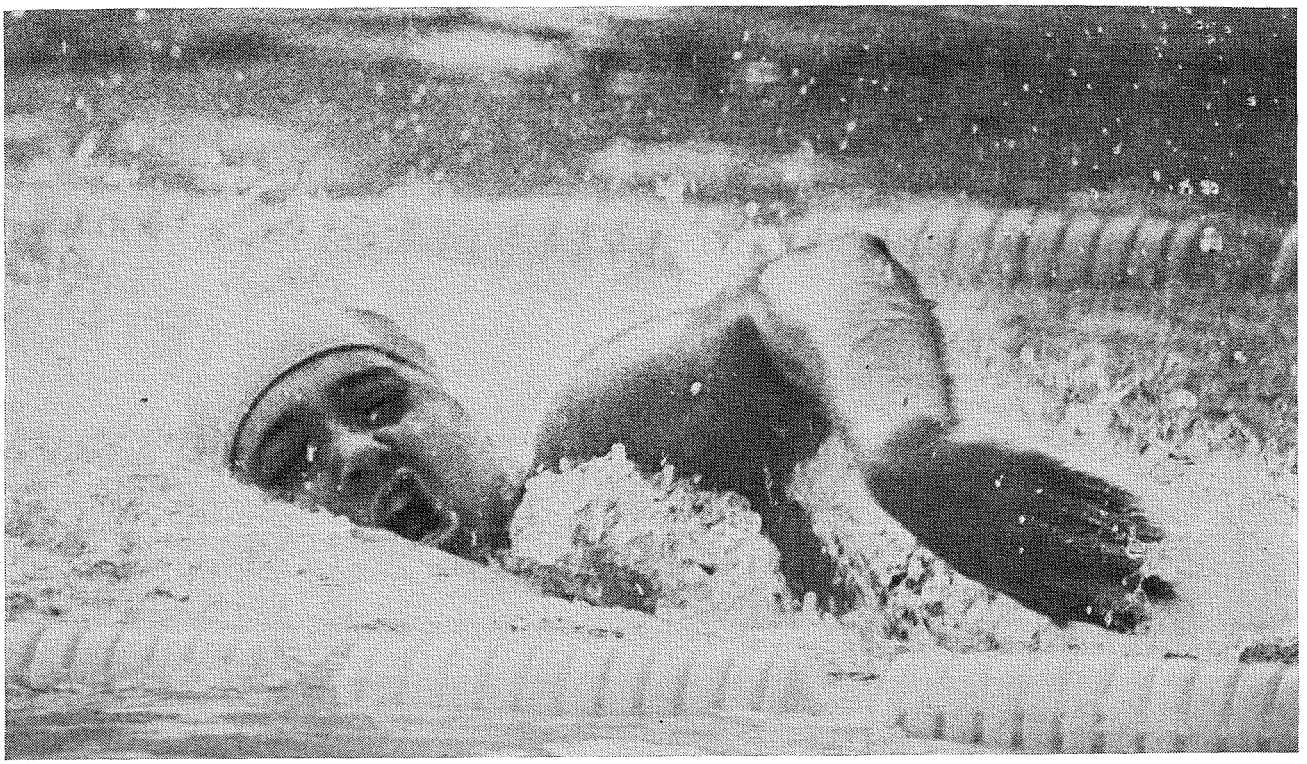

En mäktig bild av Kornelia Dörr, europamästarinna på 800 frisim
FOTO: TONY DUFFY

optimala tekniken för varje simmare. Jag återkommer med lite funderingar kring detta senare i texten.

PLANERING

På alla plan i DDR-simningen planeras det mycket och mycket noggrant.. Vi har väl ibland tillåtit oss att småle åt den tyska noggrannheten. Men en viktig sak i sammanhanget är att man i DDR redan från den första begynnelsen till simutbildning ser till den färdiga produkten. Något som man åtminstone tidigare missat i svensk simning.

Efter OS i München gjorde ösittyska simförbundet en prognos på de tider man trodde skulle behövas för att vinna OS i Montreal 1976, fyra år senare.

Många av dessa resultat är redan uppnådda, men det kan ändå vara intressant att se vilka mål de ösittyska simtränarna har för ögonen inför Montreal.

Damer		**Herrar**
100 fr	57,2	50,5
200 fr	2.01,0	1.49,5
400 fr	4.13,0	3.53,5
800 fr	8.41,5	8.09,5
1500 fr	16.40,0	15.26,0
100 br	1.12,0	1.03,0
200 br	2.34,0	2.17,5
100 ry	1.04,2	55,2
200 ry	2.16,2	2.00,5
100 fj	1.01,9	53,5
200 fj	2.12,7	2.03,8
200 me	2.20,0	2.03,8
400 me	4.56,5	4.23,0
4×100 fr	3.48,0	3.20,0
4×200 fr	—	7.23,6
4×100 me	4.15,0	3.42,0

INDIVIDUELL TEKNIK

Till skillnad från tidigare år hade DDR i år tydligen satsat på en mycket individuellt avpassad slutträning. I truppen ingick bl a 8 tränare och 2 massörer. Varje simmare hade sin egen hemmatränare med sig, och helt tydligt hade denne fullt fria händer att utforma slutträningen.

Tekniken var också individuellt avpassad. En tydlig trend i alla simsätten var en ökad betydelse av bensparken. Överlag kunde man märka en starkare benspark hos DDR-simmarna. Tydligast kanske hos fjärilssimmande Rose-Marie Kother (se Simsport 6—7: Rapport Belgrad) och 100—200-metersfrisimmarna.

Orsaken uppger de ösittyska tränarna vara att framförallt flickorna har svårt att uppnå en optimal styrka i armarna utan att förlora i smidighet. För att simma ett riktigt armtag fordras **både** styrka **och** smidighet. När man nått den övre gränsen för denna kombination (dvs när simmaren pga sin styrka börjar bli osmidig) måste man satsa även på benen som framåtdrivande motor. Ett resonemang som förefaller förnuftigt.

I ryggsimmet kunde man lägga märke till att de ösittyska simmarna hade en betydligt djupare handisättning än sina medtävlare (undantag: Ungern). Man satte i handen på 30—40 cm djup och kunde därigenom rotera axeln på ett effektivt sätt under vattnet i den framåtdrivande fasen.

Carla Linke och Ann-Kathrin Schott simmade ett för mig helt nytt bröstsim. De hade lyckats med konststycket att koordinera armar och ben **hela** loppet igenom. Hemligheten var ett ytterligt kort, men aj så effektivt armtag, kopplat med en smal avslappnad whip-kick.

MENTAL TRÄNING

I Simsport i våras redogjorde jag för autogen träning och mental träning i en artikel från en tränarkonferens i Skåne med den norske idrottspsykologen Willi Railo. På direkt fråga i Wien om man använde autogenträning svarade DDR-simningens tekniske bas professor Rudolf Schramme: "Simningen är alltför tekniskt komplicerad för att man skall kunna gå några genvägar via autogen träning, men vi använder oss av mental träning och desencibilisering under såväl uppbyggnadsperioden som slutträningen."

Nere i Wien gick den mentala träningen till så att simmaren efter insimningen fick massage i ett avgränsat rum, medan en tränare hela tiden talade med henne. Vi såg också exempel på den s k öst-tyska uppvärmningen, som jag också redogjort för i Simsport i samband med Skånekonferensen.

Dvs. 30 min. intensiv fysisk aktivitet (en bröstsimmerska simmade 1850 m frisim på 80 %-ig fart, andra arbetade på land) +30 min vila (massage+mental förberedelse) +15 min traditionell uppvärmning. Det hela började alltså fem kvart innan loppet och syftar till att med hjälp av de stresshormoner, som bildas under den intensiva aktiviteten behålls i kroppen upp till 2 timmar sätta kroppen i en gynnsam beredskap.

Fortsättning i nästa nr av Simsport.

Gay Ljungberg

Frille Sjös dagbok från Wien:

EM = Alltyska mästerskap med två guld för Ulrika och 23 svenska simrekord

Tre dagar innan huvuddelen av vår trupp av simmare och hoppare anlände till Wien fanns "förtruppen" — bestående av överledare Gunnar Werner, chef de mission Olle Kylborn och skrivaren — på plats i Wien. En första inspektion av vår EM-förläggning, Hotell Albatross, motsvarade klart och tydligt våra förhoppningar och förväntningar: det var ett lagom stort hotell, inte pråligt eller imponerande på något sätt men ändå med hög klass på det mesta av det väsentliga — snygga, propra och trivsamma rum, lugnt och tyst läge, bra kök, som bjuder riklig och vällagad mat. Vi kommer snabbt på god fot med såväl hotellets direktion som dess serverings- och kökspersonal och märker, att vi i stort sett kan få uträttat det vi har önskemål om.

En och annan lyx bjuder hotellet (som Olle fick rekommendationer på och som Bernt Nilsson inspekterade och gav OK för, när det blev klart, att den först valda förläggningen ute i Neulengbach, som Olle först hittade, när han rekade i Wien sommaren —73, av olika skäl inte var så ändamålsenlig, som Olle först tyckte): det finns bastu och simbassäng (cirka tio meter lång) i källaren. Bassängen får vi disponera så mycket vi vill. Bastun (som är av miniformat) står också till förfogande, men det kostar 60 pengar (ca 15 kronor) att nyttja den.

Dessutom har hotellet air condition; vi inser inte under de första, relativt svala dagarna i Wien, att det är en gudarnas välsignelse. Men längre fram, när hettan sätter in, blir vi väl medvetna om att vi prickat in en fullträff med valet av det här hotellet: alla suckar i den pressande värmen och det är skönt att smyga inomhus och svalka av sig.

Men mera om det längre fram — nu gäller det att direkt sätta i gång och jobba efter en natts behövlig sömn ovanpå den långa men ändå angenäma bilturen från Travemünde till Wien, där vi tre omväxlande rattat Gunnar Audi, där övrig besättning hållit terror mot denne stackare med hot om morgonkaffe först söder om Hannover, få och korta fika- och bierpauser, som jag lyckats genomdriva med hotet att annars avlida.

Vi har en hel del att stå i och ha klart, innan vår trupp ankommer på onsdagskvällen (14/8) och då Kronman, Åke och Bernt (simledningen) säkert vill ha så mycket som möjligt klart och förberett. Hoppfolket, som skall bo i en annan del av Wien i närheten av Stadthallenbad, där hopptävlingarna skall ske, brukar klara det mesta av sitt själva. Polotruppen är på plats redan på måndagen (12/8) — dom har flugit ner direkt efter veckoslutets Baltic Cup i Köpenhamn och tagit kvarter på hotell Alserbach, som ligger "om hörnet" från Albatros räknat.

Vi har viss kontakt med pololedningen, men det är ju folk, som är vana vara ute och klara sig på egen hand, så jag som känner gänget, vågar försäkra Olle och Gunnar, att dom klarar sig själva och löser sina problem, om sådana skulle uppstå. Allra helst som Olle och pololedare Lars (Fjärrstad, tränare) och Lars (Törnros, lagledare) efter kort resonemang löst den knivigaste frågan, den om polokillarnas transporter.

Polopojkarna har börjat åka taxi till sin träning, men det blir lite bekymmersamt, när de har tid anslagen i Südstadtbad, som ligger två mil utanför stans hank och stör. Polograbbarna får egen buss att härja med och tränare Larsa meckar så gott det går och snor åt sig träningstillfällen både i Stadionbad (huvudarenan) och Stadthallenbad, där förutom hoppningen också en del polo skall spelas.

PÅ ENGELSKA

Till hjärntrusten på Albatross har också sällat sig Henry Runströmer, som ju är pamp i LEN:s simkommitté och under EM är en av fyra utsedda referees, d v s tävlingsledare. Detta superba mittfält förstärks (och förskönas) av en fjärde medlem: Betty Perkins, amerikanska med simhopp som specialité: Betty och Gunnar samarbetar i fråga om ungdomsutbyte: Gunnar har haft en amerikansk hoppare, Mark, som gäst i familjen, och hans Ingrid (ryggsimmande dotter) är just på väg hem från USA, där mrs. Perkins fixat hennes uppehåll och nödiga kontakter.

Betty, som varit i Waldkraiburg som ledare för en USA-trupp i ungdomshoppning har anslutit redan i München, och vi har snabbt blivit vana vid att konversera på engelska.

Ena kvällen, när Olle och jag sitter och summerar säger Olle plötsligt:

— Du, tror du inte det vore lättare, om vi snackar svenska . . .

Vi har i alla fall kommit till Wien, har förvånande smärtfritt lyckats hitta till hotellet på sena kvällskvisten, noterat, att hotellet inte blir problem för vår trupp — måndag morgon skall ägnas åt att recognosera på de olika arenorna, EM-kontoret m m.

Med Olle som kartläsare letar vi upp den gata, där EM-byrån skall ligga. Men man har flyttat därifrån — allt finns numera i Stadionbad, säger en kvarbliven dame.

BARA SVENSKAR . . .

Vi åkte dit med Riesenrad på Pratern som orienteringsmärke, åker några hundra meter i en skön allé, där fordonstrafik är förbjuden: alla vinkar eller hötter åt oss — men vi förstår givetvis ingenting. Och enas om att, därest en polis stoppar oss ingen förstår nånting annat än svenska . . . Ingen polis kommer och småningom hittar vi in till parkeringen vid Stadionbad,, som ligger vid foten av väldiga Prater-Stadion, där vårt ärorika landslag i fotboll blivit så grundligt utspelat i VM-kval av Österrike.

Vår förtrupp är bland de första EM-gästerna, som anländ: det är engelska simmare och tränar och vi möter DDR:s ledning, som liksom vi kommit i förväg: den aktiva delen av truppen kommer först om några dagar liksom vår. Vi letar oss ner under huvudläktarnas laby-

rinter, där EM-byrån ligger och lyckats skrapa ihop några besked. Huvudsakligen får vi veta, att allting är fixat och klart på fredag: dessförinnan är inga program tryckta, inga konferenser hållna — och inga mera precisa besked egentligen att utkvittera.

Olle får dock en lunta papper med sig därifrån; det är varmt och solsken och vi nyttjar en bit av dagen åt att bada i en av de många bassänger, som finns i gamla ärevördiga, lätt nerslitna Stadionbad, där dock den blivande huvudarenan är en tämligen ny, ändamålsenlig och imponerande bassäng med en kraftigt tilltagen, grå betongläktare som publikens huvudtillhåll.

Den står mot en nyuppbyggd läktare på andra långsidan, där de aktiva skall få uppehålla sig under tävlingar. För dem finns också plats på ena kortsidan på andra sidan starten. I Stadionbad finns en bassäng bakom deltagarläktaren, där polofolket tränar och en hoppbassäng (som alltså inte skall nyttjas under EM. Plus en rolig bassäng, Wellenbad, där man med jämna mellanrum åstadkommer artificiella "havs"-vågor av imponerande format.

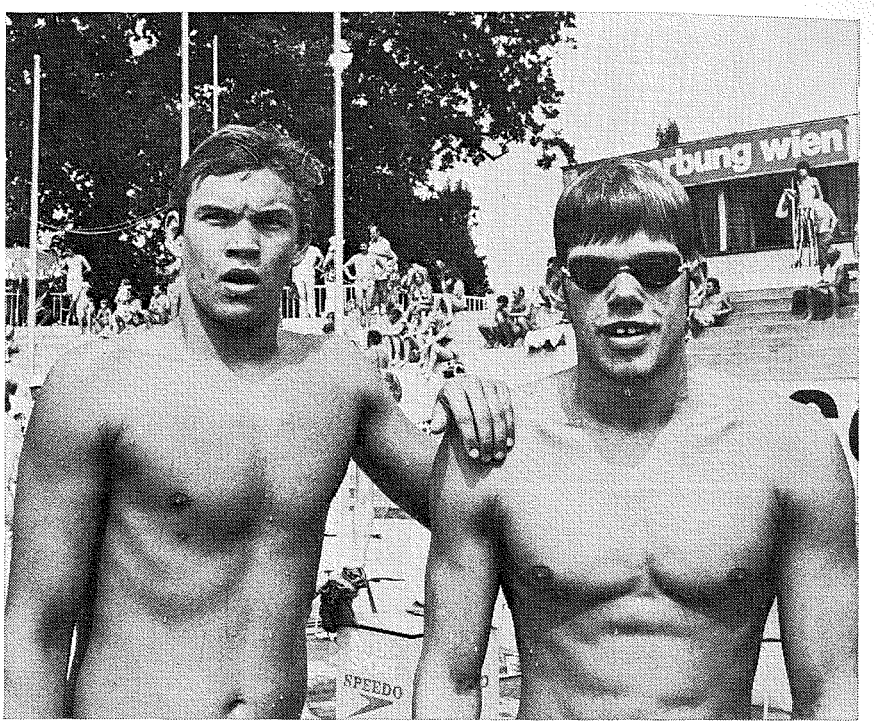

Försnacket och förhoppningarna i Stadionbad handlade för svenskt vidkommande mest om Peter Pettersson (t v) och Bengt Gingsjö på 400 och 1.500 meter

SKÖN OAS

Stadionbad ligger i ett stort grönområde, en skön oas i den larmande, heta och virvlande storstaden. Wienarna utnyttjar tydligen tacksamt de tillfällen till rekreation och bad, som bjuds: det är gott om folk — stuvande packat med badande nån dag längre fram, då det är Feiertag i Österrike, och alla är lediga från jobbet.

Här är i och för sig inte mycket mer att hämta men vi har i varje fall fått en första uppfattning om hur det ser ut, vilka ev. problem som kan dyka upp. Och vi gör en noggrann mätning tids- och avståndsmässigt av vägen mellan hotell och tävlingsarena, testar vakter och avspärrningar inne i EM-stadion och noterar, var allt väsentligt finns — och hur man kommer dit.

Olle noterar, var våra aktiva får klä om, var samlingsrummen finns före starten, var det finns massage- och sjukrum m m.

Gunnar slår sig till ett skåp för kläderna i funktionärernas omklädningsrum och jag tar en stilla titt på Presse-Centrum, som ligger i ett tvåvåningshus bakom starten.

Vi har väl inspekterat det mesta av vikt på tävlingsplatsen och Gunnar och Olle imponerar med att köra spik på hotellet på hemvägen, som i stort sett går parallellt med Donau, som vare sig är schön och framför allt inte blå. Hemvägen tar mindre än en kvart och vi tycker, att vi bor på ett rimligt avstånd från arenan. Till skillnad från pologossarna, som varit ute och tränat i Südstadtbad och åkt med en taxichaffis, som alls inte hittade dit.

Det återstår ännu en dag, innan "fotfolket" kommer: Olle och jag gör en snabbkoll, var närmaste bank ligger, där man kan växla pengar, och var vi har nåt apotek, om att utifall. Det är lika lätt som snabbt: banken ligger på närmaste hörn mot stora gatan (Alserbachstrasse) och apoteket i huset intill. Och mitt emot hotellet har vi en välsorterad speceriaffär, där lämpligt dricka kan inköpas till simmarna, som väl inte ens här får dricka vatten.

TVÅ BILAR

På tisdagen efter en skön badförmiddag på Stadionbad i solen och värmen åker Olle och jag i väg till Saab:s österrikiske huvudimportör, Tabruk, för att hämta två Saab 99:or, som man välvilligt ställer till vårt förfogande under EM. Vi åker länge i taxi till firman, där man utan nämnvärda krusiduller förser oss med var sin Saab. Killen, som ger oss nycklarna undrar, om vi känner till bilarna och jag säger trovisst ja. Varpå det är dags att åka — killen tittar lite undrande på mig, som skall åka först och måste ägna mig åt ett intensivt letande i växlarna för att hitta backen. Men det lyckas och vi ångar i väg — sen han noggrannt gett oss tips hur vi skall åka. Det är bara förbi en Ampel, sen en Ampel till, sen till höger . . . Man tackar, ser övertygad ut — och frågar Olle så fort det går, vad f-n en Ampel är för nåt. Olle vet inte — men kör före med kartan i knät. Och leder oss mirakulöst nog direkt hem till hotellet.

Han är otrolig Olle, som kartläsare — men Wien är i och för sig lätt att hitta i, om man når fram till nåt som heter Gürtel eller Ring. Och det gör man visst förr eller senare i Wien — dom flesta förr, jag själv för det mesta senare.

Nu har vi bilarna, Olle har grejat buss för simmarnas transfer från flygplatsen — nu får truppen komma precis när som helst. EM-äventyret kan börja lite mer på allvar, förtruppen är beredd. Hinner dessförinnan med en inspektion på pampiga hotell Imperial, där Jönköping skall ha coctailparty (till vilket vi strött ut inbjudningarna de här dagarna till de olika nationerna) och vi skall visa vår nygjorda film om regler och regeltolkningar i simning. Allt verkar OK med hotellet och filmgubbarna, som dock inte vill ställa upp och sköta apparaten den aktuella dagen, som är den ovan nämnda Feiertagen. Christer Junefelt tar på sig att svara för alla detaljerna med filmmaskineriet — gärna för mig, som en gång för alla lärt, att man aldrig skall ställa sig i vägen och ta jobb ifrån folk, som frivilligt anmäler sig . . .

Eftersom vi inte har helt sakkunnig personal ber Christer att för säkerhets skull få dit en projektor till — på vår bekostnad. Det får han — det är bara att vara generös igen och vara charmant värd på cocktailpartyt — på Jönköpings bekostnad . . .

Och så är vi framme vid dagen för ankomsten . . .

14 aug.

Svärmar av mygg bjuder välkommen

Onsdagen den 14 augusti — lika varmt och soligt som innan. Vi hinner med en tur ut till Stadionbad, dit vi (åtminstone Gunnar och Olle) hittar med förbundna ögon. Vi har också fått våra identitetskort, s k Ausweiss, som man utrustas med i Stadthallenbad — en lite improviserad förrättning, där en ung och föga intresserad dam först inte alls har några papper på oss men får ge sig, när Olle i hennes högar rotar fram de anmälningar han skickat. Vi får våra Ausweiss — på tävlingsledare Runströmer finns det dock inga papper alls, men det fixar Olle och jag.

Kameran klickar, när Gunnar, Olle och Henry försöker bli förevigade — Olle och Henry får visst sitta fram tre gånger (tänk vad kloka och känsliga t o m maskiner kan vara . . .), innan det går. Korten blir därefter, ingen ser nykter eller klok ut — men vi har våra Ausweiss, som skall hängas om halsen i rött band.

Proceduren är inte märkvärdig, men personal och fotografer inger inte förtroende — här gäller det att komma på rätt tid och rätt dag, om inte våra aktiva skall bli fast här i timmar i värmen... Å andra sidan: allt gick utan kontroll för oss — vi skulle kunna hjälpt till att ge halva Wien Ausweiss, om blott folket varit där just då . . .

På sen kvällstid skall truppen anlända med flyg från Köpenhamn, dit man åkt direkt från EM-lägret i Ronneby. Olle och jag i en av Saab:arna jagar ut mot flygplatsen, är ute på lite privat orientering, missar vägen men frågar, skall till höger vid nästa Ampel (som jag nu lärt mig betyder trafikljus) — sen ser vi flygfältet.

Inga problem att hitta, när vi väl kom till Ampeln. På flygfältet hittar vi efter vissa besvär den buss, som beställts — det är bara att vänta. Det är varmt, det tycks vara mycket djur i luften . . det börjar klia på kroppen, medan vi väntar. Så kommer de våra — med Kronman i spetsen och så hela gänget i spridda skurar, lite trötta efter den dagslånga resan men påtagligt på gott humör. Vi anvisar var bussen står — en väldig mottagningskommitté anmäler sig. Det visar sig, att de djur som vi känt av nu uppträder i svärmar — det är mygg som bits. Det blir språngmarsch för de våra ut i bussen, men de flesta hinner bli rejält myggbitna, allra mest Bernt Zarnowiecki, som får armarna nästan alldeles "uppätna".

Två oskiljaktiga under EM: Diana och hennes mascot, klädd i Polisen-overall

Olle åker i bussen och ger simledningen kort orientering om vad som gäller och med bussen som vägvisare går det snabbt raka vägen (som var helt annorlunda än den vi valt på utvägen) till hotellet, där te och mackor väntade. Sen blir det snabb kojning — förtrupp och simledningen pratar en stund men de just ankomna är reströtta och drar sig snabbt tillbaka till sina rum (som Olle och jag innan på dan besiktigat och funnit helt OK). Utom Bernt Nilsson, som fått för sig att han ska ner i bassängen och "slappa" ett tag — får man vara hur tokig som helst, bara för att man är simtränare, är min nattliga reflexion.

15 aug.

Träningen är OK - mutmöte succé

Det är tre fridagar för de aktiva, innan allvaret börjar på söndag. Fridag får väl tas med viss reservation — det skall givetvis tränas och simmas in i EM-bassängen. Det sker utan några synbara problem, träningen är ju nere i ett mycket uttunnat skede och det handlar mest om hundringar, femtior och tjugofemmor på tid.

Åke och Bernt verkar lugna, samlade och till freds, det är, föreställer man sig, ett gott tecken på att allt är i sin ordning. Vår trupp verkar trivas med hotellet och maten (vi får disponera hotellets stora frukostmatsal för alla våra mål och är alltså helt ostörda — och stör inte övriga gäster).

Merparten av vår pressrepresentation tycks nu ha anlänt, installerat sig på fashionabla Imperial och jagar med större eller mindre frenesi nyheter och poänger från träningen — i de fall där vederbörande inte har slarvat med sin ackreditering, som för journalister tycks vara avsevärt marigare att uppnå än för övriga, om inte papperna är i ordning. Men det löser sig småningom för alla — t o m denne skrivare får ett Presse-Ausweiss (nu i blå snodd att bäras om halsen). Ny fotografering, där kameran fortfarande på allt sätt vägrar göra rättvisa åt skönheten. Ett litet plus: här ser man i alla fall nykter ut!

På kvällen det stora cocktailpartyt, där vi svenskar gör vårt bästa att övertyga övriga Europa, att enda rätta platsen för EM —77 är Jönköping. Det är ett snyggt och prydligt party, som jag fixat åt Jönköping — inte minst tilltugget är imponerande med småmackor med ägg och ansjovis, rökt lax, wienersnitzlar i miniatyr osv. Ett dussin ganymeder bär drinkar och tilltugg i en aldrig sinande ström, de flesta nationerna är representerade, ordförande Gunnar får från öststatshåll underhandsinformation, att hela östblocket går in för Jönköping.

Efteråt visar vi vår nygjorda film, som löper utan mankemang genom apparaturen och blir mottagen med positivt intresse och belönas med artiga applåder. Flera nationer är intresserade av att förvärva kopior, låter man förstå.

Alla svenska parter är nöjda, inte minst delegationen från Jönköping, som med helhjärtad support från bl a sina industrier kan dra sig tillbaka till en enkel kvällssupé i känslan av att nog ha nått sina avsikter och säkrat sin seger.

Själv tycker man det är skönt att kvällen är över — som arrangör och ansvarig är filmer, filmmaskiner och krångel på den avdelningen bland de räddaste jag är för . . . Så ock denna kväll — trots volontären Junefelt!!!

16 aug.

HK håller park- o parkeringsshow

Nerräkningen mot den riktiga EM-starten går vidare. Allt verkar lugnt och tillitsfullt utan problem eller oro:

★ Åke, Bernt och Sture jobbar med sitt manskap. Alla i form, inga sjuka, inga problem.

★ hoppfolket sköter sitt på sitt eget håll — därifrån ingen oro alls.

★ polopojkarna har fått sin buss och har, rapporterar ledningen, träningslirat

mot Österrike, som man slagit klart med ett par bollar. En passant får man veta, att alla våra aktiva ackrediterats, en smärtfri och enkel procedur, som inte tog särskilt lång tid.

Den centrala ledningen tycker, att man kan koppla av en kväll och en tur upp till Grinzing arrangeras. Vi blir ett rätt stort gäng, som åker dit upp i Gunnars bil plus en av Saab:arna, som "Lillen" Engvall med säker hand kör. Det verkar marigt att hitta parkering men "Lillen" hittar en tom trottoarkant och vi småler åt Gunnar, som fick åka nåt hundratal meter längre bort, innan han kunde ställa ifrån sig Audin.

Grinzing är, som väl alla vet, en liten by i Wiens utkanter, där serveringar och restauranger ligger sida vid sida, där man dricker vin — vitt, starkt och förrädiskt, kallat "Heurigen". Vi äter gott, dricker Heurigen, som serveras i stora flaskor, uppträdda på en sorts ställning. Och har roligt, inte minst åt Toivo, som har stor show i den parkliknande trädgården, där han bl a gör mannen, som köpte ny kostym. När vi går hem tar Toivo till mångas förvåning och några förtjusning genvägen genom ett palmbuskage. Vilken parkshow!

Mer show väntar, när vi skall åka hemåt. Det är stort pådrag ute på gatan — det blir fler och fler polis-, brand- och bärgningsbilar ju närmare vi kommer vår lånade Saab. Och det är den man är efter — "Lillen" har felparkerat i en kurva med heldragen linje, han hindrar trafiken och det enorma pådraget är till för att inom kort lyfta bort vår Saab. "Lillen" och en arg polishöjdare har en animerad konversation, "Lillen" blir antecknad (det verkar snudd på livstid, så agressiv som polisen är). Men till sist får vi åka hem och har nästan hysteriskt roligt åt den park- och parkeringsshow, som vår hoppkommitté bestått oss denna afton.

17 aug.
Så skall det funka under EM

Lördag — sista dan före det stora allvaret. Träning som vanligt — Lasse Lindeberg, som på 200 fjäril skall vara förste svensk ut är tillsammans med Bellbring, som räknas ha en viss medalj eller åtminstone poängchans i grenen är föremål för lite extra uppmärksamhet från pressfolket.

Vid middagen går Åke noggrant och detaljerat igenom, hur simmarnas organisation skall funka under de åtta tävlingsdagar, som inleds i morgon.

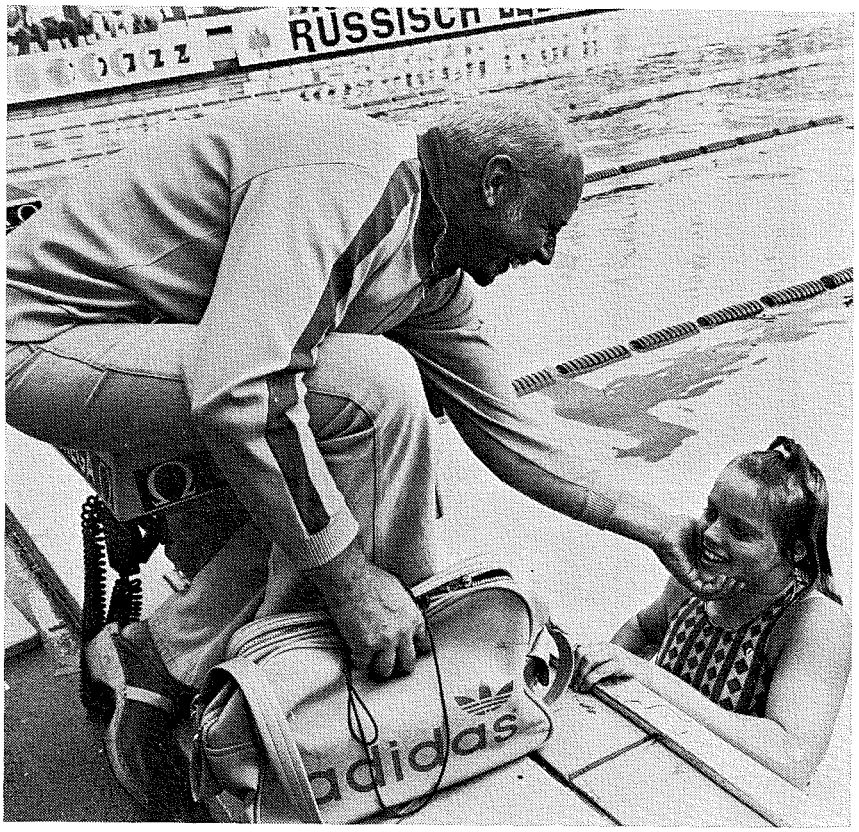

Åke Lindhgren tar pulsen på Gunilla Andersson under ett träningspass i EM-bassängen

För dem som skall försökstävla på morgonpasset är det tidig väckning och en lättare uppvärmning-mjukning med gymnastik och lite simning i hotellets bassängutrymme. Efter frukost avfärd till badet, där riktig insimning sker.

Åke redogör också för hur träningsprioriteringen sker: närmast efter de som tävlar den aktuella dagen kommer de, som står härnäst i tur att tävla. Åke inpräntar för sin andäktigt lyssnande simmarskara tider för väckning, frukost, avfärd med buss etc.

De som skall tävla får åka i någon av våra bilar till och från badet. Övriga färdas med bussen.

Åke inpräntar: det gäller en för alla, alla för en. Alla skall hjälpa alla — ingen är eller får känna sig färdig med EM förrän siste man har tävlat klart. Vi är ett LAG och skall fungera så, även om vi tävlar individuellt för det mesta.

Hjärntrusten har efter modell från Belgrad också förberett lite extra inslag dagligen. Man har hittat små gipsfigurer, föreställande Mozart, som skall överräckas vid middagen varje dag till de som går till final eller slår svenskt. Att döma av den tillförsikt, som råder genom hela truppen bör Mozart kunna bli föremål för en svensk revival under Wien-EM.

18 aug.
Vi ligger rätt - 7 rekord slås

Så börjar det äntligen — en tidig morgon i strålande sommarsol, krävande hetta och en inte fulltalig men desto mer avklädd publik. Lasse Lindeberg är som sagt först av de våra — simmar i första grenens första heat. Britten Brinkley vinner på 2.05 — Lasse blir fyra (och utslagen) på 2.09,52, fem hundradelar över sin SM-tid, som var pers.

Bellan går i sista heatet, blir tvåa efter östtyske Flöckner på 2.06,40, 39 hundradelar över sitt svenska från SM. Det finns mer i Bellan till finalen i kväll . . .

Diana och Ida simmar — på eftermiddagen — försök på 100 frisim. Mellanheaten har strukits i alla grenar och eftermiddagspassen rymmer nu åtskilliga försöksheat; det gör att EM blir sönderhackat och de tillämnade finalpassen utan egentlig festivitas.

Diana klämmer i varje fall till med ett nytt svenskt på 59.71 och blir heattvåa efter östtyska Angela Franke och går till final som sjätte flicka. Ida blir utslagen på 1.00,38, heattrea i samma lopp som

Diana. Det krävs under minuten för final, men Ida, som nu gör sin debut i större sammanhang har i varje fall simmat halvsekunden fortare än nånsin tidigare i sitt unga liv: hon slog pers. på SM med 1.00,83.

Ryggsimmarna går i på försök på 100. Svante Zetterlund slår svenskt i andra heatet med 1.00,70, som Anton i fjärde och sista heatet bättrar till 1.00,61. Men det hjälper inte, bägge blir utslagna, Anton med den förargliga marginalen av nio (!) hundradelar.

Anita Zarnowiecki klarar sig till final på 200 medley på 2.27,56 — simmar i samma heat som blivande mästarinnan Ulrike Tauber, som på kvällen slår till med en överlägsen seger och EM:s första (och hittills enda) världsrekord på 2.18,97. En otrolig uppvisning av den långvuxna 16-åringen från Karl-Marx-Stadt, som vinner med exakt fem sekunder före andra östtyskan, Andrea Hübner. Ulrike simmar på deltiderna 30,4—34,2—41,6—32,8.

— Vilken suveränitet och vilket rekord sen, säger mäkta imponerade radioreportern Gunnar Larsson, som ju begriper ett och annat om den här grenen.

— Vi har inte många grabbar, som gör den tiden, tillägger Gunnar, därmed på intet sätt görande något inlägg i den hormondebatt, som senare kom att prägla så mycket av snacket under EM. Jag har kollat vid hemkomsten, vad våra grabbar hade på SM: med sina 2.18,97 hade Ulrike blivit sjua i SM-finalen!

Lilla Anita, som ser något displaced ut jämfört med de storvuxna östtyskorna blir femma, bra gjort! Diana vann på SM och slog svenskt med 2.26,83, som skulle räckt till en fjärdeplats — om inte Diana skärpt sig och simmat neråt 2.25,40, som ryska Fetisova tog bronsmedalj på nu. Men det är i och för sig inte lönt fundera mer på det — då hade Diana förmodligen inte klarat sin finalplats på 400 fritt . . .

Så Bellan och final på 200 fjäril. Bellan är med och slåss om en poängplats ända in på slutet men hamnar sjua på 2.05,92, som är nytt svenskt. Folkert Meeuw blir sexa på 2.05,64 . . . Hargitay vinner suveränt på 2.03,80 före Brinkley och Flöckner.

Lagkappslaget på 4×100 simmar försök på 3.34,20, svenskt rekord, som i finalen puffas neråt till 3.33,53. Bernt Zarnowiecki, som efter växlingsdiskningen i Belgrad i fjor nu uppträder som startman, inleder med 53,54, också det svenskt!

Åke kan också belåtet summera dagsskörden: — Sju svenska rekord, 12 av de 13 som gick i vattnet slog också pers. och de flesta klarade sig till final. Vi ligger rätt med formkurvan, för mig det bästa beskedet av alla i dag.

Och det blir, precis som jag förutspådde, en rejäl Mozart-festival vid middagen.

Annars en tysk dag — Öst tog en guld, en silver och två brons, Väst vann 4×100 fritt före Sovjet och DDR i kvällens tredje final, där Italien också klämde sig före de våra (femmor) med en halvsekund. Bernt Zarnowiecki slog alltså svenskt på startsträckan och matchade självaste Bure (som han slog med en hundradel). Vidare simmade i finalen Ola Håkansson, von Holst och Gingsjö, den sistnämnde gick runt på 52,74, hans snabbaste någonsin. Det ger löften för EM-fortsättningen!!!

På förmiddagen ser jag Jugoslavien med visst besvär slå Holland med 5—3 i polo och får från B-gruppen det glada beskedet, att vi slagit Belgien med 9—2. Klara siffror i en turneringsstart, som alltid är nervig. Vi lirade övertygande och säkert, rapporterar tränare Larsa — ledde med 7—0 efter två perioder och tog det sen lite lugnare. Broder Thomas bäste målskytt med 4, Sören Carlsson och Peter Carlström vardera 2, Christer Stenberg 1. Bra att de unga och nya får sätta ett och annat skinn, bra för deras självförtroende (om nu en landslagsman i polo skulle sakna sånt!?!)

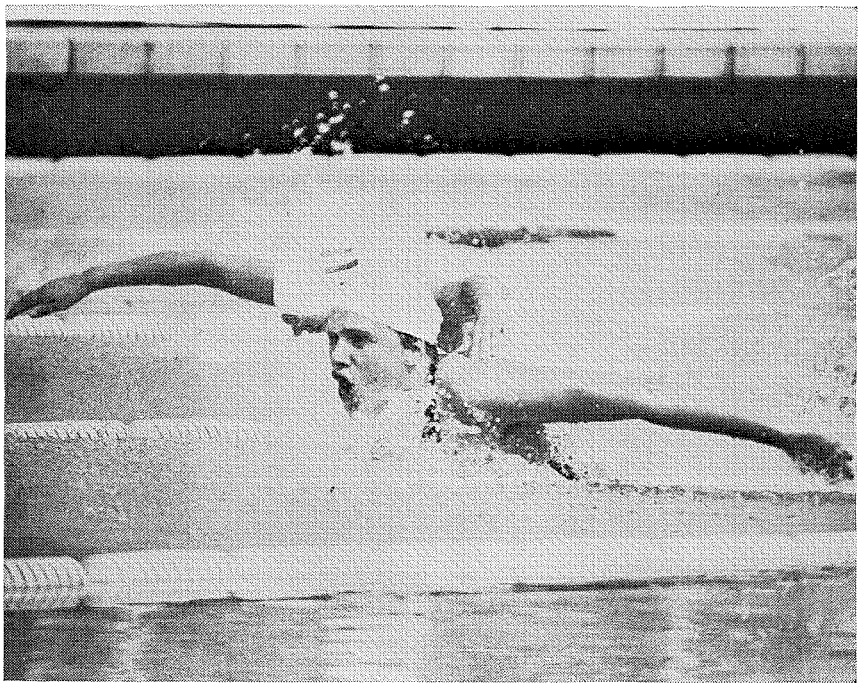

Ulrike Tauber medleydrottning i Wien och stor medaljplockare på väg mot en av sina många triumfer. FOTO: TONY DUFFY

19 aug.
Värmen består - liksom rekorden

Andra tävlingsdagen — våra bröstsimmare skall upp till bevis, Diana skall simma final på 100 frisim och Gingsjö skall visa upp sig individuellt för första gång. Värmen håller i sig, det har under öppningsdagen varit 37 grader i skuggan, vilket är värmerekord för de senaste 20 åren och Wien var Europas varmaste stad i går. Tycks kunna hålla den positionen ock i dag, verkar det.

Bröstsimmerskorna inleder och lilla Ann-Sofi Roos i första heatet blir trea på 2.47,73, som inte räcker till finalplats. Britt-Marie i tredje heatet får pace av östtyskan Karla Linke, som slår världsrekord redan i försöken med 2.37,44. Britt-Marie är närmast (om man kan tala om nära i sammanhanget) östtyskan i mål och går till final som sexa med sina 2.44,33. Så gör ock Gingsjö på 200 fritt med 1.56,33 — bara tre simmar fortare än "Gingan", om det nu betyder nåt för kvällens fortsatta övningar. I försöken (på eftermiddagen) får vi se ett svenskt rekord — Glen Christiansen simmar 100 bröst på 1.08,44 men blir trots det utslagen liksom Stefan Andersson (1.10,19). Publikt jubel när hemmasonen Kriechbaum går till final — vi

får glädja oss åt att norrmannen Ove Wisloeff (1.07,76) simmar sig till tisdagens final.

Inför kvällens final på 100 frisim har Åke och Diana snackat taktik. Åke vill ha en något lösare öppning på Diana, som inte riktigt orkar hem, när öppningen som i försöken ligger på 27 och delar. Diana simmar lite försiktigare, hamnar fyra hundradelar över minuten, blir sexa — och mycket besviken. Deklarerer lite argt, att hon bara kan simma bra, om hon går för full spruta i öppningen. Finalen stor östtysk uppvisning och dubbelseger: Kornelia Ender slår världsrekord med 56,96 och har Angela Franke närmast sig i mål, 57,68. Många trodde (och hoppades) att Hollands Enith Brigitha skulle slå en kil i det östtyska blocket, men så blev det inte. Fransyskan Berger är fyra på 58,81 — fransyskorna simmade bra i försöken och börjar se ut som en risk på 4×100 fritt, tycker Åke.

Roland Matthes vinner programenligt 100 ryggsim och Lutz Wanja ser till att det blir dubbelt DDR — mycket tack vare ett taktiskt simmande av Matthes, som utmanövrerar svåraste konkurrenten, ungraren Verraszto, så att denne både får kämpa mot Matthes "våg" och heller inte kan se Lutz Wanja.

Mer DDR: Karla Linke vinner som väntat 200 bröstsim, slår ett fenomenalt världsrekord på 2.34,99. Hon är 14 bast, den långsmala östtyskan från Dresden, vars notering är fantastisk — det finns experter som jämför hennes 2.34,99 med Bob Beamons 8.90 i längd i Mexiko-OS. Ann-Katrin Schott, en liten brottartyp, utklassas men säkrar dagens andra DDR-dubbel.

Britt-Marie simmar upp sig en plats från försöken och blir femma på 2.44,21, slående holländskan Mazareeuw (vilket namn!) och bägge ungerskorna.

Vad kan då Gingsjö åstadkomma på 200 frisim, där Bellbring (1.57,15) åkte ut i försöken. Gingan öppnar fö(r) löst, ligger sist vid 100 med sina 57,35 — Pyttel är ute på 54,62, Steinbach på 54,84. Inte kan man väl ge ett sånt här koppel så mycket försprång, befruktar man — med rätta; Gingsjö försöker på sista halvan men kan bara simma förbi italienaren Pangaro och britten Brinkley och blir alltså sexa. Peter Nocke vinner på 1.53,10, europarekord och Steinbach säkrar med två hundradelars marginal silvret före ryssen Samsonov. Den sistnämnde är uppenbarligen i form och ordföranden Gunnar tillåter sig varna för Samsonov på 400. Nockes tid är den tredje bästa i världen dittills — snabbare är bara Spitz (1.52,78 från München) och Montgomery (1.53,02 från Belgrad —73).

Vi väntar på vår första medalj — DDR toppar suveränt med 4—4—2 före Västtyskland 2—1—0 och Ungern 1—0—1 och vidare har Sovjet, Storbritannien och Holland än så länge fått glitter i granen. Men "våra" grenar återstår ju att simma — vi konstaterar nöjt, att vi håller (rekord)formen, att fortfarande rätt många av våra tar sig till final och hamnar på poängplatser.

20 aug.
Förlovad Ulle förlorar inte

Tredje tävlingsdagen — inte lika hett som innan, en frisk sval vind känns riktigt skön. Men det är ändå varmt — av- eller i varje fall lättklätt på läktarna, som genomgående är glest besatta utom pressavdelningen, där många utländska kolleger tagit barn och blomma med och passar på fira lite semester med familjen samtidigt med EM-reportaget — man tänker osökt på den gamla historien om besökaren på en stor arbetsplats, som undrade: — Hur många jobbar egentligen här? Och fick svaret: — Ungefär hälften!

I bassängen handlar det om försök på 4×100 frisim, damer, en gren där vi har vissa förhoppningar, även om det individuella 100-meterssimmandet stämt till viss eftertanke. Vår kvartett simmar i andra heatet, blir klar trea där efter storfavoriten DDR (som stänker i mål på 3.55 och delar) och Holland, som också gör under 4 minuter. De våra, ej i starkaste slagordning, får 4.02,51 och slår klart en så stark nation som Ungern (4.04).

Gingsjö simmar försök på 400 medley och tar sig till final som sjunde man med sina 4.41,56 — hjärntrusten och "Gingan" enas dock om att avstå från finalsimmandet, eftersom Gingsjö har, som det heter, magont. Som jag fattar det sitter dock de värsta plågorna i — bröstsimmet . . .

På försöksavdelningen handlar det i dag också om 100 fjäril, som ju inte precis hör till våra mesta glansgrenar. Pelle Berglund (58,95) och Lasse Lindeberg (59,29) får också följdriktigt respass: 58,24 (ryssen Sjarygin) är sista tiden till final, spanjoren Lang-Lenton blir utslagen med två hundradelar.

58,14 AV DIANA

Så finalerna: flickornas lagkapp börjar, och vi mönstrar som A-lag nu kvartetten Ida, Gunilla L., "Mården" och Diana. Åt DDR (Ender, Franke, Eife, Hübner) är givetvis inget att göra — men sen är en rätt öppen affär.

Ida öppnar på 1.00,67, Gunilla simmar på 1.00,17, "Mården" går bra på 1.00,03. Men vi är bara femma, när det är Dianas tur. Men Diana har "läge" av önskeformat och klipper till med en simning på 58,14. Det ger den historiska sluttiden 3.59,01, s k nationsrekord (dagens enda svenska men dock det nionde på tre dar). Och Diana för upp oss en placering, förbi Västtyskland. Men ingen medalj: Holland och Frankrike (som Åke helt riktigt blev rädd för i går) slår oss också. Bägge är under 3.58 — men långt efter DDR, som gjort målgång på 3.52,48, d v s ett snitt på tiondelen över 58 sek! Men v-rekordet från Belgrad stod sig med tre (!) hun-

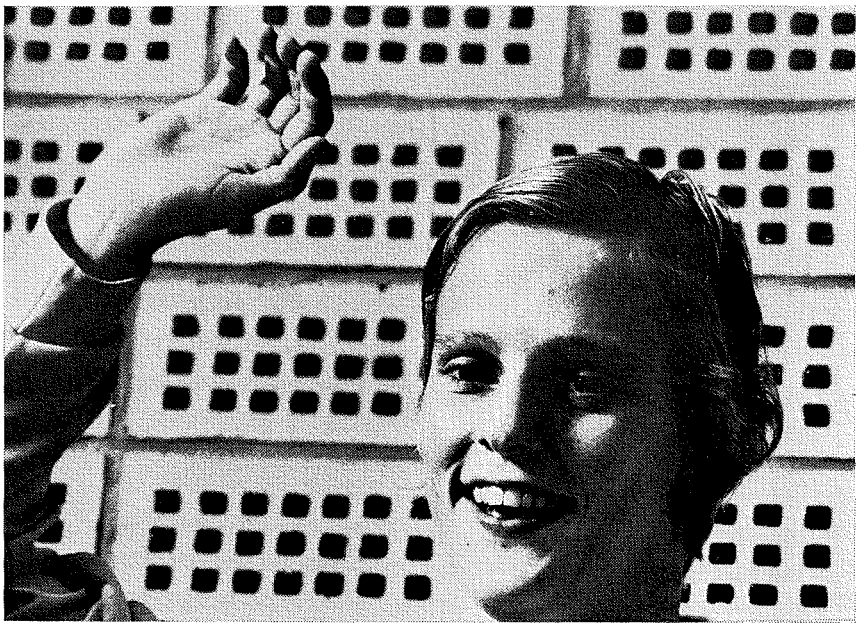

Saken är klar, guldet är bärgat. Tack för stödet från läktaren, vinkar en glad Ulrika Knape, europamästarinna i höga hopp och vår första guldvinnare i Wien

dradelar. Och loppets allra snabbaste var Hollands Brigitha, som gick runt på 56,88 och simmade upp sitt lag från brons till silver.

Resten av finalerna är för svensk räkning inte engagerande: våra deltagare på 400 fritt, Marie Sundeborg och Pia Ottosson, har åkt ut i försöken, Pia (4.32,77) mindre än sekunden från de 4.31,90, som sista finalbiljett kostade. Finalen blir ånyo östtysk uppvisning av Franke och Cornelia Dörr, som vinner klart före italienska Calligaris, för vilken det här går lite för fort och förmodligen är lite för kort. Marie hade nått final, om SM-tiden från Jönköping repeterats — hennes 4.30,86 hade dessutom gett sjundeplats i finalen f ö. Men fort gick det: Frankes 4.17,83 är tredje bästa noteringen genom tiderna, Dörrs 4.19,72 den sjunde. Franke simmar på 29,4—1.01,67—2.06,90—3.12.57 och sluttiden är i varje fall europarekord, som Calligaris blir av med.

TÅL JÄMFÖRELSE

På 400 medley har vi en svunnen storhetstid bakom sig men radiopratande Larsson tåler fortfarande rätt bra en jämförelse med dagens elit. Hans v-rekord från München hade räckt till medalj här — ryssen Smirnov tar brons på 4.32,48. Favoriten Hargitay vinner förstås och framstår som den medleykung vår forskande Birger Buhre utnämnde honom till i sin Rapport Belgrad i förra Simsport. Andras tar titeln och slår med 4.28,89 världsrekord. Hans lopp går på 1.00,41—1.09,85—1.28,56—1.00,07.

Det var Gary Halls rekord på 4.30,81, som åkte bort, slaget f ö också av tvåan, den långe östtysken Lietzmann, som i sista vändningen var hack i häk på Hargitay men fick dingel med nästan halvannan sekund av Hargitay, som hade kraft för en raketspurt.

Italienaren Marugo, som av "Gingan" fått "fribiljett", blev diskad i finalen.

Kvällen bjuder också final på 100 bröst, där "gamle" Pankin knycker i väg i sin sedvanliga stil och tar hem titeln på 1.05,63. Vi blir plötsligt "nordiska", håller tummarna för Wisloeff, som tar poäng med en femteplats med sina 1.07,38.

Britten Leigh tar bronset, alltid lite plåster på de sår engelsmännen fått, när favoriten Wilkie i försöken plötsligt slutade simma (jag vet sen veteranmästerskapet i sommar, hur man gör) i tro, att det var tjuvstart. I efterhand får man vet, att det var (den svenska?) hejaklackens visslingar och oljud, som lurat Wilkie. Ödet att missa final delade han f ö med en annan favorit, ryssen Kriukin, som i fjor höll v-rekord på distansen och var VM-tvåa i Belgrad.

Och så kommer besked att vi slagit "buggarna" i polo med 9—8. Bra! Och "Mitte" Pernisklisjki har med bravur klarat den svårdömda matchen i A-gruppen mellan Ungern och Jugoslavien, agerande bestämt och stenhårt. Bägge lagen uttrycker belåtenhet med domaren, det är inte var dag man får vara med om sånt!

ULRIKA SKÄRPER SIG

Men dagen är inte slut: det gäller att hasta till stan och hoppen, där Ulrika och lilla Susanne tampas i höga. Rapporterna kring "Ulle" har varit hugnesamma: hon leder tävlingen, om inte betryggande och klart så dock tämligen hoppfullt. Till pampiga och ändamålsenliga Stadthalle ilar också vår press mangrant, givetvis — ett är ett tag sen nu, som simhoppningen för svenskt vidkommande var liktydigt med fikapaus!

Förväntningarna är stora och det känns skönt, att Ulrika leder med fem poäng före ryskan Kalinina, som var bra i Belgrad — och är bättre nu. Ulrika gör 3 1/2 volt i första finalhoppet, ryskan petar i sitt första hopp fint (63,51) — ledningen är reducerad till två poäng!

Men nerverna — f-n att man inte kan få ta ett bloss under det här! — får fin medicin: Ulrika sätter i sin mollis med skruv och får 64,80. Kalinina tappar mark får 60,06 och är 6 poäng efter. Det känns som ett halsbloss!

Men det är ändå nervöst. Lasse Weinås och Gunnar Werner skruvar bekymrat på sig — ändå borde väl Lasse veta, att med 2 1/2 tyska har Ulle ett säkert trumfess i sista "sticket'.

Jodå, den sitter där den ska — hallen "exploderar" och det hissas på eltavlan 64,80 för Ulrika. Saken är Oskar, som det heter: Kalinina har visserligen satt i sin 2 1/2 mollis bra med poäng mellan 7,0 och 8 1/2 men det gav "blott" 62,37.

Dom hissar slutpoängen först på tavlan och efter en stund kommer namnen. Men vi vet ju att Ulrika har vunnit klart med drygt nio poäng — hennes 408,87 lär vara hennes tredje högsta poäng nånsin. Hon fick jobba för sin seger, visade sin fantastiska förmåga som tävlingsmänniska och sin fenomenala förmåga att skärpa sig. Själv menar hon, när segerceremonin är över, Ulle har tronat överst på pallen mellan Kalinina och andra ryskan Vayttsekovskaia (måste ha kostat en mindre förmögenhet att bokstavera det namnet för våra reporters), "Du gamla, Du fria . . ." har spelats för första gången i Wien under EM, att OS-guld i München och VM-titel i Belgrad var roligare segrar än den här.

EN OLYCKA . . .

Hopparfolket skall själva fira framgångarna (lilla Susanne blev nia, bra gjort!) och vi drar oss tillbaks till högkvarteret och firar stillsamt den första (guld)medaljen. Sacher-Torte har vi specialbeställt — vi vill ha ett glas portvin till, men det kan inte hotellet effektuera.

Gunnar har inköpt en flaska port på nerresan och vi får tillstånd att dricka "medhavt". Men det kostar ett knippe schilling att få dricka sitt eget . . .

Det berättas småningom, att Ulrika tidigare på dan har förlovat sig med Mathz. Ack ja, en olycka kommer sällan ensam: tidigare på dan har dottore Eriksson gjort sitt utspel om DDR-damerna och hormonerna. Stämningen är aningen irriterad i centrala ledningen — och det har skrivits ingressen på en följetong, som skall tragglas i många avsnitt, också i Simsport — men inte här och nu.

Hemkommen erfar man, att just de här två sakerna, förlovningen och hormonerna, varit det som allra mest präglat sim-EM på hemmafronten.

21 aug.
Mer medaljer – nu i simning

Det känns lite bättre i dag — vi är nu i alla fall med i medaljspegeln — och har förhoppningar om att också simmarna skall sätta sitt bomärke i den redovisningen. Det går en fin gammal svensk glansgren i dag, 4×200 frisim!

Morgonens försök skrämmer inte: vi går till final som tredje lag efter Sovjet och DDR men före Västtyskland, som vi slår i andra heatet, som vår kvartett vinner.

I laget simmar Bernt Zarnowiecki, 1.57,68, Peter Pettersson 1.57,80, "Rofet" Pettersson 1.57,62 och kapten von Holst 1.57,73. Vi sparar alltså Bellan och Gingan, men västtyskarna simmar också med Ersatz: varken Nocke eller Steinbach, etta och tvåa individuellt, är i vattnet.

Vår besättning för kvällens final diskuteras under bilresan hem mellan tränarna Åke och Bernt. Tre man anses klara: Gingan och Bellan går in i kväll, Bernt med sina 1.57,68 simmade sig till en plats i laget nu. Frågan är: vad kostar ännu en hård tvåhundring för Pedda med tanke på morgondagens 400 fritt?

Det är mer roligt svenskt i försöken: Gunilla Andersson slår svenskt och är i final som tredje flicka på 1.04,63 — lilla Eva-Lotta gör 1.06,92 och det räcker inte till final.

Anita Zarnowiecki slår vårt 11:e svenska rekord i Wien, när hon som sjätte

flicka går till final på 400 medley. Men det kommer förstås igen att bli en uppvisning i finalen av östtyskorna, som redan i försöken visar sin klass med tider just över 5 minuter, vilket ger föraning om världsrekord i kväll.

VÄRLDSREKORD IGEN

Jodå, så blir det också: Ulrike Tauber och Gudrun Wegner gör en rejäl uppvisning och vinner dubbelt — Tauber mästarinna på 4.52,42, v-rekord, före Wegner, 4.58,78. Och dom är hittills ensamma om att ha simmat under de 5 minuterna.

Tredje tid i världen är annars också östtysk, Angela Franke med 5.00,01! Tauber simmar på deltiderna 1.05,89—1.13,46—1.25,07—1.07,00. Anita simmar bra (en halv längd efter Tauber), blir femma och slår svenskt igen med 5.08,96.

Det är också final på 100 fjäril, som Pyttel vinner före Matthes — dubbelt för DDR också i en herrgren, vilket skedde också på 100 ryggsim. Folkert Meeuw, västtysk, blir trea och jag hör en tysk kollega kommentera medaljöverlämningen så här: Det som försiggår i Wien tycks mest likna ett öppet tyskt mästerskap — med någon inblandning från övriga Europa!!!

INBLANDNING

Så 4×200 fritt — där står vårt manskap för "viss inblandning". Bl a genom att, som vi brukar, slå DDR. Laget blir det väntade, Pedda får alltså gå i trots morgondagens 400 fritt. Bernt öppnar med 1.56,75, vi växlar som femma med Väst- och Östtyskland, Sovjet och Italien före.

Bellan simmar upp oss förbi fransoser och italianos med 1.55,78, Pedda gör också ett bra lopp (1.56,17) men vi är fortfarande fyror, ett mindre mirakel från en medalj.

Men miraklet inträffar: Gingan gör det omöjliga med en sista hundring på 58 och delar och en sträcktid på fantastiska 1.54,40. Vi är trea i mål, har grejat den första simmedaljen — hittills har nio nationer tagit medalj(er) i simningen — och har igen tagit DDR i den här lagkappen, där västtyskar och ryssar fortfar att vara våra övermän. Tiden 7.43,10 är nationsrekord — givetvis!

22 aug.

Silver på 400 – vi trodde mer!

Det är "nerförbacke" nu, femte dagen av åtta innebär, att EM gått in på sin sista hälft. Skönt är det, tycker en del i vår trupp, som börjat längta hem. En välgärning är, att vädret börjar bli mer och mer tolerabelt: det har regnat i natt, det känns nästan kyligt i luften och man tar t o m på jacka, när man åker ut till Stadionbad på morgonen till försöken. Det är också glesare besatt än annars.

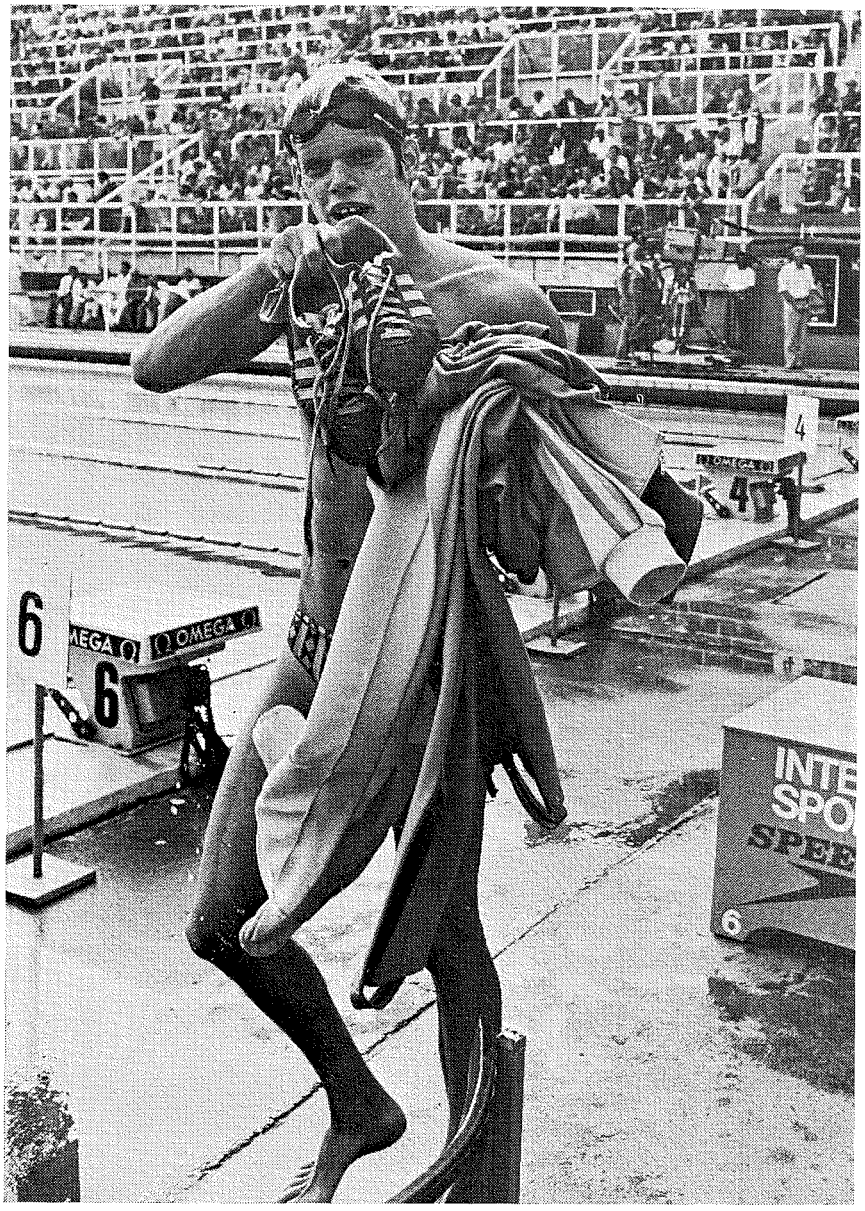

Fort gick det och brons blev det — det tackar vi Bengt Gingsjö för i finalen på 4×200 meter frisim

Det är i dag det gäller, det är i dag som Gingan och Pedda skall upp till bevis och hålla vad Lindhgren "lovat" i Ronneby: två medaljer, kanske rent av svensk dubbel på 400 fritt. Försöken ger ingen absolut riktig bild att de inbördes styrkeförhållandena. Vare sig Gingan eller Pedda tar i för fullt även om Gingan vinner fjärde och sista heatet från vilket bara han själv går till final — hans 4.08,60 placerar honom som 7:e man. Pedda har simmat i andra på 4.07,47 och är i finalen som sjätte man.

Snabbast är unge (59:a, han var med i u-kampen i Hallsberg i fjor och fick stryk av Mats Nylén både på 400 och 800) östtysken Pfütze med 4.05,66.

Det simmas försök på 200 fritt damer, också, vilket som allting annat småningom skall utveckla sig till ny östtysk dubbel. Av de våra skall i varje fall Gunilla Lundberg (2.09,38) vara med i kväll — hon är i final med femte försökstiden. Suzann Martinsson simmar i samma heat, är närmast Gunilla i mål men 2.11,82 räcker inte riktigt.

Dagen rymmer också försök på 100 rygg för damer, där Ulrike Richter slår v-rekord med 1.04,09 och väl småningom bara kan hotas av Tauber (1.05,29) — om ens det. Diana blir heatfemma med 1.09,05, som inte står sig särskilt bra i den här konkurrensen.

På 100 bröst går Jeanette Pettersson ihop med bl a Renate Vogel i sista heatet, där Vogel slår världsrekord med 1.12,91 och Jeanette svenskt med 1.16,07 och är i final med sjunde tid. Britt-Marie Smedh (1.16,92), får däremot se fredagens final från åskådarplats, tyvärr!

NU POJKAR!

Så dagens finaler — nu pojkar, skall det simmas av de svenske! Det är mycket på gång kring 400-metersfinalen: på pressläktaren är det toto: en svensk skrivare — som uttryckligen bett få vara anonym — fungerar som maffians utpost i Wien: 200 schilling är minimiinsats, Gingan har lägsta oddset, ryssen Samsonov näst lägst. Jag har bara 180 pengar på mig och får inte kredit för min tilltänkta insats på Gingsjö.

Så går loppet, ryssen Krylov först ute (59,44) före Brinkley och Samsonov. Gingan är femma vid 100, Pedda näst sist (7:a), vilket i och för sig inte kan anses olycksbådande, eftersom de våra gärna simmar negativt. Men det går trögt — Pedda kommer aldrig riktigt med i loppet på bana 2, det mesta händer i andra ändan, där Samsonov och Gingan finns. Ryssen är före Gingan vid 200 liksom Krylov (med 2/100), men vid 300 har Gingan gått upp som tvåa efter Samsonov. Man väntar på hans förgörande sista hundra, där armarna skall gå som en "symaskin" — synd att man inte fick satsa på honom!!!

Men Samsonov har krafter till en sluthundring på 58,70 och Gingsjö får aldrig riktigt kontakt: i mål är Samsonov före med 1,68 sek och får med sig landsmannen Krylov (trea) på pallen. Gingsjö tar silver med 4.03,79, Pedda är femma efter Brinkley på 4.05,66.

Gingsjös tid från VM i fjor, 4.01,27 — som alltså överlevt som europarekord — hade räckt till en klar seger. Visst är silver bra i den här konkurrensen, visst har man utan eget egentligt förvållande sparat 200 pengar (att leka "bookie" kostade visst vår anonyme kollega från Marie- och Jakobsberg åtskilliga hundra — i kronor räknat, eftersom den ryske outsidern var hårt spelad), men utgången av loppet känns, ärligt talat som en missräkning och besvikelse.

GUNILLA LITEN

Men dagen var inte slut. 100 fjäril för damer var nästa Bewerb, som österrikarna sade. Åt Kother, som i kroppen mest ser ut som en brottare eller lyftare, vad hon nu ätit för att göra det, var väl inget att göra, och den andra österskan, Leucht verkade också svettig, även om hennes 1.03,70 i försöken visst var pers med över två sekunder. Vår egen Gunilla räknas väl inte bland de spensligare i landslaget: hon är 2 cm kortare än Kother men 10 kilo lättare.

Det var också ett kraftpaket, som exploderade i finalen, när Kother stack i väg med en öppning på 13,4 och 29,1 --- hennes eget världsrekord från försöken på 1.02,09 överlevde inte utan skickades ner på sagolika 1.01,99. Leucht sekunderade med 1.03 igen — delarna var 63, så det var sju bättre än i går.

BRONSET ROLIGARE ÄN SILVRET!

Gunilla, som var under 1.05 f f g i går klarade det igen. Men hennes svenska från i går på 1.04,63 stod sig med 4/100 — men det spelade ingen roll, när Gunilla igen var tredje bäst, och tog

MEDALJ!

Den pengen hade vi inte alls räknat med från början, möjligen, möjligen lite tyst börjat spekulera i efter försöken. Så kom det sig, att den dag, när medalj fick nämnas i pluralis blev värderingen att brons tycktes värdefullare — roligare i alla fall — än silver. För Gunilla innebar det, att hon dessutom fick gå igenom det hon kanske tycker är värst i simmarlivet — presskonferens.

Hon är rättframt skönt och härlig, den lilla tystlåtna tuffa fightern från Neptun: någon av pressmännen frågade henne, varför hon tyckte så illa om att bli intervjuad.

Han fick det franka svaret:

— Ni ställer så dumma frågor!!!

Slutet på dagen bjöd 200 frisim, damer. Ny DRD-dubbel och igen uppspel av österskan nationalhymnen (som heter "Auferstanden aus Ruinen" och som man nu hört så ofta, att man kom på sig med att sitta och vissla den hemma på hotellrummet ibland).

Men icke, sa Nicke — som SDS-Zorro plägar säga. Kornelia Ender var förstås suverän, men Enith Brigitha gav Kornelia en fight och klapp silvret före Andrea Eife. Den första bräschen var slagen i den österskan dominansen, som Kornelia fick sno på i världsrekordfart för att bevara mot Eniths stormangrepp på slutet, bejublad rejält från läktarna, där man tydligen allmänt uppskattade, att den långa raden av DDR-dubblar äntligen spräcktes.

Loppet sönderföll i två delar: 1) DDR-damerna och Brigitha och 2) övriga. På den halvan blev Gunilla Lundberg fyra, alltså totalt sjua. Sluttiden 2.08,76 — dagens andra och totalt 15:e svenska rekord.

Det var förstås hög stämning i Albatros matsal på kvällen, allra helst som tränare Bernt passade på att denna dag fylla 35 år och hyllades med tal av kapten von Holst, blommor (och två medaljer). Och sen fördelade Åke Mozart:ar till finalister och rekordbrytare — jag hoppas och förmodar, att Sture, ekonom(isk) som han är, gjort att bra pris på gubbarna, sånt parti som han håller på att tjacka.

23 aug.

Österskan monopolet bryts av västtyska

Det lackar mot slutet av detta EM, och det sätter lite sin prägel på verksamheten så här tre dagar före den hemresa, som vår tremannapatrull (som f ö skall förstärkas med Gay Ljungberg) bestämt anträda direkt från sista finalpasset i Stadionbad på söndag. Det är fredag i dag, sista chansen att reparera ev. felkalkyler och brister i kassan, eftersom vårt kansli i Stockholm, alla banker m m är stängda i morgon, lördag.

Förmiddagen ägnas därför åt räkningen på hotellet, en uppgörelse, som i flera dagar hängt över missionsföreståndare Olle som en mara: han har trots allt fått med för lite pengar och håller inne alla utbetalningar han kan (det var bl a därför, som jag inte hade 200 pengar att satsa på Gingsjö i går, så på sätt och vis är det ju bra, att Olle är nästan ännu mer restriktiv i utbetalningarna är självaste Bo-Göran).

Vi går igenom totalräkningen, ett massivt jobb — måltidsdricka är dyrt som kvicksilver — och Olle felar några tusen "pengar", om vilket han bums slår larm till Bo-Göran, som på ett eller annat sätt skall skicka medel att lösa ut oss. Olle betalar vad han kan och får överlåta åt skattmästare Kronman (som inte åker förrän på måndag) att slutgiltigt göra oss oskyldiga.

Polograbbarna dyker upp för att käka lunch på vårt hotell — en samling inför dagens avgörande match mot Tjeckoslovakien. Dom har förlorat en enda match (1—2 mot Storbritannien) och blir det vinst mot CSSR vinner dom visst gruppen, vid oavgjort hamnar dom på en av de två första platser, som innebär att dom får kvala till A-gruppen nästa EM.

Det händer annars mycket ute på arenorna denna dag. I Stadthalle går damernas svikthopp, som lär kunna hjälpa till att bättra på den svenska medalj- och poängskörden — Ulrika och Agneta är ju ett team, som vi brukar kunna lita på.

KAN INTE RÄKNA

I simning gäller det bl a 800 frisim för damer, där Else Gunsten försökssimmar — i EM är det både försök och final på damernas 800 och herrarnas 1.500 fritt. Else simmar som väntat bra i det sista heatet, där hon med draghjälp av Novella Calligaris (som jag själv tror skall slå österskorna i finalen) åstadkommer 9.09,54, svenskt rekord med 13 sekunder. Efter SM i Jön-

köping lovade tränare Tommy Malmsten, att Else i Wien skulle göra 9.10 (som alltså blir 9.09,5 — kan inte han, Malmsten, räkna!?!).

Det är också försök på 200 bröstsim i dag — norrmannen Wisloeff och den där österrikaren går bägge till finalen, som såväl Glen Christiansen (2.31,01) som Stefan Andersson (2.29,64) missar. Och herrarnas 200 rygg får bjuda final utan svensk medverkan. Finalen blir givetvis en uppvisning av den fantastiske Matthes, i vars suveränitet man dock lite börjar rycka: det berättas, när försöken går, att amerikanen John Naber i Concord simmat på 2.03 och delar.

FARLIG GLASS

För vår del hade vi hoppats på en fin insats av Leif "Chappe" Eriksson på 200 — det fanns läge för rekord och stortid — kanske rent av under 2.10. Men tyvärr har "Chappe" blivit dålig i Wien, har besvär med kistan, sen han varit inne på en glassbar i environgerna till hotellet och käkat glass. Det blir 2.13,34 för "Chappe' och 2.11,66 för "Anton" — 2.11,25 var "priset" på åttonde och sista finalplats, som ryssen Potiakin nu tog.

Ryggsimmarna är f ö först ut med finalsimmandet och det blir självfallet Matthes — men inte riktigt som man tänkt sig. Matthes får faktiskt kämpa sig till segern för första gången i så här höga sammanhang. Den lille, men tekniskt fulländade och elegante stilisten Zoltan Verraszto ger Matthes en fight till målkaklet: Verraszto är först vid 100 (1.00,23), men Matthes får fullträff i vändningen och kommer först ut, men vid 150 är de lika igen (1.32,2 på båda), varpå Matthes rycker ifrån tre kvarts meter fram till 175, av vilka Verraszto tar in det mesta fram till kaklet. Matthes vinner med 32/100 (2.04,64 mot 2.04,96) och det är uppenbart, att den 24-årige erfurtarens europeiske arvtagare har presenterat sig.

En presumtiv tronväxling i elegansens och det stilfulla ryggsimmets tecken — om det däremot blir Naber, som tar över världsherraväldet längre fram blir det mer kraft och styrka än teknik och elegans, som kommer att prägla herrarnas ryggsim: Naber är en bjässe på 191, som simmar fort mera tack vare sin konstitution än sin teknik.

Matthes verkar inte vara helt i bästa form, det har ryktats, att han avser lägga av med simning efter detta år — mötet med USA (och Naber) blir hans sista lopp. Och helt i stöten är inte Matthes, om det nu beror på att han tröttnat på simningen eller på tränarebyte kan inte bestämt avgöras. Matthes tränare var som bekant kvinnlig och

Gingsjös medalj är av finare lyster (silver) — men Gunilla har allt skäl att se glad och belåten ut — hennes medalj tillhörde inte dem vi räknade med och därför blev desto gladare för

hette Marlies Grohe, som nu efterträtts av en manlig tränare, Wolfgang Fricke.

STÅR STILLA

Bröstsimmarnas 200 blir mer eller mindre en brittisk uppvisning. Till publikens jubel är österrikaren Kriechbaum först vid både 50 och 100 — men sen börjar loppet! David Wilkie, som vänt näst sist vid 100 (1.11,29) sätter i gång på allvar och övriga fältet förefaller stå stilla inför hans sista 100. Han vinner med bred marginal på 2.20,42 — det innebär, att han gör sista hundra på 1.09 och delar! Säkert hade inte skotten (Wilkie är från wiskyland) gett nån annan en chans i 100-metersfinalen, om inte nerverna (?) spelat honom det där sprattet i försöken. Pankin, 100-metersegraren, knycker i mål som tvåa och andre britten, David Leigh, tar bronset.

Det var Storbritanniens första simguld i Wien, men dom har som vi varit med och rotat i en massa finaler och gör totalt en stark insats och slår många rekord (skrivande kolleger har att hålla reda på senior- och juniorrekord, brittiska, engelska, skotska o s v).

Så är det DDR-dags igen — 100 ryggsim för damer. Precis som vanligt — dubbelseger, världsrekord etc. Ulrike Richter vinner före namnen Tauber och det nya v-rekordet skrivs till 1.03,30. Brigitha, också flitig pallbesökare, tar brons.

Det är första gången damrekordet på 100 rygg skickas ner under 1.04 — Ulrike (15-åring från Dresden) var också först under 1.05, vilket skedde i medleylagkappen i Belgrad-VM, där hon simmade på 1.04,99. Och den lagkappen återstår ju att simma här i Wien, så det kan bli tredje gången gillt för Ulrike, som rekordsimmade också i försöken.

TYSK BRÖSTBOMB

Kvällens sista simfinal är damernas 100 bröst med bl a fyra tyskor och vår egen Jeanette i fältet. Man sätter sig till rätta för en ny östtysk uppvisning — ingen lär väl kunna röra Renate Vogel, som världsrekordsimmat (1.12,91) i försöken.

Det blir tysk uppvisning — men inte östtysk seger. Den långa, blonda västtyska Christel Justen tar nämligen hem spelet under enormt jubel från publiken, som äntligen får uppleva den stormning av de östtyska bastionerna, som Brigitha var nära lyckas med på 200 fritt men inte riktigt förmådde fullfölja. Vogel blir bara tvåa, blir av med sitt världsrekord till Justen, som vinner på 1.12,55 — klart och tydligt.

Hon är egentligen holländska, denna 17-åriga skolflicka, vars pappa, företagschef i Aachen, lämnat jobbet och snabbåkt till Wien, när han hörde talas om dotterns fina tid (1.14,22) i försöken. Pappa Justen är inte bara simmarförälder, han är ordförande i simdistriktet Aachen, berättas det.

Christels seger var efter försöken ansedd som möjlig, däremot inte världsrekord, berättar tränaren, Claus Vandenhirtz. Västtyska kolleger börjar med

äkttysk grundlighet plocka fram, när en västtyska senast slog v-rekord: det var 14 år sen, gjordes av Wiltrud Urselman — numera gift med förre landslagskaptenen i polo, Haverkamp — just på 100 bröstsim!

Vogel blir som sagt tvåa, och längre bak i fältet forcerar sig vår Jeanette med en tiondels marginal in på poängplats, 6:a, före andra västtyskan Rehak. Det behövs svenskt rekord igen av Jeanette, 1.15,67 — dagens andra och sammanlagt det 17:e.

Det 16:e har vi bokfört i försöken på 100 frisim, där Bernt Zarnowiecki tar sig till final på 53,39 och bättrar på sin notering från lagkappen med 15 hundradelar. Fick han hålla på och simma tillräckligt många lopp här nere kunde vi kanske få ett riktigt bra rekord på distansen.. Nåja, det är ju final i morgon... Den får andre svensken, Ola Håkansson, följa från läktaren, utslagen som han blev med sina 54,26, som i alla fall var pers.

PERS IGEN — FÖR NERVER

Snabbfärd över till Stadthalle, där Ulrika hoppar final kl 18 i svikt. Det ser bra ut — Ulle leder med ca 13 poäng före Kalinina (igen) och andra ryskan, Safonova. Agneta ligger 6:a. Det verkar ju rätt betryggande för Ulrika med 13 poäng, men svårighetsgraderna är i ryskans favör, och hon verkade säker och missfri i höga och är det förmodligen i svikt också.

Kalinina hoppar först av dem, gör en perfekt 2 1/2 baklänges volt och får 63 poäng. Ulrika hoppar direkt efter Kalinina och sätter fint sin 1 1/2 baklänges med 1 1/2 skruv och får 52,56.

Näst sista omgången: Kalinina spikar 2 1/2 mollis, 54,60. Ulrika gör 2 1/2 i pik — snyggt och elegant — 53,82 i belöning.

Men det blir pers det här — för nerverna. Röka får man givetvis inte — och räkna kan man inte heller. Jag får ihop att Ulrika leder med ca 3 poäng — tur att jag räknar fel, annars hade man väl gått åt. Jag får nämligen sen av mer räknesäkra och nervkalla svenskar veta, att försprånget hade krympt ihop till en enda pinne . . .

Sluthoppet är för Kalinina 2 1/2 tyska, Ulrika gör tyska med 1 1/2 volt. Ryskan får 48,36, och Ulrika har inte råd till mycket mer än en närmast perfekt fullträff. Och den kommer som på beställning: 52,14 blir poängen. Fästman Mathz plankar över barriären ner för att gratulera. Poängen kommer som vanligt först: 465,57 för ettan (som man vet är Ulrika), 460,17 för tvåan (Kalinina) och 455,34 för trean (Safonova). Två ryskor och Ulrika i mitten på pallen — precis som i höga.

Diana kan inte hålla tårarna tillbaka men annars idel glädje i vårt bronslag i medley. På läktaren observatör Gay Ljungberg

Agneta har jag något tappat bort i nervositeten, men hon konserverar sin sjätteplats med bred marginal — 410,19 mot 384,48 för sjuan.

Simmarna har som en man kommit till hopphallen och stött Ulrika med applåder och jubel. Efter prisutdelningen stannar Ulle upp framför svensksektionen rätt länge — hon tackar, berättar sen Olle, som sitter där, för att alla kommit, stött och uppmuntrat henne.

Glädjen är allmän och stor bland de svenske — månne en viss TV-kommentator numera blivit så härdad vid det här, att han klarat jobbet med möjligen blod och svett — men utan tårar???

PÅ TÅ FÖR POLO

Det är polo som slutvinjett i Stadthalle: Jugoslavien skall möta Italien. Alla blir kvar, det är en massiv uppslutning av jugoslaviska Gastarbeiters, som hejar vilt på sina favoriter. Italien har en mindre fulltalig men ändå högljudd supporterskara. Det blir ett liv och en trängsel utan like i matchen, som juggarna vinner rätt säkert: själv har jag missat att i tid ta plats på den del av läktaren, där man ser bäst och får nöja sig med ståplats bakom ett par stora juggar, som doftar vitlök å det förfärligaste, som skriker, jublar och fäktar. Jag ser bara då och då en skymt av planen, trots att jag står på tå men vid en trappuppgång, där det ideligen väller in mer folk..

Men ändå: tänka sig, att det kan bli så trångt, sån extas, sån inlevelse kring en polomatch. Det är annat än de allsvenska seriefinaler man dömt i tältet på Eriksdal, där det fanns mer folk i vattnet än på land!

Det här vore nåt för den expertgrupp i marknadsföring av polo, som man tillhör sen höstens pololedarkonferens.

Men vi får väl i så fall också tänka oss att det liras lite bättre hos oss — den tanken smyger osökt på när våra egna polograbbar, som givetvis också är på plats, lite moloket rapporterar, att det blev stryk mot tjeckerna och att chansen att nu komma på kvalplats i B-tournamentet i och för sig består — men ärligt talat är liten..

24 aug.
Medleylaget ger nytt medaljhopp

Det var en lång fredag — som också framgår av dagboken; ändå glömde jag bort anteckna ,att vårt damlag på 4×100 medley simmade försök och inte bara med glans (fjärde lag) tog sig till final utan dessutom på ett sätt, som gav vissa (medalj)förhoppningar för lördagens slutuppgörelse. Denna näst sista dag, då solen återkommer efter ett par dagars frånvaro, gäller det också försök på 1.500 fritt — skall vi månne där äntligen och sista dan få den fullträff vi otåligt väntar på, ett simguld.

Missionschefen tvingas svika sin kära simmare — som gammal simtränare är Olle nästan sjukligt intresserad av simning och missar ogärna ett enda tag. Men i dag agerar han chaufför till Ulrika et co. — vår dubbla europamästarinna vill åke hem så fort det går, trött som hon är på månader av liv på resande fot, på hotell och "i kappsäck".

Försöken på 1.500 går som de skall. Gingsjö vinner andra heatet på 16.20 och Pedda blir trea i samma heat på 16.31,82 — många får hjärtat i halsgropen av hans simning, ty det blir blott med 14 hundradelars marginal, som han räddar åttonde och sista finalplatsen — ryssen Parinov har i andra heatet simmat på 16.32,68 och ligger sexa. Gingsjö och britten Carter slår Pedda i tredje, han måste alltså ta ryssens tid för att komma till final.

OROVÄCKANDE

Det är många, som simmar oväntat och oroväckande bra, och man spårar en viss betänksamhet hos dem, som har ansvaret. Åke tippar dock trovisst, att Gingan kommer att vinna, men ryssen (Evgrafov, heter han) och ungraren (Toth) blir farliga. Däremot verkar inte Carter, som har årets bästa europatid, farlig, tycker Åke.

Det liras direkt final i polo också — ungrarna slår Sovjet med klara 7—5 och är mästare. Och medleykung Hargitay i all ära — det är den här grenen och det här guldet, som ungrarna allra helst vill ha med sig hem. Skönt med folk med realistisk och omdömesgill syn på i saker och ting i lifvet . . .

Till finalpasset åker man med intresse: vi har ju många intressen att bevaka: Else i final på 800, Bernt Zarnowiecki i 100-metersfinalen, damernas medleylag . . .

Det börjar med 200 medley, en fin gammal glansgren, som f ö är den enda i detta EM, där vi inte ställer upp nån deltagare. Det kan vara en öppen gren — Wilkie, Hargitay, Lietzmann och ryssarna Smirnov och Zaharov förefaller vara rätt jämngoda. Och blir det sådan hets i det synbarligen jämna fältet, att Larssons (och vårt enda) världsrekord från München åker. Det är på 2.07,17 — både Wilkie och Lietzmann simmade under 2.09 i försöken . . .

Wilkie är den bäste av dem i bröstsim, där bägge är bra, och simmar bra fjäril men sämre rygg — Lietzmann har sin styrka omvänt. Det blir en jämn och spännande final, där Wilkie och Lietzmann är lika vid 150, men där Wilkie har bästa spurten och vinner en knapp men klar seger. Och Lietzmann hetsade Wilkie till 2.06,32, som innebär att Larsson är sitt enda v-rekord fattigare. Men bara Wilkie klarade tiden, så Larssons notering från München var uppenbarligen en bättre tid, än många experter egentligen ville tro.

SOLO PÅ 800

Så är det Elses — och östtyskornas — tur, eller håller mitt tips på Calligaris, världsmästarinnan från Belgrad. Dörr och Wegner anför loppet över de första 600 metrarna, innan Calligaris tempo för henne upp till andraplats förbi Wegner.

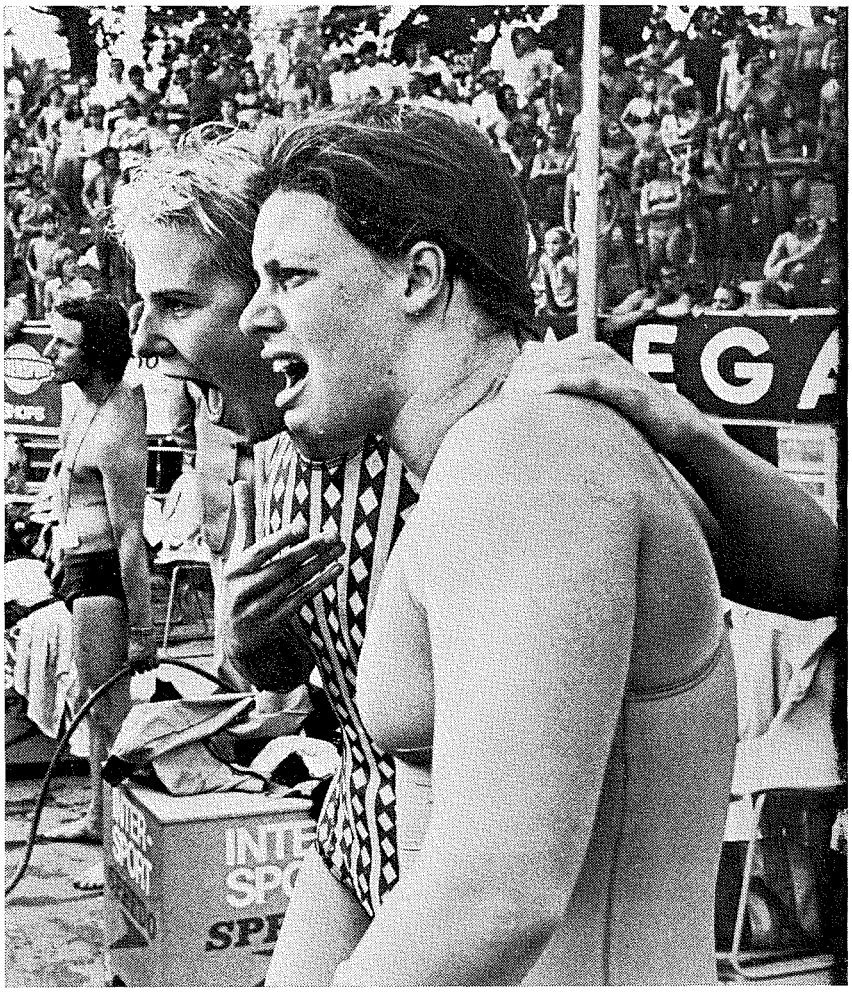

Olidligt spännande — Gunilla Lundberg (t v) och Jeanette Pettersson hejar vilt på kompisarna i lagkappen i medley, som gav svenskt brons

Men Dörr är för stark och snabb, gör loppet till ett solo där framme, medan Calligaris och Wegner har envig om silvret. Den matchen vinner den späda italienskan från Padua med nån meters marginal, medan en ohotad Dörr vinner på 8.52,45, vilket är europarekord.

För Else går det lite trögt i slutet av fältet — hon ligger omväxlande sjua och åtta, är jumbo i fältet inför sista 100, där hon dock klämmer holländskan Pors och blir sjua. Tiden lyder på 9.14, fem sek. sämre än i försöken.

— Inte van simma två lopp på 800 på två dagar, säger Else som förklaring till insatsen, som hon inte alls verkar nöjd med.

Så herrarnas sprinterfinal: där fanns Nocke och Steinbach, västtyska triumfparet från 200 meter, den alltid farlige lille Bure, franske veteranen och VM-tvåan Rousseau, Pyttel, Pangaro och den kanske stora överraskningen från försöken, bulgaren Georgiev. Den tyckte man väl i alla fall, att Bernt skulle kunna ta.

Nocke bevisade omsider sin suveränitet med att vinna efter en vass finish — annars var Bure i sin sluggerstil först ut vid 50, Rousseau hade en stark bit på sista längdens första del, och Bure kom bra igen. Men Nocke vann alltså. Hela EM:s knappaste viktoria — en hundradel Men det räcker och ger säkert utslag, när tekniken och inte mänskliga ögon avgör — eller hur, Runströmer???

Bernt skötte sig bra, slog bulgaren, blev sjua. Och som jag vågade antyda lite lätt i går — slog svenskt! Det gick t o m under 53 sek. här med samma marginal, som Nocke blev europamästare med, alltså en hundradel, 52,99.

CHANSNING HÅLLER

Medleyflickorna nästa. Det blir självfallet DDR-uppvisning, troligen världsrekord — men vad kan de våra?

Ledningen har fastnat för uppställningen med Gunilla Lundberg i ryggsim och Diana som frisimmerska — och det är en chansning som går hem. Gunilla öppnar med goda 1.08,15 — vi är bara sjunde lag och långt efter DDR, där Richter börjat med 1.03,08, hennes tredje v-rekord på distansen i Wien.

Jeanette går på 1.14,65 och för upp

oss till tredje plats efter DDR (Vogel 1.12,04) och Västtyskland (Justen 1.12,73). Gunilla går storfint på 1.03,66 (Kother 1.01,99) — vi mera hotar västtyskorna om silvret än hotas bakifrån om den bronsplats vi håller.

Det formligen fräser om Diana, som ger Jutta Weber, Västtyskland, en fight om andraplaceringen. Men 1,11 sekunders försprång räckte för Jutta, som har 40 hundradelar kvar av försprånget i mål mot en Diana, som forsar runt på 57,77.

DDR, där Ender avslutar på 56,67, slår v-rekord med 4.13,78 och vårt lag noterar det tjugonde svenska med 4.23,90 och grejar vår fjärde simmedalj.

Det har nu simmats 25 grenar, DDR har vunnit 14, västtyskarna 5 och bara Sovjet, Ungern och Storbritannien, vardera två, har lyckats plocka guld utöver tyskarna. Vi ligger sjua på medaljbörsen med Holland en silver bättre som sexa. Bara nio länder är med på medaljbörsen, som ser mycket bättre ut för oss, om vi tar med också hoppgrenarna.

Men det är ju en dag och 1.500 meter frisim kvar...

25 aug.

Två under 16 min. – men inte våra

Men det skulle alltså inte bli något simguld. Åkes optimism om Gingsjös möjligheter har ingen riktig realism bakom sig, det står tidigt klart i loppet, som utvecklar sig till en strid mellan Evgrafov, Carter, östtysken Pfütze (oväntat stark) och ungraren Toth. Slutet blir en rasande spurtduell mellan Pfütze och Carter, som östtysken vinner. Båda gör under 16 minuter, också Evgrafov går under Gingsjös gällande europarekord och tar bronset.

Gingsjö slutar femma på 16.12,17, Peter Pettersson är sexa med 16.19,51, 24 hundradelar före sjuan, ungraren Varga. Pfützes europarekord skrivs till 15.54,57 — högtalaren aviserar, att han tagit Gingans europarekord också på 800, men efterkontroll visar, att Gingans 8.32,82 står sig — med fem (!) hundradelar. Alltid nåt, som han sa', som såg Åmål.

Det blir alltså ingen simseger, vilket inte skall skymma faktum, att vår simtrupp skött sig med den äran. Det åskådliggör lilla Eva-Lotta Kihlberg på 200 fjäril, där hon i försöken slår svenskt med 2.22,81 och går till final.

Diana, som visserligen blir utslagen, bättrar på rekordskörden ytterligare med sina 2.26,89 på 200 rygg. Inte heller dagens tredje och det totalt 23:e rekordet ger finalplats; det kommer annars av herrarnas medleylag, som blir heatfemma men blott nionde i försöken, 47 hundradelar från finalbiljett.

INTE REKORD!

Finalpasset rymmer 200 fjäril, damer, där alla väntar sig en ny explosion av Kother och ett världsrekord under 2.10. Men Rosemarie är oväntat spak i finalen (har hormonerna tagit slut, undrar en skämtare i min närhet) även om hon klart vinner på 2.14,45 med Anne-Katrin Leucht närmast sig i mål. Eva-Lotta har gjort sitt genom att nå till final — hon blir åtta och sist med 2.23,06.

Det återstår en östtysk uppvisning: 200 ryggsim, där det blir dubbelt DDR, världsrekord och hela medivitten. Richter vinner på 2.17,35, den oförtröttliga Tauber är tvåa med 2.18,72, och Enith Brigitha parar igen ihop sig med två östtyskor på prispallen. Det är 13:e gången av 14 möjliga, som östtyskorna vinner — sviten spräcktes ju av en annan tyska.

Skönt i alla fall med nån omväxling, som han sade, som fick stekt havregröt på mackorna.

En sista gren återstår, 4×100 medley för herrar. Det som så mycket annat tyskt från början till slut. DDR (Matthes) börjar som väntat i spets, västtyskarna (Kusch) är i ledning efter 200 och släpper den sen inte. Det blir en klar seger för västtyskarna, som slår europarekord med 3.51,57 (Steinbach 58,56, Kusch 1.04,63, Meeuw 56,65 och Nocke 51,73). En populär seger — hela laget simmar faktiskt ärevarv efter triumfen.

Storbritannien tar silver (Wilkie gör 100 bröst på 1.03,61) före Sovjet — DDR utanför pallen (fyror).

SORGEMARSCH

Epilogen är svensk: det är ju vi (Jönköping) som skall stå för värdskapet nästa gång. Werner och österrikiske simpresidenten Toni Weghofer marscherar i spetsen för två delegationer aktiva: den österrikiska bär LEN-flaggan, som skall överlämnas till de svenske att förvaras till 1977. Det är mycket improviserat, inte alls repeterat — och det syns.

Weghoffer och Werner marscherar främst i en takt, som bäst lämpat sig i ett sorgetåg, fanan släpar i marken och överlämnas efter många om och men till de våra, innan (sorge)marschen fortsätter... och det hela är över.

Det känns skönt, trots att en nattlig bilfärd nu väntar. Werner har LEN-fanan i en enda snurr i famnen med sig till bilen, där vi vecklar ihop den i en snygg fyrkant och placerar den i kofferten.

Och så bär det av hemåt — eller i varje fall mot Travemünde. Vi har ont om tid för att hinna morgonfärjan, säger Olle, som börjar hjärntvätten igen genom att hota med att fika- och bierpauserna måste bli få och korta.

Så blev det dock inte riktigt — men det är en annan historia, som det lär heta.

BADMÄSTARE/FÖRMAN

En tjänst som badmästare/förman grupp 1 a vid fritidsförvaltningen i Karlshamns kommun förklaras härmed till ansökan ledig.

Arbetsuppgifter: Befattningshavaren skall närmast under fritidschefen ansvara för drift- och arbetsledning vid kommunens badanläggningar samt för simundervisningen.

Kvalifikationer: Badmästar- och simlärarutbildning och erfarenhet från liknande anläggningar.

Anställningsvillkor: Lön enligt lönegrad KA 17.

Sökande, som för löneklassuppflyttning önskar tillgodoräkna tidigare likvärdig tjänstgöring, skall angiva detta i ansökan.

Tillträde enligt överenskommelse.

Tjänstbarhetsintyg vid anfordran.

Närmare upplysningar genom fritidskontoret, tel. 0454/144 60.

Ansökan jämte betygshandlingar skall vara Karlshamns kommun, Ekonomikontoret, Rådhusgatan 8, 292 00 KARLSHAMN, tillhanda senast den 14 oktober 1974.

Kommunstyrelsen

Nya gruppindelningen gav bättre EM-turnering

UNGERN POLOBÄST IGEN!

Wien (Simsport) Ungern är fortfarande gamla (och därmed hela) världens ledande polonation. Ungerska manskapet tog EM-titeln tämligen suveränt, genomförande den hårda A-gruppen utan förlust och med blott en tappad poäng, en 7—7-match mot Jugoslavien, f ö väl och synnerligen bestämt ledd av vår egen domare "Mitte" Perniklisjki.

Den moraliska finalen mellan Ungern och Sovjet vann ungrarna med 7—5 efter att ha grundlagt segern i matchens upptakt, då man ledde med 3—0, 4—1 och 5—2. Närmare i målprotokollet än två måls underläge kom aldrig ryssarna i den hårda matchen, dömd av bulgaren Exerov, som höll ordning och reda på tillställningen och utdömde inte mindre än 30 svåra fel, jämnt fördelade med 15 var på de bägge lagen.

Ungern försvarade alltså med glans sin VM-titel från Belgrad, då också Sovjet var svåraste opponent. Utgången av A-gruppen var en triumf för den tekniska, rörliga, improviserade och roliga vattenpolo, vars främsta exponent ungrarna är och förblir.

Det bjöds av Ungern bitvis bländande spel och i bollskicklighet saknar de sin like i världen: när de tränade i Stadionbad och lekte i bollskolans högre rymder strömmade publiken till, applåderande och jublande i högan sky!

Inte minst vårt eget landslag, som bevittnade övningarna var vederbörligen imponerat . . .

Ungrarna spelade alltså ihop 13 poäng på de sju matcherna och åstadkom målskillnaden 50—27, vilket innebar, att de både gjorde flest mål av alla lagen men också släppte in minst bollar.

LYCKAD GIV

Den här EM-turneringen bjöd som bekant på den nya giv, att de åtta bästa lagen — de sex främsta från förra EM plus de två bästa från en öppen kvalturnering — spelade i en A-grupp om EM-titeln, medan övriga nationer samlades i en öppen B-grupp. De två främsta från B-gruppen får inför nästa EM kvalspela med sjuan och åttan i årets A-grupp om plats i den första åttalagsgruppen — alltså ungefär samma förfarande, som ishockeyn tillämpar.

Från början var det beslutat, att upp- och nerflyttning skulle ske utan kvalspel, men LEN-kongressen i Wien ändrade på den ordningen med motiveringen, att det långa mellanrummet mellan mästerskapen kan leda fram till att den nu åstadkomna rangordningen i spelstyrka inte är adekvat, när det är dags för nästa mästerskap.

Ett i mitt tycke riktigt och logiskt försvarbart beslut, vilket i klartext innebär, att Spanien och Västtyskland (sjua och åtta i årets A-grupp) inför EM 1977 får kvalspela med Tjeckoslovakien och Storbritannien (etta resp. tvåa i B-gruppen).

Man kan i sammanhanget redan nu konstatera, att det kan tänkas innebära problem för Tjeckoslovakien, som hade ett påfallande gammalt men rutinerat manskap i aktion i Wien — våra egna spelare ifrågasatte, om det är så värst många av tjeckoslovakerna, som är aktiva och kapabla för EM-spel om tre år.

Och grundtanken att de åtta bästa lagen skall spela i A-gruppen är helt riktig, det visade årets turnering, som bjöd på många jämna, spännande och intressanta matcher. Inte minst var det välgörande, både för publik och aktiva, att slippa ifrån tidigare EM:s ointressanta och fadda matcher i det förberedande gruppspelet, där de utlottade storlagen kastade in bollar ungefär hur de ville på de mindre spelstarka lagen och oftast åstadkom tvåsiffriga resultat.

PROBLEM DÖK UPP

Som det var nu slutade ingen match i A-gruppen med större differens än sex mål och endast i ett fall blev något lags målskörd tvåsiffrig. Men eftersom resultaten i den tillställningen (Sovjet—Jugoslavien) blev 10—9 kunde ingen klaga på intresse eller spänning i uppgörelsen.

Den nu debuterande gruppindelningen tycktes i inledningsskedet bjuda ett problem, som ingen i förväg riktigt tänkt på: de bästa domarna — i varje fall de mest etablerade — kommer huvudsakligen från de stora polonationerna, som spelade i A-gruppen. Eftersom man strikt gick in för att ha "neutrala" (= icke från nationer, som spelade i samma grupp) domare skulle av de ledande i "maffian" blott Fuchs, Belgien, Angella, Frankrike, och Dirnweber vara tillgängliga för insatser i A-gruppen — övriga "maffiosi" skulle alltså döma i B-gruppen.

Det innebar en bra chans för unga, framåtsträvande (och lovande) domare från mindre polonationer att ta ett steg uppåt i karriären. Det gjorde bl a också vår egen "Mitte" Perniklisjki, som dömde utmärkt i flera svåra matcher, och bulgaren Exerov — även om det i förväg sades ifrån, att domare av den kategorin skulle få ta hand om de s k lätta matcherna mellan de stora, där det egentligen inte fanns nån enda match, som var direkt lättdömd.

I LACKSKOR

Den österrikiska pressen, framför allt boulevard-avdelningen, skrev rätt mycket om polo. Eller om polodomarna, roande sig uppenbarligen furstligt på herrar Fuchs, Angellas och Dirnwebers bekostnad.

Man skrev, hur domarna i den s k maffian uppträdde i silkesskjortor och byxor av absolut senaste modet, iförda vita lackskor (jodå, det har grabbarna schilling), som domarna fick, att man skinande och välluktande av exklusiva after shave-preparat eller eau de cologner.

Angella blev hårt kritiserad, när han uteblev från en match, därför att arrangören inte ställt privatbil till förfogande för hans transportbehov. Det framskymtade också, att herrarna inte var nöjda med den dagsersättning (på rätt många faktiskt på sig, när dom dömer!) och från arrangören försökt få ut pengar för nattklubbsnotor m m.

Hur mycket sanning, som låg bakom dessa beskyllningar och rykten undandrar sig mitt bedömande — men det var rolig läsning för en, som ofta och i olika sammanhang opponerat sig mot "maffian" och den oligarki och nepotism, som rätt fritt får frodas där!

Nu skall väl i sanningens namn sägas, att maffiaherrarna genomgående dömde hyfsat och att skandalerna i stort sett uteblev — enda riktigt heta matchen var mötet Rumänien—Sovjet, där rumänerna i slutsekunden fick ett segermål underkänt (matchen slutade 5—5), därför att tiden var ute.

Åskådarnas ilska drabbade dock inte domaren (Angella) utan den österrikiske tidtagaren, som blev regelrätt överfallen av ilskna åskådare och spelare/ledare från andra lag. Den stackars tidtagaren fick faktiskt ha poliseskort från tillställningen!

SPEXARTAT

Kanske föreföll en och annan domaretillsättning i A-gruppen också något kuriös: vår fryntlige (och mycket ärlige) engelske vän, mr Laundon, fick sålunda

döma en uppgörelse mellan Ungern och Rumänien, som han alls inte hade kapacitet för.

Laundon började högt upp i sitt register men tappade efter hand konsekvensen i sina domslut, och det blev mer och mer en något virrig och stirrig tillställning, som dock aldrig urartade (Ungern vann med klara 7—3, så det var inte direkt hetsigt) men som hade många drag av bättre spex.

Mr Laundon borde förstås vetat bättre själv än att ta matchen — men kritiken bör främst drabba dem, som gjorde domaretillsättningen och gav britten en såpass tuff uppgift. Vi, som i olika (junior) sammanhang mött mr Laundon (som är lite av rolig följetong bland våra yngre lirare) känner väl till hans kapacitet, gapade av förvåning inför den uppgift han fått — och gick dit med vissa farhågor (eller kanske rent av — förhoppningar).

Vårt eget manskap — som girigt sög i sig all den polovisdom, som ställdes ut i A-gruppen — tyckte sig kunna märka en klar differens i den bedömning, som bjöds i A- resp. B-gruppen.

A-matcherna blev för det mesta tuffa, hårda och ganska bökiga med stor tolerans från många domare.

I B-gruppen däremot åkte spelare upp nästan, när de nuddade vid varann — vi har ju nu hunnit lära oss, att framför allt de jugoslaviska domarna (som i gemen är mycket bra) dömer oerhört petigt och strängt — fast benhårt konsekvent.

SÅ SPELADE LAGEN

Nog om domare, bedömning och sådana detaljer — nu en titt på lagen, spelarna och olika insatser:

— **Ungern** spelade som sagt rolig och teknisk polo. Långe Szivos är förstås nyckelspelaren, med sin räckvidd, styrka och bollsäkerhet fruktad av alla motståndare, när han ligger center. Tacklingarna blir hårda och fräna och ger många uppvisningar och straffar. Det gör att ungrarna i svåra matcher har lätt för att vilja överdriva sitt lönsamma positionsspel på Szivos — då kommer eleganter som Konrads, Bodnar m fl lite i skymundan. En ny bekantskap, Horkai, junior, var med den här gången och var ypperlig, och store Farago (numera i helskägg) har gått mycket framåt. Farago spelar back och är känd för att ha cirka 50 i skonummer — utöver sin skicklighet i polo.

— **Sovjet** spelar mycket på kraft — väl innötta kombinationer utan direkt improvisation. Säkert i jobbet bakåt med en man mindre och med en fruktansvärd skytt i Dreval, vars bössa ofta och med effekt talade vid en man mer eller från distans mot motståndare, som sökte "zona" i defensiven mot ryssarna.

— **Jugoslavien** är sig tämligen likt från senare år. Man satsar på en föryngring av landslaget, men hade den här gången liksom till VM i fjor dammat av store Bonacic (han med 50 i skonummer) och han har hunnit en bit över de 30 — men var i mitt tycke mest arbetsamme och bäste spelare i laget. Stöttor som Jankovic och Sandic (som slutade redan inför VM i fjor) remplacerar inte ens jugoslavisk polo över en natt. Det är hög klass på Belamaric, Antunovic, Marovic och de gamla välkända bjässarna och unge Rudic fortsätter att utvecklas, men det är en bit kvar till gammal god klass, den som präglades av "Janken" och snälle Sandic. Och Markovic i målet är habil men håller inte Muskatirovics och de gamla målisarnas superba klass. Till Montreal skall generationsväxlingen vara genomförd och ett nytt strongt landslag vara färdigt, deklarerade Misha Radan, som ihop med "Muskis" tycks vara de starka männen i det jugoslaviska poloförbundet. Vi hoppas Misha har rätt — vårt hjärta klappar speciellt för de stora men snälla bjässarna från Jugg.

— **Holland** blev fyra och det var en remarkabel prestation, inte minst för oss som såg gamle vännen Ivo Trumpic svettas med föga slagstarka lag i vårens och försommarens turneringar. Holland gjorde många bra insatser, toppade med en 7—7-match mot Sovjet, där holländarna ledde med 6—5 fram till slutminuten, då man åkte på en uppvisning, som Sovjet nyttjade till kvittering 15 sek. före slutsignal. Trumpic har föryngrat en del och har fått fint system på spelet, som är säkert och effektivt. Ingen slog Holland med större marginal än två mål och alla Hollands matcher kännetecknades av knappa marginaler och stor spänning. Laget är som sagt ungt och kommer förmodligen att tillhöra de stora nationerna i Europa en rad år framöver under Trumpics säkra ledning.

— **Italien** hade tur i många slutminuter, som gav bl a två uddamålsvinster. Men Italien är fortfarande utan store Pizzo inget riktigt stort och slagkraftigt lag, även om elegante och grovjobbande de Magistris för mig framstod som en av turneringens absolut bästa och nyttigaste lirare. Lille Sante Marsili slet också uppoffrande men spelar för det mesta skandalöst långt på fel sida om lagens rågångar. Nu blev Italien blott femma, vilket säkert var en besvikelse för många, inte minst för evige supportern "Gigi", som vandrade kring på kanten med den eviga cigarretten i munnen, skällande på domare, publik, spelare m m. Tämligen likt i fråga om Italien alltså!

—**Rumänien** är sig också tämligen likt — ett bra lag, vasst i kontringarna med en ny väl genomförd generationsväxling. Fysiskt och taktiskt räckte inte rumänerna till riktigt mot de här starka lagen, som dock aldrig kunde hålla lekstuga mot rumänerna: 5—5 mot Sovjet, uddamålsförluster mot Jugoslavien, Italien och Holland visade, att Rumänien för alla var en besvärlig kontrahent. Seger mot Spanien och oavgjort mot Västtyskland räckte för att Rumänien skulle hålla sig kvar i A-gruppen som sista lag till EM —77.

— **Spanien** slog Västtyskland och fick oavgjort mot Holland och Italien men var lite för vekt i umgänget med de riktigt stora. Ett skickligt, snabbt och simstarkt lag, som slår ut i blom mot mindre spelstarka lag men inte räcker till, när man får bjässar emot sig. Och lite för mycket är Spanien en enda mans lag — alla bollar till Jane, som skall göra allting. I varje fall avsluten med en man mer — nu vann Jane skytteligan med 15 mål — sen gjorde näste "spanjack" bara fem sylar.

— **Västtyskland** blev alltså jumbo i A-gruppen och har fortfarande svårt att leva upp till sin fina insats i München-OS, även om laget återfått en del spelare, som hoppade av efter OS. Tyskarna slog Italien och lirade oavgjort med Rumänien, men mer blev det inte. Troligen kommer västtyskarna att framöver ha ett konstant läge: för bra för spel i B-gruppen men inte starkt nog för att hävda sig i A-ligan, dit man förmodligen får kvalspela efter de närmaste EM-turneringarna. I dag är man dock klart bättre än de två lag, Storbritannien och Tjeckoslovakien, som man skall kvala mot till A-gruppen till EM —77.

Frille Sjö

SERIETABELL
Grupp A

Ungern	7	6	1	0	50—27	13
Sovjet	7	4	2	1	45—36	10
Jugoslavien	7	4	2	1	45—38	10
Holland	7	2	2	3	33—35	6
Italien	7	2	2	3	25—32	6
Rumänien	7	1	2	4	28—34	4
Spanien	7	1	2	4	27—37	4
Västtyskland	7	1	1	5	22—35	3

MATCHRESULTAT

Ungern: —Sovjet 7—5, —Jugoslavien 7—7, —Holland 7—5, Italien 8—3, —Rumänien 7—3, —Spanien 8—2 och —Västtyskland 6—2.

Sovjet: —Ungern 5—7, —Jugoslavien 10—9, —Holland 6—6, —Italien 5—2, —Spanien 9 5, —Västtyskland 5—2.

Jugoslavien: —Ungern 7—7, —Sovjet 9—10, —Holland 5—3, —Italien 4—4, —Rumänien 6—5, Västtyskland 7—3.

Holland: —Ungern 5—7, —Sovjet 6—6, —Jugoslavien 3—5, —Italien 4—5, —Rumänien 4—3, —Spanien 4—4, Västtyskland 7—5.

Italien: —Ungern 3—8, Sovjet 2—5, —Jugoslavien 4—4, —Holland 5—4, —Rumänien 4—3, —Spanien 3—3, —Västtyskland 4—5.

Rumänien: —Ungern 3—7, —Sovjet 5—5, —Ju-

Segerchans i Baltic Cup gav nerver i försvaret

HYFSAD EM-INSATS AV POLOLAGET

Slutfasen av pololandslagets EM-förberedelser inleddes med ett kombinerat tränings- och uttagningsläger i Västerås den 26—31 juli. Elva spelare skulle tas ut till EM i Wien, medan en 14-mannatrupp skulle få röja oplöjd polomark på Malta.

I Västerås saknades en del i landslaget bofasta spelare som Bert Svensson, Lasse Engström, Mats Jutner m fl, varför det på förhand stod klart, att ett par nya spelare skulle få prova den utlovade EM-kostymen. Det blev till slut Christer Stenberg, H/N, och Tunafors spelmotor Peter Boberg, som fick ta steget in bland de stora grabbarna.

Det svåraste valet för förbundstränaren stod mellan de två målvakterna. Robert Hernadi, SKK/S, och Kent-Ove Sjöstrand, Västerås, som tidigare varit outstanding bland svenska målvakter har under senaste året fått konkurrens av Lasse Erlandsson, GKKN. I svensk vattenpolomiljö med ett jämförelsevis dåligt skytte är det svårt att få en riktig uppfattning om målvakternas starka och svaga sidor, varför man är hänvisad till de intryck och uppfattningar man fått av målvakterna vid de relativt sällan förekommande landskamperna och andra internationella matcher. Det var tunna avvägningar, som fick vågskålen att svänga över till de rutinerade målvakternas fördel.

I övrigt var det min målsättning att få så allsidiga spelare som möjligt i laget för att kunna använda spelarna på alla platser och för alla uppgifter.

LITE MATCHTRÄNING

Före EM genomfördes en träningsturnering i Köpenhamn, som danskarna döpt till Baltic Cup med deltagande av Danmark, Finland, Polen och Sverige.

Grundintrycket efter turneringen var, att det svenska laget saknade matchträning mot kvalificerat motstånd, särskilt som det var första gången, som alla elva spelade tillsammans. Visserligen vann vi klart över Danmark och Finland, men det var mer i kraft av vår simstyrka och kondition än av gediget polokunnande. Spelet gick trögt och felpassningarna var många.

I finalen mot Polen började dock konturerna av ett passningsspel skymta. Bollarna gick till rätt adressat, och genom att vi lyckades hålla bollen i spel lite längre perioder, skapade vi hela tiden målchanser. I försvaret parerade vi polackernas blockeringar oväntat smärtfritt, vilket beredde polackerna stora bekymmer. Polsk 2—1-ledning vändes till blågult 3—2-försprång, när ca en minut återstod att spela. I detta läge med en oväntad seger inom räckhåll gick det nerver i det svenska försvarsspelet och två grova tabbar öppnade vägen för polsk seger med 4—3.

Kommentarerna efter matchen var entydiga bland de våra:

— Det här var vår match, och i EM tar vi dom!

Skall några nämnas efter denna första upplaga av Baltic Cup, som nästa år fortsätter i Stettin med ryskt och österländskt deltagande, får det bli Olle Andersson, Sören Carlsson och Edgar Ingelsson.

FÖRST PÅ PLAN

Dagen efter turneringen fortsatte den svenska truppen till Wien för en veckas tränings- och uppladdningsläger. Eftersom vi var först på plan i EM-staden blev det ett styvt jobb för lagledaren Lasse Törnros att få allt att fungera i den kaotiska storstaden.

Från och med tisdagen kunde vi dock träna två gånger om dagen i 1,5-timmarspass och på torsdagen och fredagen samtränade vi med Österrike som sparringpartner.

Att det är denna form av samträning, som landslaget behöver märktes tydligt, eftersom spelkvalitén höjdes ett par klasser under denna vecka, och det var med viss tillförsikt vi såg fram mot matcherna i B-gruppen, som började söndagen den 18:e mot Belgien.

Förutsättningarna för lagen i B-gruppen var, att de två första lagen får kvalspela 1977 mot de två sista lagen i A-gruppen för deltagande i A-gruppen vid nästa EM, som går i Jönköping.

Målet för det svenska laget var före avresan en plats bland de fyra första, men då spelet gått allt bättre och de övriga lagen knappast imponerade stod det klart, att Sverige lika väl kunde vinna gruppen som komma femma.

För att inte trötta läsaren med onödiga matchreferat vill jag hänvisa till resultatlistan och här endast redogöra för de allmänna intryck det svenska laget gjorde i EM-bassängerna.

SIMSTARKAST

Vårt lag var det klart simstarkaste i B-gruppen. När spelet flöt som bäst spelade vi också den mest njutbara polon. Den gamle ungersk/tyske tränaren Sarkanyi gratulerade också det svenska laget till det fina spelet.

I försvaret framstod Edgar Ingelsson som den starkaste och jämnaste genom sitt lugna och brytsäkra spel.

Klart godkänt får också Tommy Danielsson, som visserligen fått sin naturliga utveckling som spelare hämmad av sina Spanien-år, men som fortfarande genom sin allsidighet (lika bra i anfall som försvar) drar ett tungt lass.

Tommys backkollega Lars Karlsson klarade sig också utmärkt i defensiven. Larsa har vid tidigare landslagsuppdrag ofta blivit uppvisad, men växande rutin har eliminerat denna brist.

Visserligen gjorde Larsa några missar i försvarsarbetet, bl a i den avgörande matchen mot CSSR, och ännu saknas en del i offensiven, men helhetsintrycket måste ändå bli, att Larsa kom ifrån sin EM-debut, med hedern i behåll.

Det svenska kedjespelet bars till stor del upp av Sören Carlsson, S 02, som med sin kondition, snabbhet och fränhet skapade stora problem för motståndarlagen, som oftast inte kunde stoppa Sörens insimningar med justa metoder, vilket ledde till otaliga svenska numerära överlägen.

Olle Andersson från Ran gjorde också en homogen EM-insats med en definitiv topp i 6—2-matchen mot Polen.

Nestorn i det svenska laget, Thomas

---

goslavien 5—6, —Holland 3—4, —Spanien 5—4, —Västtyskland 4—4.

Spanien: —Ungern 2—8, —Sovjet 5—9, —Jugoslavien 6—7, —Holland 4—4, —Rumänien 4—5, —Västtyskland 3—1.

Västtyskland: —Ungern 2—6, —Sovjet 2—5, —Jugoslavien 3—7, —Holland 5—7, —Italien 5—4, —Rumänien 4—4, —Spanien 1—3.

SKYTTELIGAN

15 mål: Jane, Spanien
13 mål: Belamaric, Jugoslavien, Rusu, Rumänien
11 mål: Kabaurov, Sovjet, Marovic, Jugoslavien, Szivos, Ungern.
10 mål: Horkai, Ungern
9 mål: Marsili, Italien, Dreval, Sovjet
8 mål: Wolf, Västtyskland, Hermsen, Holland
7 mål: Vossen, Västtyskland, Landeweerd, Holland, van Zeeland, Holland, de Magistris, Italien, Konrad, Ungern, Rudic, Jugoslavien, Bonacic, Jugoslavien
6 mål: Bodnar, Ungern, Romanchuk, Sovjet, Sarosi, Ungern
5 mål: Savinovic, Jugoslavien, Farago, Ungern Bras, Holland, Nastasiu, Rumänien, Esteller, Spanien, Torres, Spanien, Ghibellini, Italien
4 mål: Slavei, Rumänien, Marsili, G. Italien
3 mål: Stiefel, Västtyskland, de Zwarte, Holland, Pushkarev, Sovjet, Csapo, Ungern.

Det svenska stålet bet riktigt bra
B-LAG POLOVANN PÅ MALTA

Malta, Simsport: Den 3 aug. anlände en 16 man stark B-landslagstrupp (A-laget spelade ju EM i Wien vid samma tidpunkt) till solön Malta för två veckors turnering och träning. Tränare var K-G Pargelius, Eskilstuna, och lagledare Peter Eriksson, Göteborg. Inkvarteringen blev en liten besvikelse för de flesta, men humöret var ändå på topp på alla håll. Malta är ju världsberömt som semesterö, men semestertankarna tog tränare "Kåge" snart bort. Vi startade stenhårt med fem timmars träning om dagen redan från första dan. Hårdheten i träningen och hur bra den var visar väl turneringsresultatet!

Fjärrstad, som i Köpenhamn spelade sin 150:e landskamp, fick tyvärr inte ut så mycket som vanligt i denna nya omgivning.

Thomas fick i stället påta sig rollen som spelfördelare och med sin rutin gjorde han trots allt mycken nytta även i denna roll. Kraven på Thomas är höga. Denna gång vann han den interna skytteligan med nio mål före Sören trots sin något tillbakadragna position.

SLUT PÅ PROBLEM

Båda målvakterna skötte sig utmärkt. Kent-Ove Sjöstrand, som varit med hela tiden sedan Västerås-lägret, var den som vaktade målet i de svåra matcherna medan Robert Hernadi var andremålvakt.

Sedan Rune Stafboms glansdagar har Sverige haft målvaktsproblem, men Kent-Ove skulle kunna bli mannen att lösa dessa problem. I Wien visade han upp ett spel, som med fortsatt, rätt bedriven träning får en att tro det.

Om de svenska avbytarna Peter Carlström, Christer Stenberg och Peter Boberg kan sägas, att de gjorde en insats, som lovar gott för framtiden. Nu märktes framför allt sådana brister, som endast flitigare internationellt utbyte samt fortsatt träning kan råda bot mot.

Jag tänker då på fysisk styrka (ett "måste" på denna nivå), rutin, förbättrad teknik o s v. Talangen och viljan att bli något finns i rikt mått hos alla tre.

Det slutliga omdömet om den svenska EM-insatsen, som innebar fem segrar, två förluster och en slutlig fjärdeplats i gruppen på samma poäng som trean Bulgarien (som besegrades med uddamålet) måste trots allt bli positivt. Det var ytterst lite som skilde laget från gruppseger och en plats i kvalturneringen.

Insatsen bör sporra förbund, klubbar och spelare till ytterligare ansträngningar, så att Sverige småningom kan inta en plats i A-gruppen och kämpa om "riktiga" EM-poäng.

DÅLIG FÖRLÄGGNING

Till sist något, som inte var riktigt

Forts på sid 38

Dagen före turneringens start körde vi bara ett pass och på eftermiddagen åkte vi på utflykt till en underbar beach, vi åkte vattenskidor och seglade.

Där inträffade en liten olyckshändelse: vår förstemålvakt, Lasse Erlandsson, fick en skruv mellan fingrarna, men med några sprutor och en aning kylspray fixades hans deltagande i turneringen.

Turneringen började för vårt vidkommande med Nya Zeeland. De två första perioderna var under all kritik och vi låg under med 0—3. Men vårt ordspråk "Swedish steel bites" inspirerade oss, och vi gick upp och vann med 5—4.

FANTASTISK UPPLEVELSE

Att spela på Malta blev en fantastisk upplevelse, och jag tror inte att något svenskt pololag — möjligtvis SKK/S i Europacupen i Belgrad — varit med om en sådan otrolig stämning.

Det var slutsålt två timmar i förväg varje dag. 3.000 tittade på, och de som inte fick plats på läktarna i stadion satt uppkrupna på borgmurarna, på hustaken eller i träden runt omkring. Snacka om polointresse!

Vi fick tyvärr — eller dessbättre! — inte uppleva den stenkastning som ett VM-kvalande svenskt fotbollslandslag fick var med om förra året. På polostadion kastade dom bara skor (!) och kepsar...

Vårt nästa, bejublade framträdande var mot skottarna. Vi gjorde en mycket medioker match men lyckades greja en seger med 3—1.

Sen gällde det storfavoriterna Kanada. Vi drabbades redan före matchen av en jobspost, då Lasse Erlandsson, som av Malta-pressen utsågs till turneringens bäste målvakt, fick spelförbud av turneringsläkaren för sin handskada.

Som tur var hade två målvakter nominerats i truppen, och Willy Lundbäck hoppade in och gjorde nog sitt unga livs bästa match, Vi sade efteråt, att det var som om Lasse stod — det märktes inte, att vi hade en reserv i målet, och det tycker jag säger allt om Willys insats.

För att återgå till matchen vann vi till slut med 6—3 efter bländande spel, där alla gav allt för laget.

PUBLIKBRÅK

Sista matchen i turneringen gick mot hemmalaget Malta. Vi tog ledningen med 2—0 i de första två anfallen efter smarta mål av Ove "Hästen" Andersson från Sala.

Trots diverse publikbråk och med en domare, som vart påverkad av ett skrikande publikum, lyckades vi småningom vinna med 5—3, trots att Malta hade 3—3 efter fyra helt oförklarliga uppvisningar av svenska spelare.

Efter matchen hände något, som jag tror vi spelare aldrig kommer att glömma. 80 svenska SIS-språkstuderande reste sig upp och sjöng "Du gamla, Du fria" för turneringsvinnarna — oss!

LEIF J. TOPPEN

Så här ett bra tag efter tournamentet är det kanske fel att göra individuell spelarekritik, men några måste dock nämnas. Målvakternas förträfflighar jag redan ordat en del om, men den mest positiva överraskningen fanns ändå bland utespelarna, nämligen Leif Johnsson från välkända div. I-klubben Tunafors från Eskilstuna. Han slet som ett djur och gav verkligen både kropp och själ för laget.

En annan som bör nämnas är vår topscorer "Hästen". Tyvärr blev han bara tvåa i skytteligan men lyckades ändå åstadkomma 7 mål, vilket var tre bättre än nån annan av oss.

Vår tredje "stjärna" var Lars Skåål från Örebro — han gjorde en enorm insats i försvaret och täckte ner en massa livsfarliga skott.

Efter den kämpainsats, som alla gjorde, är det svårt att utdela negativ kritik men anmärkas skall dock, att vissa var en aning ouppmärksamma i försvaret.

Till sist skulle jag också vilja tycka till lite om våra ledare: K-G, vår tränare, var enormt omtyckt och lyckades tända oss rejält inför matcherna. Lagledaren, Mr. Eriksson, var också väldigt populär, ända tills han vägrade skriva autografer efter sina två TV-framträdanden och nio radiointervjuer!

Zäta

Stålis på studieresa i USA

Här får ni veta varför Kanada-lax kan smaka fotsvett och lukta generalsnus

"Tojan" ringde på kvällen och frågade hur läget var. Allt under kontroll, ljög jag. Nog har jag lite resfeber. Jaha, och så var det ett sista farväl av fjällan (3 gånger). Det var det! Taxi till Dragörbåten. Knäna har slutat att darra. Kl. 6.30 anländer jag till Kastrup. Går ombord och landar i Göteborg kl. 8.00. Jag sov hela tiden och missade kaffet (dj....lar). Vi skall lyfta om 15 min. ännu så länge allt väl, inga kapare. Träffade på en polare vid namn Göran Lundkvist. Nästkommande stationer Bergen, Oslo. Allt okej.

Amerika nästa!

På eftermiddagen svensk tid anländer vi till New York. Bara New Yorks flygplats är större än Malmö. Göran är, som vi alla vet, en stor humorist. När vi kommit av planet utbrister han: Blir vi av med varandra ses vi på Swedish Cup! (ha, ha). Allt väl.

Vi går åter till väders. Nästa anhalt Pittsburg. Två timmars väntan i Pittsburg på grund av radarfel i det plan som skall föra oss till Colombus. Tiden fördrives med att sova.

Matz Lindberg möter oss på stället. Han var utom sig av glädje. Meddelade att han gjort alla sina hopp.

Jag är ju här för att studera, så genast in på ämnet. Tränaren här i Colombus heter Ron O'Brien. 37 bast, lika lång som Stålis och något mindre än Göran.

Vi tycker båda personligen att Ron var den bäste tränaren. Lugn, sansad och balanserad människa i alla avseenden.

Vi tycker det har gått verkligt bra för Matz här. Så här såg Matz träningsdag ut: 1—1 1/2 timmes träning på studsmatta och torrsvikt+träning med skruvbälte. Genast till badet och fortsatt träning på svikt och trampolin i en timme. På eftermiddagen två timmars kämpande på svikten. Matz har skött sig perfekt. Det skall bli intressant att se honom i fortsättningen.

Men vi hann ju mer än att studera hoppteknik här. — Utflykt en dag till Niagarafallen.

Och där hände sig följande: Matz L. kastade Görans ena toffel ut i Niagarafallet, varpå Göran hämnades med att kasta Matz snusdosa i fallet. Så om vi mot förmodan får tag på en kanadensisk lax som smakar fotsvett och luktar General-snus så förstår ni ju varför.

— Dagen innan vi for vidare blev vi hembjudna till Ron O'Brien. Åt och drack gott och kvällens gäst var Mike Peppe. En av USA:s största, som vi alla vet. Han talade mycket om Sverige och svenska hoppare bl a Kerstin Rybrant och "Krax". En angenäm afton. Sista dagen var vi ute på Rons sommarläger, men tiden var för knapp så vi hann inte se hur det fungerade. Pitty!

Färden går vidare till Dallas, Texas.

EGEN SÄNG

Värmen slår emot oss i Dallas. Minst 100 grader tänker jag desperat. Här väntar vi på Christer Björklund eller någon annan som skall hämta upp oss. Dessförinnan hade G. berättat om Christers vimsighet, som t ex när han skulle åka tåg från Borås till Göteborg men hamnade i Varberg, så man undrade ju lite smått om han skulle infinna sig i tid och över huvudtaget på rätt plats.

Men allt ordnade sej. Vi väntade 15 min. då Christer dök upp med en brutta i släptåg. Brian Robbins flickvän fick vi veta senare. Bostadsfrågan här var lite bättre än i Col. Egen säng! Brian Robbin, ung men en erfaren tränare, hade också en bra medarbetare vid namn Scott.

Christer har finfina möjligheter här. Hoppas han klarar sina hopp. Dessutom är här en MYCKET trevlig stämning. Hit vill jag gärna återvända.

Avresedagen närmade sig och avskedet blev vått i många bemärkelser. En stilig man i grön kostym (inga namn) kom hem på morgonkröken plaskvåt. Hade han försökt leva ljuva livet som Anita E. i "la fontaina".

Dick Kimballs läger i Tampas Florida

Inkvartering hos en trevlig familj. Grannar med oss var Anders Alin och Fredde (tarmen). Dick K. 39 år, liten, men vältränad kille. En träningsdag: en sån cirkus! Göran och jag har aldrig sett något liknande.. Aktiviteter överallt. Kanske lite väl mycket tyckte vi. D. hade träning på fyra sviktar samtidigt, två st. 3-meters och två st. 1 m-sviktar med c:a 20 elever.

Beundransvärt, men träningen tycker vi, måste bli opersonlig med ett så stort antal hoppare på en gång. Ett passande namn på Dick Kimball tyckte Anders och Tarmen var "Dick the Killer". Själv var han också aktiv under dagen. T ex upp på 10:an 4 1/2 volt framåt, 2 1/2 volt bakåt i rak stil.

Uppe på 10:an fanns minisvikt där Dick gjorde en "Mollis" på svikten, direkt på den 4 1/2 volt framåt. Fantastiskt! Hans son, 11 år: 1 1/2 volt framåt med trippelskruv från 10:an. Ett av hans hopp som ingår på 10:an.

Anders och Fredde var på ett strålande humör. Dom har nu gjort de svårare hoppen, 2 1/2 bakåt, 2 1/2 "Mollis", 3 1/2 framåt, både från 10:an och 3:an. Fredde står på 10:an, men tvekar. Då skriker Dick, "Du har landat platt förr och överlevt!"

Först då hoppar Fredde. Poängen blir här 5 1/2. Bravo! Det är synd om Anders och Fredde. Här är också djurplågare! (IK).

Dicks speciella lilla knep för att få fram bra hoppare. Lonsträning!

En fantastisk människa att få sina elever att ge sitt bästa och mesta.

Anders, Fredde, Göran och jag på utflykt till Walt Disneys World. En underbar dag, en underbar tur, men det skall ses, inte berättas om. Och det skall ni få tillfälle till senare. Göran och jag har filmat massor!

Avresedagen

Jäkt och stress! Blev av med biljetten, men fann den två min. innan planets avgång. Efter åtta timmars flygning anländer vi Kastrup. (4 timmars väntetid i New York). Flygbåten till Malmö och direkt hem! Först ett skönt bad, sedan mossade jag på fästmön (tre gånger).

Lennart Stålis Lindén

S. Zetterlund rekordsimmade

Svante Zetterlund slog svenskt rekord på 100 ryggsim i hemmabassängen (25 m) i Karlskoga den 29 augusti med 59,50. Svante vann också 100 fjäril på 58,80, vilket är värmlandsrekord.

Staffan Karlsson vann 100 fritt på 58,90, Anders Nylén 200 medley (2.28,00) och Marianne Nylén var bäst på 200 bröstsim med 1.26,70.

Simsport världen runt:

"Eviga tvåan" stor vinnare – 16-åring slog fyra v-rekord – USA vann "giganternas möte" – Matthes första nederlag sedan -67 – Världsrekordshållerska diskad i USA

Laddade DDR:s simlandslag upp med segrar och världsrekord på löpande band vid EM i Wien inför "giganternas möte" i Concord, Kalifornien, var inte lamris sämre. Vid USA-mästerskapen — som inleddes ungefär samtidigt med EM i Wien — i just Concord, där USA och DDR skulle mötas en vecka senare — slog USA-eliten inte mindre än nio världsrekord och amerikanskorna gav ett nog så effektfullt svar på DDR-flickornas uppvisning i Wien — bl a genom att förpassa ett blott dygnsgammalt rekord av Kornelia Ender på 200 frisim all världens väg. Det var "eviga tvåan" Shirley Babashoff, som sänkte Kornelias 2.03,22 i Wien till 2.02,94. Också tvåan i loppet, Kim Peyton slog f ö Kornelias Wien-tid (2.02,99)!

Men framför allt imponerade en yngling vid namn Tim Shaw, som nu framstår som USA:s nya superstar i simning. Han började med v-rekord på 400 frisim med 3.56,96, som han sen förbättrade till 3.54,69. Men det skulle bli sammanlagt fyra rekord, innan Tim — fyra på 400 frisim i VM 1973 — var klar: efter sina två rekord på 400 frisim fortsatte han med att ta noteringen på 200 frisim, som ingen mindre än Mark Spitz höll. Det blev 1.51,66 för Tim (Spitz' rekord var från München-OS och löd på 1.52,78). Så avslutade Tim Shaw med att flytta Stephen Hollands fenomenala rekord på 1.500 frisim från Belgrad-VM i fjor en tiondel neråt till 15.31,75.

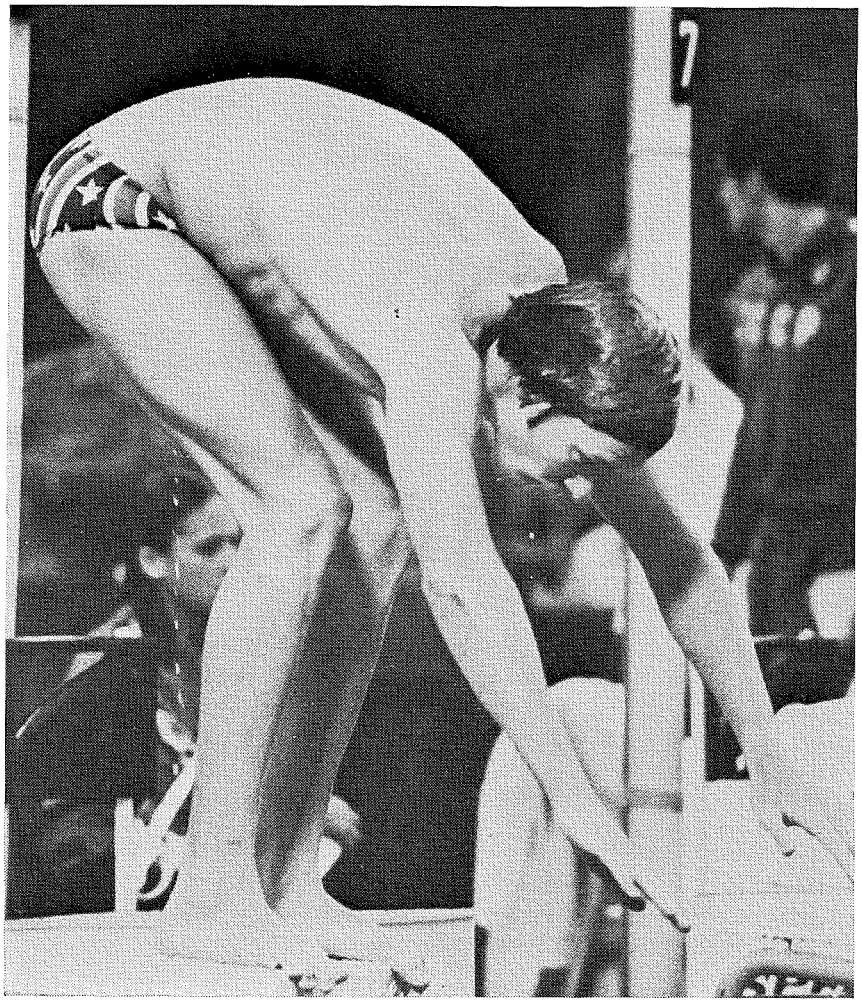

John Hencken slog två världsrekord i mötet med DDR. FOTO: TONY DUFFY

★ ★ ★ ★ ★

Från mästerskapen noterades vidare, att USA:s flickor inte stått still i utvecklingen efter den bitvisa utklassning man fick av östtyskorna i Belgrad. Shirley Babashoff inte bara avförde Kornelia Ender från rekordinnehavet på 200 frisim — på 400 frisim sänkte hon Heather Greenwoods notering på 4.17,33 med nära två sekunder till 4.15,77.

I flickornas 1.500-meterslopp fick publiken uppleva två v-rekord — av två olika simmerskor. Jo Harshbarger, USA, var först vid 800 meter, där hon satte nya världsnoteringen till 8.47,66.

Jenny Turrall, Australien, som hade rekordet (8.50,10), kom emellertid igen i loppets senare del och var först vid målkaklet vid 1.500 på 16.33,94 — Jenny hade själv tidigare världsrekord där med 16.33,94. Harshbarger var i mål slagen med 5,6 sekunder.

I övrigt noterades, att John Hencken slog v-rekord nr nio med 2.18,93 på 200 bröstsim och att Gary Hall, som avsett att lägga upp med simningen för gott, nu gjorde come back. Dock inte på 400 medley, där han hållit världsrekordet, tills Andras Hargitay under EM lyckades knipa noteringen, utan på 100 fjäril. Han blev fyra i finalen med sina 56,27 slagen av Mike Bottom (55,50), Allen Poucher (56,13) och Yntema (56,16) men hade i försöken näst bästa tiden med 55,95.

På damsidan noterades på 100 fjäril 1.02,77 av Deena Deardurf, världens tredje bästa tid nånsin — snabbare har bara Kother och Ender simmat.

På 100 frisim var Kim Peyton snabbast med 58,22 före Heddy, 58,26, Babashoff 58,51 och Sykes 58,91. Fyra flickor gjorde alltså under 59 sek. och totalt 17 (!) simmade under minuten.

Och herrarna är som vanligt inte dåliga på 100 fritt: Hickox vann på 52,16 (52,07 i försöken) och de sex första simmade under 53. Världsmästaren Montgomery blev f ö bara fyra och fick nöja sig med tredje plats på 200, där Shaw

Shirley Babashoff forsar fram mot seger, USA-mästerskap och v-rekord
FOTO: TONY DUFFY

som sagt vann och även Furniss slog Montgomery. Sjätte man (Backhaus) hade 1.55!

★ ★ ★ ★ ★

Så har alltså USA rejält och grundligt demonstrerat, vem som är världens bästa simnation. Det skedde i "giganternas möte" i Concord, Kalifornien veckan efter USA-mästerskapen, och USA tvålade till DDR med klara 198—145 efter ledning på 54—28 efter första dagen. USA:s herrar drog tyngsta lasset och vann samtliga 14 simgrenar, men de amerikanska damerna simmade betydligt jämnare med östtyskorna än förhandstipsen gjorde gällande och vann fyra av de 14 damgrenarna.

Förvånande var väl också, att de i Wien så suveräna östtyskorna bara lyckades ta en enda dubbelseger, vunnen av Ulrike-orna Richter och Tauber på 200 ryggsim. Däremot blev det amerikansk dubbel både på 400 och 800 frisim genom duon Shirley Babashoff och Jo Harshbarger, som turades om att vinna — Harshbarger f ö på nytt v-rekord på 800, där Babashoff slog bästa östtyskan, Dörr, med två hundradelar.

Åtta världsrekord blev det totalt i tävlingen, kanske mindre än väntat, eftersom DDR-damerna i Wien simmade 13 nya noteringar och USA-mästerskapen veckan innan i just Concord gav oss nio nya noteringar.

Att USA-herrarna vann rubbet innebar bl a att Roland Matthes för första gången sedan 1967 fick stryk i ryggsim. Det var John Naber, som slog Matthes både på 100 resp. 200 — på 200 klart dessutom: 2.02,83 mot 2.05,34.

— Jag är inte besviken. Jag visste att Naber skulle bli den förste som slog mig, kommenterade Matthes, som i och med den här landskampen allvarligt funderar på att dra sig tillbaka från tävlingssimmandet — han har ju också vunnit allt som går att vinna och varit obesegrad i sin specialité sen 1967.

John Naber var alltså en topp i USA-laget — en annan var Tim Shaw, som vann tre grenar (200, 400 och 1.500 frisim — alla tre vunna dubbelt av USA). John Hencken vann både 100 och 200 bröstsim och slog v-rekord i bägge loppen.

Notabelt på damsidan: Renate Vogel diskades på 200 bröstsim för oren simning. Hon var trea i loppet, som Karla Linke vann före Marcia Morey. På 100 bröst klarade sig Renate, som där simmade på 1.12,28, v-rekord. Morey slog också här andra östtyskan (Linke) och hade 1.13,83.

USA-mästerskapen

HERRAR

100 m fjäril: 1. Bottom 55,50, 2. Poucher 56,13, 3. Yntema 56,16, 4. Hall 56,27 (försök 55,95), 5. Baxter 56,32, 6. Evans 56,48. — 100 m bröst: 1. Hencken 1.04,38, 2. Chatfield 1.05,54, 3. Colella 1.06,09, 4. Hofstetter 1.06,30, 5. Walters 1.07,18, 6. Michaelis 1.07,64. — 400 m frisim: 1. Shaw 3.54,69 (VR), 2. Furniss 3.58,31, 3. Bruner 3.58,50, 4. Backhaus 4.01,10, 5. Dickson 4.01,11, 6. Strachan 4.02,77, 7. Krumpholz 4.02,96.

200 m frisim: 1. Shaw 1.51,66 (VR), 2. B. Furniss 1.53,10, 3. Montgomery 1.53,60, 4. Buff 1.53,89, 5. Greenwood 1.54,16, 6. Backhaus 1.55,24. — 400 m medley: 1. St. Furniss 4.30,56 2. Strachan 4.31,13, 3. Colella 4.32,19, 4. Hannula 4.33,45, 5. B. Furniss 4.34,88, 6. Brown 4.34,95. — 4×100 m medley: 1. Santa Clara SC 3.50,23. — 200 m rygg: 1. Naber 2.03,53, 2. Hardcastle 2.04,53, 3. Harrigan 2.05,85, 4. Hove 2.06,80, 5. Petterson 2.06,90, 6. T. McKee 2.07,43.

100 m frisim: 1. Hickcox 52,16 (försök 52,07) 2. Murphy 52,56 (försök 52,06), 3. Coan 52,58 (försök 51,98), 4. Montgomery 52,67, (försök 52,19), 5. Currington 52,79 (försök 52,70), 6. Abbott 52,90 (försök 52,62). — 1500 m frisim: 1. Shaw 15.31,75 (VR), 2. Bruner 15.47,09, 3. Favero 15.54,47, 4. Kegley 15.54,72, 5. Bartle 15.57,16, 6. Goodell 15.57,63. — 200 m medley: 1. St. Furniss 2.08,26 (försök 2.06,67, 2. B. Furniss 2.08,53, 3. Hall 2.09,56, 4. Bahler 2.10,24, 5. Brown 2.10,60, 6. Chatfield 2.10,93. — 4×100 m frisim: 1. Gatorade AC 3.30,46.

200 m fjäril: 1. Bruner 2.01,69, 2. Gregg 2.02,09, 3. Tallman 2.02,95, 4. Yntema 2.03,97, 5. Delgado (Ecuador) 2.03,52, 6. Jagenburg 2.04,06. 100 m rygg: 1. Naber 58,12, 2. Murphy 58,79, 3. Pickellk (Kanada) 59,08, 4. Jackson 59,13, 5. Hardcastle 59,47, 6. Arantes (Brasilien) 59,63. — 200 m bröst: 1. Hencken 2.18,93 (VR), 2. Colella 2.22,73, 3. Keating 2.23,96, 4. Chatfield 2.24,48, 5. Walters 2.27,08, 6. Bohan 2.27,95. — 4×200 m frisim: 1. Long Beach SC 7.36,62.

DAMER

100 m fjäril: 1. Deena Deardurff 1.02,77, 2. Camille Wright 1.03,05, 3. Peggy Tosdal 1.03,15 4. Kathy Shipman 1.03,79, 5. Linda Stimpson 1.03,98, 6. Teresa Wold 1.04,91. — 100 m bröst: 1. Marcia Morey 1.15,09, 2. Lynn Colella 1.15,21 3. Anna-Jean Burge 1.15,24, 4. Laura Siering 1.15,95, 5. Erin O'Beire 1.16,043, 6. Janice Kassel 1.16,044. — 400 m frisim: 1. Shirley Babashoff 4.15,77 (VR), 2. Jenny Turrall (Australien) 4.17,55, 3. Heather Greenwood 4.17,82, 4. Jo Harshbarger 4.19,39, 5. Kathy Heddy 4.19,49, 6. Karen Hazen 4.21,77.

200 m frisim: 1. Shirley Babashoff 2.02,94 (VR), 2. Kim Peyton 2.02,99, 3. Kathy Heddy 2.04,61, 4. Heather Greenwood 2.04,97, 5. Ellen Wallace 2.05,47, 6. Valerie Lee 2.05,74 — 400 m medley: 1. Jennifer Franks 5.00,41, 2. Huddie Walsh 5.01,33, 3. Leslie Cliff 5.03,44, 4. Jenny Bartz 5.03,69, 5. Julie Teeters 5.04,62, 6. Shirles Babashoff 5.04,64. — 4×100 m medley: 1. Lakewood AC 4.24,76 — 200 m rygg: 1. Wendy Cook (Kanada) 2.18,81, 2. Ann Marshall 2.21,23, 3. Maryann Graham 2.21,59, 4. Ellen Wallace 2.22,35, 5. Sara James 2.23,29, 6. Nancy Kirkpatrick 2.23,73.

100 m rygg: 1. Margie Moffit 1.04,48, 2.

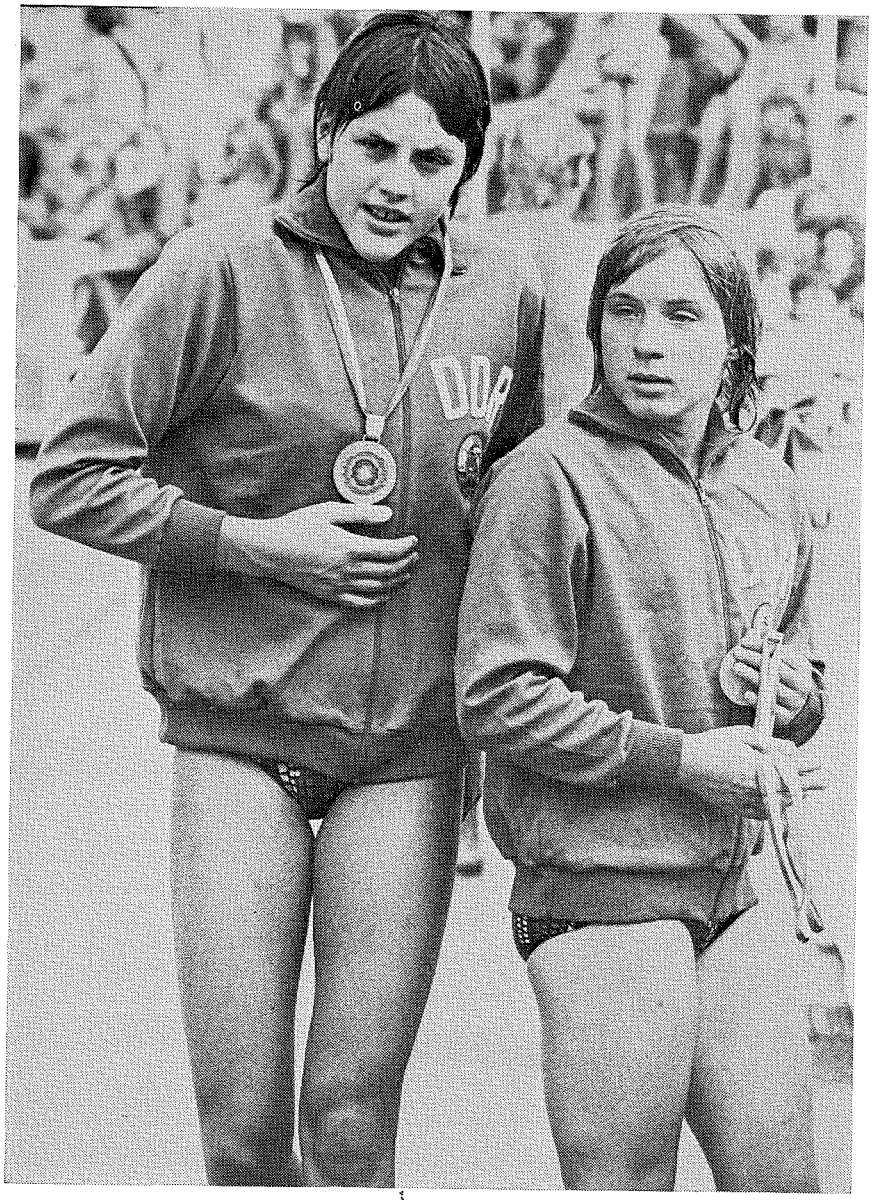

DDR:s duktiga bröstsimmerskor Karla Linke (t v) och Anne-Katrin Schott (den sistnämnda deltog ej i DDR-laget i Concord). FOTO: TONY DUFFY

Wendy Cook (Kanada) 1.05,23, 3. Linda Stimpson 1.05,76, 4. Deena Deardurff 1.06,57, 5. Nancy Kirkpatrick 1.07,20, 6. Maryann Graham 1.07,42. — 200 m fjäril: 1. Valerie Lee 2.16,52, 2. Deena Deardurff 2.17,50, 3. Huddie Walsh 2.18,37, 4. Lynn Colella 2.18,41, 5. Camille Wright 2.18,75, 6. Wendy Weinberg 2.20,83. — 200 m bröst: 1. Marcia Morey 2.29,90, 2. Laura Siering 2.41,43, 3. Anna Jean Burge 2.42,71, 4. Kathy Treible 2.44,25, 5. Mary Mirch 2.44,25, 6. Sylvie Deschamps (Kanada) 2.44,34. — 4×200 frisim: 1. Mission Viejo Nadadores 8.30,23.

100 m frisim: 1. Kim Peyton 58,22, 2. Kathy Heddy 58,26, 3. Shirley Babashoff 58,51, 4. Mary Sykes 58,91, 5. Marcia Shearer 59,13, 6. Barbara Harris 59,96. — 1500 m frisim: 1. Jenny Turrall (Australien) 16.33,94 (VR), 2. Jo Harshbarger 16.39,54 (800 m 8.47,66 VR), 3. Heather Greenwood 16.52,17, 4. Jill Shirley 16.59,87, 5. Anne Brodell 17.02,47, 6. Karen Hazen 17.08,26. — 200 m medley: 1. Kathy Heddy 2.22,47, 2. Juelie Teeters 2.22,82, 3. Jenny Franks 2.23,91 (försök 2.22,00), 4. Jenny Bartz 2.24,88, 5. Jill Symons 2.25,48, 6. Huddie Walsh 2.25,93. — 4×100 m frisim: 1. Mission Viejo 3.58,10.

Simlandskamp USA—Östtyskland 198—145: Herrar, 100 m fritt: 1. Tim Hickok, USA 51,59, 2. John Murphy, do 51,70, 3. Wilfried Hartung, DDR 54,42, 4. Andreas Meier, do 55,41.

100 m fjäril: 1. Mike Bottom, USA 54,87, 2. Roger Pyttel, DDR 55,58, 3. Hess Yntema, USA 56,15, 4. Hartmut Flockner, DDR 57,19.

400 m fritt: 1. Tim Shaw, USA 3.57,38, 2. Mike Bruner, do 4.00,89, 3. Frank Pfütze, DDR 4.06,69, 4. Steffan Böhmert, do 4.15,01.

200 m rygg: 1. John Naber, USA 2.02,83, 2. Roland Matthes, DDR 2.05,34, 3. Lutz Wanja, do 2.10,05, 4. Mike Bottom, USA 2.11,86.

100 m bröst: 1. John Hencken, USA 1.03,88 (VR), 2. Jorg Walter, DDR 1.09,33, 3. John Murphy, USA 1.09,58, 4. Jürgen Glas, DDR 1.10,39.

400 m ind/medley: 1. Steve Furniss, USA 4.31,30, 2. Bruce Furniss, do 4.34,48, 3. Christian Lietzmann, DDR 4.38,66, 4. Wolfram Sperling, DDR 4.45,30.

4×200 m fritt: 1. USA 7.36,31, 2. DDR 8.00,58

Svikthopp: 1. Keith Russel, USA 577,40, 2. Phil Boggs, do 576,40, 3. Falk Hoffmann, DDR 561,55, 4. Frank Taubert, do 474,65.

Damer, 200 m fritt: 1. Shirley Babashoff, USA 2.02,94, 2. Andrea Hübner, DDR 2.03,49, 3. Kim Peyton, USA 2.03,93, 4. Angela Franke, DDR 2.06,49.

200 m bröst: 1. Karla Linke, DDR 2.35,78, 2. Marcia Morey, USA 2.38,57, 3. Kathy Heddy, USA 2.49,29. Renate Vogel, DDR, diskv. för felaktig vändning.

200 m rygg: 1. Ulrike Richter, DDR 2.18,2, 2. Ulrike Tauber, do 2.20,3, 3. Mary Anne Graham, USA 2.22,0, 4. Ann Marshall, do 2.23,1.

200 m fjäril: 1. Rosemarie Kother, DDR 2.14,47, 2. Valerielleo, USA 2.15,13, 3. Camille Wright, do 2.15,31, 4. Anne-Kathrin Leucht DDR 2.18,78.

800 m fritt: 1. Jo Harshbarger, USA 8.47,59 (VR), 2. Shirley Babashoff, do 8.56,82, 3. Cornelia Dörr, DDR 8.56,84, 4. Karla Linke, do 9.21,04.

400 m ind medley: 1. Ulrike Tauber, DDR 4.55,89, 2. Jenni Franks, USA 5.00,57, 3. Gudrun Wegner, DDR 5.05,83, 4. Mary Ann Graham, USA 5.11,16.

4×100 m fritt: 1. USA 3.51,99 (VR), 2. DDR 3.53,91.

Höga hopp: 1. Jane Ely, USA 381,75, 2. Heidi Becker, DDR 343,30, 3. Karin Tuthke, do 319,19, 4. Carrie Irish, USA 311,85.

100 m rygg: 1. John Naber, USA 57,74, 2. Roland Matthes, Ö. 57,96, 3. John Murphy, USA 58,16, 4. Lutz Wanja, Ö. 1.00,37.

200 m bröst: 1. John Hencken, USA 2.18,21 (VR), 2. Jörg Walter, Ö. 2.29,75, 3. Jürgen Glass, Ö. 2.31,21.

200 m fjäril: 1. Mike Brunner, USA 2.01,82, 2. Hessel Yntema, USA 2.03,83, 3. Hartmut Flöckner, Ö. 2.04,19, 4. Stefan Böhmert, Ö. 2.13,13.

200 m fritt: 1. Tim Shaw, USA 1.53,10, 2. Jim Montgomery, USA 1.53,33, 3. Roger Pyttel Ö. 1.55,09.

200 m medley: 1. Steve Furniss, USA 2.06,32 (tang. VR), 2. Bruce Furniss, USA 2.07,57, 3. Christian Litzmann, Ö. 2.10,87.

1500 m fritt: 1. Tim Shaw, USA 15.49,93, 2. Mike Brunner, USA 16.07,81, 3. Frank Pfütze, Ö. 16.23,17.

Svikthopp: 1. Falk Hoffmann, Ö. 532,55, 2. Keith Russel, USA 5.21,40, 3. Phil Boggs, USA 520,35. 4×100 m medley: 1. USA 3.48,21, 2. Östtyskland 4.01,63. 4×100 m fritt: 1. USA 3.25,17 (VR), 2. Östtyskland 3.38,48.

Damer, 100 m rygg: 1. Ulrike Richter, Ö. 1.02,98 (VR), 2. Margie Moffit, USA 1.04,79, 3. Mary Ann Graham, USA 1.05,48, 4. Ulrike Tauber, Ö. 1.06,54. 100 m bröst: 1. Renate Vogel, Ö. 1.12,28 (VR), 2. Marcia Morey, USA 1.13,83, 3. Karla Linke, Ö. 1.14,17, 4. Jenny Franks, USA 1.17,94.

100 m fjäril: 1. Rosemarie Kother, Ö. 1.01,88 (VR), 2. Peggy Tosdal, USA 1.02,18 (NR), 3. Camille Wright, USA 1.02,81, 4. Anne Kathrin Leucht, Ö. 1.03,85. 100 m fritt: 1. Kornelia Ender, Ö. 57,81, 2. Kim Peyton, USA 57,90 (NR), 3. Angela Franke, Ö. 57,93, 4. Kathy Heddy, USA 58,35.

200 m medley: 1. Ulrike Tauber, Ö. 2.19,63, 2. Kathy Heddy, USA 2.21,05, 3. Jenny Franks, USA 2.21,65, 4. Andrea Hübner, Ö. 2.24,30. 400 m fritt: 1. Shirley Babashoff, USA 4.18,53, 2. Jo Harshbarger, USA 4.19,02, 3. Andrea Eife, Ö. 4.21,99, 4. Cornelia Dörr, Ö. 4.27,94.

Svikt: 1. Christa Köhler, Ö. 482,85, 2. Christine Lock, USA 438,50, 3. Janet Ely, USA 436,70, 4. Heidi Becker, Ö. 429,20. 4×100 m medley: 1. Östtyskland 4.15,00, 2. USA 4.18,76.

Santa Clara Meet – en upplevelse!

London Airport, Simsport: Den 23 träffades vi — Ronnie, Bellan och Pedda— på Heathrow för vår flygresa till Kalifonien. En resa som vi sent skall glömma. Klockan 13.00 startade vår färd, som gick över L. A. innan vi landade i San Francisco med vår jumbojet. I San Francisco dök första problemet upp: ingen hörde av sig på flygplatsen och vi stod alltså där och visste varken ut eller in. Bellan fick efter många telefonsamtal på sin, som vi sedan ytterligare skulle erfara, eminenta engelska ordnat en skjuts till "vår familj". Vi tre bodde alltså hos en och samma familj, en halvtimmes bilväg från Santa Claras centrum.

Nästa dag var det dags för det första simpasset. Poolen, som vi simmade i höll en temp. på 28 grader, hade sex riktiga linor i och hyggligt med plats, så förhållandena för träning får betecknas som utomordentliga.

De två första dagarna simmade vi två pass om dan och de två sista dagarna före tävlingarna körde vi ett pass på förmiddagen. Eftermiddagarna ägnades åt shopping, avkoppling och andra påhitt, som måste upplevas, när vi nu blivit inbjudna till Santa Claras årliga "meet".

Första lediga eftermiddagen ägnade vi åt ett besök på en härlig beach, Rio del Mar-Beach, ett besök ingen behövde ångra. Sonen i familjen, vi bodde hos hade ett s k surf-board, som fungerar som en surfingbräda — fast här glider brädan i väg på den grunda vattenytan, som bildas, när vågen "går tillbaka".

VILKEN UPPVISNING

Efter många tafatta försök samlade sig Ronnie till en tjusig uppvisning. Det var nog tur, att det inte var så mycket folk, som såg honom, för maken till vurpa kommer vi nog aldrig att få se. Lyckligtvis var det sand han föll på, annars hade han nog fått världens största blåmärke med sig hem.

När vi blivit trötta på alla salta vågor och den stekande solen gick vi på ett nöjesfält i Santa Cruz. Här blev Ronnie än en gång huvudpersonen, då han på ett hästkapplöpningsspel tog fem raka segrar mot "amerikanska eliten" och vann en jättenalle.

Dan innan "meeten" skulle börja ägnade vi till en viss del åt shopping, mest water-beds på grund av att Bellan och Ronnie verkligen var tända på denna idé. Övriga tid denna dag gick åt till träning, massage, avkoppling och uppladdning inför tävlingarna.

MEST B-FINALER

Från själva tävlingarna har vi tagit fram följande bitar:

— På 400 fritt gick Anders till A-final med 4.13,2. Han förbättrade sedan tiden i finalloppet till 4.12,65, vilket gav en åttonde plats. Loppet vanns av 18-årige Mike Bruner på utomordentliga 4.03. Pedda gjorde i försöken 4.14,23, fyra hundradelar från plats i B-finalen.

— Damernas 400 fick en ny världsrekordhållerska. Heather Greenwood gjorde ett verkligt storlopp och gick i mål på 4.17,33, entusiastiskt påhejad av publiken. Vilken stämning!

— På 200 rygg gjorde John Naber en stark simning och vann på storfina 2.04,95, 5/100 över amerikanska rekordet. Tvåa i loppet blev Bruce Hardcastle (18 år) på 2.06. Vår ryggsimmande kanadensare Anders Sandberg gjorde 2.19 och senare 1.04,57 på 100. Sa' också, att han kände sig ganska nertränad.

— Andradagen simmade Bellan och Pedda 200 frisim på 2.00,95 resp. 2.01,37. Anders tid räckte till B-final (17:e plats), där han sen bättrade tiden till 2.00,57 och blev sjua. Peter missade lite grövre den här gången, hela 42 hundradelar från B-finalen. Loppet vanns av Robin Backhaus 1.56,6.

— Sista dagen: 1.500 fritt och där fick Pedda till sist simma i en final. T o m A-final (grenen var seedad). Loppet vanns av Bruner på 16.03, tredje segern för honom (vann även 400 medley på 4.38). Pedda var åtta på 16.36,15, Bellan simmade strax under 17 min. På förmiddagen simmade Bellan 200 fjäril på 2.13,68 och var kvalificerad till B-finalen men föredrog att stryka sig. I samma gren simmade Lasse Lindeberg, Karlstad och Pasadena på 2.15,45. Loppet vann Backhaus på 2.06.

— Damernas 1.500 frisim blev en härlig tillställning, då amerikanskan Karen Hazen, livligt påhejad under hela loppet, var nära att peta ner australiensiskan Jenny Turralls världsrekord, då lydande på 16.48. Hazen låg under hela loppet långt under Turralls mellantider men fick till slut 16.49. Else Gunsten satte på 1.500 nytt svenskt rekord genom en fin simning på 17.57,2.

Dagen efter tävlingarnas avslutning var det dags för hemresa (fast innan den påbörjades hade Bellan och Pedda bett att få simma ett pass och det gick ju bra efter lite övertalning. Hemresan gick tämligen smärtfritt, fast ett par incidenter inträffade förstås. Bl a gick Peddas puls upp till 250, när han inte hittade passet! Bellan förberedde sig på en ensamresa, men som tur var samlade Pedda sig, fick ner pulsen till 210 och kom kom ihåg var han hade lagt passet.

För övrigt bör påpekas, att det inte är lämpligt inleda bantningsförsök med en Kalifornien-resa (fråga Ronnie!) — Bellan och Pedda började redan på hemresan sakna hamburgarna och jättestekarna.

Svenska rekord vid Göteborgs efter-EM-gala

GKKN arrangerade i Göteborg den 3 september sina numera traditionella efter-EM-tävlingar. Man hade siktat in sig på att få ett gästspel av DDR:s elit, som emellertid artigt tackat nej — mötet med USA i Concord gjorde att östtyskarna tyvärr inte kunde acceptera den frikostiga inbjudan, som GKKN i god tid var ute med.

Vår egen elit ställde upp och det bjöds bl a två svenska rekord. Jeanette Pettersson, GKKN, simmade 100 bröstsim på 1.14,60 och Neptuns Gunilla Andersson, EM-trea på 100 fjäril, sänkte noteringen i specialgrenen till 1.03,3. Distriktsrekord slog Ann Mårdbrink på 100 frisim med sina 59,9, där hon vann före Eva Andersson, 1.00,9, Anita Zarnowiecki, 1.02,2 och Susanne Mattsson, GKKN 1.02,6.

På herrsidan vann Bengt Gingsjö 200 frisim på 1.55,0 före Peter Pettersson 1.58,4, Rolf Pettersson 2.00,5 och Bernt Zarnowiecki 2.00,5. Pelle Berglund vann 100 fjäril på 59,2 före Peter Pettersson 59,7, Glen Christiansen 100 bröst på 1.09,0 och Gingsjö var snabbast på 100 fritt med 54,0 före Tommy Palstam, som med 54,3 slog färske svenske rekordslagaren på distansen, Bernt Zarnowiecki, med en tiondel.

Återstår att nämna, att Pia Strandh, S 02 med 1.09,4 slog d-rekord på 100 rygg, som hon vann före Pia Zätterström, Kristianstad 1.10,1. Tävlingarna gick i Valhallabadets 25:a.

Junefelts svar till Sundsvall

På grund av tidsbrist hann vi inte få med Christer Junefelts svar till Sundsvalls SS ang. frågorna om lojalitet, försäljning m m. Här följer nu Junefelts synpunkter:

Den pågående försöksverksamheten i Småland har klart visat att simklubbarna bör jobba med baddräkter på samma sätt som ett varuhus . . . Man tar hem ett sortiment och erbjuder detta till simmarna. Specialbeställningar på en särskild dräkt i det oerhört mångfasetterade sortimentet göres endast i undantag, då leveranstiderna för alla firmor med stort sortiment oftast är flera månader. Modellen har prövats i ett flertal klubbar med stor framgång... Impulsköpen bidrager bl. a. till ökad försäljning.

Christer Junefelt

P. S.

Ovanstående modell bör även användas beträffande märken. Genom att märket finns till försäljning när prestationen genomförts blir belöningen starkare och belastningen och stressen före simskoleavslutningen avsevärt mindre.

Tiger kvinnan frivilligt i församlingen?

I senaste numret av Simsport uppmanar Roger Taflin oss flickor, att ta upp kampen mot herraväldet inom idrottshierarkin.

Nu är det så, ser du Roger, att de flesta av oss kvinnor är mycket blyga eller så lever vi efter den, nyligen av Lars Edstedt, Umeå, uttalade regeln att "Kvinnan tige i församlingen". Jag tror det ligger mycket sanning i detta citat. Vi vågar helt enkelt inte ställa oss upp och debattera på ett möte, ty känslan av att inte tas på allvar av herrarna i församlingen är ofta mycket stark.

Vad göra för att få en ändring på detta? Min teori är den, att om våra herrar ledamöter hjälpte oss med att fråga efter vad vi kvinnliga ledare tycker, så skulle snart kvinnan vandra uppåt i idrottsledarkarriären. Det behövs bara att föreningsordförande före varje styrelsemöte frågar **samtliga** tränare och ledare om de har några önskemål. Så småningom släpper osäkerheten och även vi kvinnor vågar träda fram och tala om vad vi tycker och tänker. Ja, rent av debattera. Vi får känslan av att tas på allvar!

Vad gäller föreningsrepresentationen måste även vi kvinnor få samma möjlighet som herrarna, att komma ut och träffa intressanta människor och utbyta tankar med dem som har samma intressen som vi. Har tyvärr hört motiveringen "hon har ju barn att ta hand om, så hon kan inte resa". Upprörande!!!

För det första, skall hennes kompetens vara avgörande, inte hennes familjesituation, om herrar ledamöter anser henne kunna representera.

För det andra, bör hon själv få avgöra om hon kan utföra uppdraget eller inte. Ja, nog är det så, att blyghet varvat med dåligt självförtroende, gör oss kvinnor till andrahandsfigurer. Så varför inte hjälpa oss mina herrar, inte se ner på oss!!!

Har samtidigt ett förslag till föreningarna. Försök satsa på att få hemmamammor, som är intresserade av ungdomsarbete, att åtaga sig att vara någon form av ledare inom föreningen. Jag tänker då i första hand som tränare. Lär dom efter hand allt dom behöver kunna om simning, hopp, polo och konstsim. Det är ofta okunnigheten som gör att dessa kvinnor drar sig för att försöka. Uppmana de tränare som är etablerade, att ta sig an en intresserad mamma och berätta om de tekniska, i första hand, detaljer man måste se upp med när man går på bassängkanten, och tränar barnen. Värt att försöka?

Barbro Hedsten
(hemmamamma och tränare)

POLOTABELLERNA

Sommarens sista seriematcher och ställingen i de olika serierna inför spelårets avslutande vinteromgång är följande:

Div. I

VSS—S 02 6—5, GKKN—H/N 8—4, S 02—ÖPK 9—4, TSK—SKK/S 4—7, VSS—Ran 7—3, GKKN—SKK/S 5—8, TSK—H/N 5—4, ÖPK—Ran 2—8, GKKN—S 02 4—2, H/N—SKK/S 4—7, ÖPK—VSS 1—6, TSK—S 02 0—3, Ran GKKN 4—1, TSK—GKKN 5—4, Ran—S 02 5—5, ÖPK—SKK/S 0—14, Ran—TSK 4—2, SKK/S—VSS 5—3, ÖPK—GKKN 3—8, TSK—VSS 4—3, SKK/S—S 02 7—4, SKK/S—Ran 5—0, S 02—H/N 5—7, TSK—ÖPK 5—2, VSS—GKKN 6—3, Ran—H/N 8—4.

Tabell

SKK-Spårv.	14	13	0	1	119— 48	26
Västerås SS	14	11	0	3	90— 59	22
Tunafors SK	14	7	1	6	62— 67	15
SK Ran	14	6	2	6	70— 65	14
Simavd. 1902	14	6	2	6	80— 76	14
PK Hellas/N.	14	6	0	8	74— 75	12
GKKN	14	4	1	9	64— 83	9
Örebro PK	14	0	0	14	41—127	0

Div. II norra

Sala—H/N b 3—3, VSS b—SPIF 5—0 w. o.

Tabell

Sala SS	14	12	2	0	127— 35	26
Västerås SS b	14	10	1	3	107— 46	21
PK Hellas/N. b	14	10	1	3	109— 54	21
Falu SS	14	10	0	4	87— 69	20
Sundbyb. IK	14	5	0	9	72— 84	10
Järfälla S	14	4	0	10	58—118	8
Upsala S	14	2	0	12	85— 96	4
Polisens IF	14	1	0	13	25—169	2

Div. II södra

HS—GKKN b 1—19, S 02 b—NSLS 6—9, S 02 b—GKKN b 7—14, HS—NSLS 6—10, HS—S 02 b 5—5, NSLS—GKKN b 6—8, LUGI—HS 9—5, KSS—S 02 b 5—4, LUGI—S 02 b 10—4, NSLS—KSS 13—6, LUGI—GKKN b 5—0 w. o., HS—KSS 1—4, LUGI—KSS 9—7, GKKN b—KSS 7—4, NSLS—LUGI 11—10, NLS—LUGI 7—8 (fr. våromg.)

Tabell

LUGI	10	9	0	1	102— 50	18
GKKN b	10	7	0	3	79— 50	14
Nässjö SLS	10	4	0	6	67— 72	8
Karlstads SS	10	4	0	6	54— 66	8
S 02 b	10	3	1	6	49— 72	7
Helsingborgs S	10	2	1	7	36— 77	5

NY KLIHATT

Nu har det hänt igen! En av våra tränare har blivit far och denna gång är det Tunafors SK:s tränare **Kjell Karlsson** som den 23 juli fick en son på 3.650 g. Även mamma **Karin** är lycklig!

Roger Taflin:

TACK FÖR FEM TREVLIGA ÅR!

Efter lite drygt 5 års tjänst på Svenska Simförbundets kansli har undertecknad förflyttat sin verksamhet hemåt, d v s till Umeå. Är man norrlänning så är man!

För 5 år sedan alltså — närmare bestämt den 15 augusti 1969 — tillträdde undertecknad en konsulenttjänst. Som grön, nyutbildad idrottslärare trodde jag att jag visste en hel del om simidrottsrörelsen men ack vad jag bedrog mig. Under de 5 år som gått har jag fått omvärdera nästan allt jag trodde tidigare. Ömsom har det varit positiva förändringar i mina uppfattningar ömsom negativa (tyvärr). Dessbättre har de positiva erfarenheterna övervägt med bred marginal. Nu tror jag emellertid att jag har en ganska god uppfattning om simidrottsrörelsens struktur och funktioner. Men det har tagit 5 år att lära sig det!

Med dessa rader vill jag tacka för mig och säga att jag är mycket tacksam för allt positivt bemötande jag fått under den tid jag varit tjänsteman i Simförbundet. Det är egentligen fantastiskt att det fortfarande finns så många idealister som det finns. Utan dessa skulle hela svensk simning och idrott inte fungera, bl a skulle arbetet på central nivå bli mycket svårt att genomföra. Ibland tycker man att man har för många möjligheter att få kontakt med den s k gräsrotsnivån, men när man väl får den så är den enormt positiv. Med den arbetsvilja och de ambitioner som finns i dag runt om i landet finns det all anledning att se positivt på framtiden. Vi jobbar bra och resultaten kommer. Vi har lyckats nå eliten i vår idrott. Simmarna och hopparna känner alla till men hur många har klart för sig att vi i konstsim är respekterade världen över. Bl a var vi bland de allra bästa vid EM för någon månad sedan. Vattenpolon är i en vågdal men kommer säkert tillbaka.

En av förutsättningarna för att vi skall nå eliten och för att vi skall få en stark simidrottsrörelse är att vi ser till att vi får utbildade ledare på alla plan. Alla kommittéer inom Simförbundet har blivit medvetna om detta och det satsats nu på alla håll. Den tunga utbildningsbiten ligger dock på distrikten och utbildningsledarna, som jag vill rikta ett speciellt tack till.

Finns det lika entusiastiska utbild-

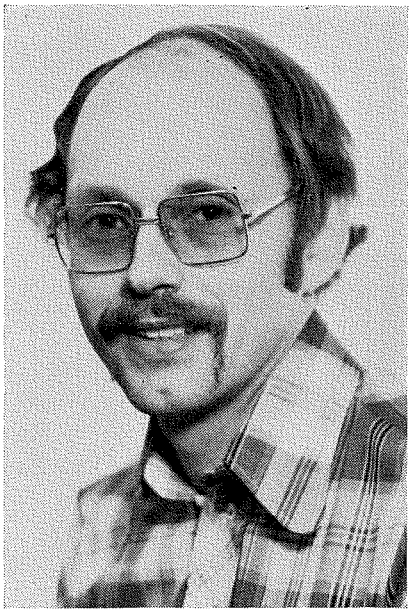

ROGER TAFLIN

slutade med augusti månads utgång sin tjänst på Simförbundet efter fem år som förbundets förste utbildningskonsulent. I vidstående artikel ger Roger sin syn på sina fem år i Simförbundets tjänst, på problem han har mött och sin syn på framtiden — plus att han tackar för sig för de fem åren.

ningsledare i alla specialförbund, då är det bara att gratulera. Jag hoppas att min efterföljare, som i skrivande stund inte är utsedd, får samma fina gensvar och kontakt med utbildningsledarna som jag haft. Det har varit trevligt och stimulerande att samarbeta med Er.

Utbildningsbiten är en övergripande bit som är mycket viktig att satsa på, men det finns andra saker att satsa på och det är bl a MOTIONSSIMNINGEN. Där är simningens nästa stora arbetsuppgift. Jag hoppas verkligen att simSverige förstår hur viktig denna aktivitet är för oss. Den tar tid och plats men ger så mycket i retur. I detta sammanhang vill jag även nämna den medlemsvård, som är så eftersatt inom idrottsrörelsen över huvud taget. Idrottsrörelsen måste ju rymma fler ambitioner än att skapa elitidrottsmän. Vi måste även låta andra få uppleva den glädje det är att kunna simma och ha kul i vattnet. Vilka är då bättre lämpade än simningens ledare att handha detta? Vi är ju utbildade i simning och måste alltså vara lämpligast. Till att börja med skall vi — tycker jag — se till att vi får med våra egna medlemmar i motionsverksamheten och där skall då finnas plats för "avlagda aktiva" som oftast idag inte finner någon fristad för simning som motion någonstans. Kan vi behålla alla simmare kvar i simmarfamiljen i stället för att låta dessa försvinna, när de lagt av, så har vi en enorm resurs att använda inom kort. Alla skaffar sig ju en "civil" erfarenhet, som kan utnyttjas om vederbörande känner att han/hon är med i gänget. Stöt inte bort våra "gamla" simmare!

Vi måste satsa på kvinnorna. Nog är det bedrövligt att se hur få kvinnor som finns — som ledare vill säga. Vår idrott består ju till 50 proc. av kvinnor men ledarna består väl av minst 95 proc. av män. Förklara den ekvationen, den som kan. Detta gäller kanske främst på central nivå men i alla fall. Mina herrar: släpp fram damerna och mina damer: bevaka möjligheterna att få erfarenhet på central nivå. Jag kan lova att Ni är välkomna och nödvändiga. Jag lovar att Ni inte skall behöva koka kaffe! Det finns andra och intressantare uppgifter att ta itu med. För att avsluta med en av mina numera välkända deviser vill jag bara säga, att historien berättar bara om en oersättlig man... Adam! Med dessa tre punkter vill jag avsluta dessa mina rader och jag vill återigen rikta ett tack till alla de ledare på olika nivåer jag haft förmånen att samarbeta med. Ingen nämnd och ingen glömd! Jag vill också påpeka att jag inte har för avsikt att helt lämna simidrotten. Så bli därför inte oroade om jag för omväxlings skull kommer farande på gräsrotsnivå nästa gång vi ses.

Det är medvind i svensk simidrott och jag hoppas att vi även fortsättningsvis skall kunna "segla med fulla segel". Vi har stora vatten att ta oss över, men med den inställning och den förmåga som finns skall vi snart ha hunnit närmare våra bortflyende medtävlande inom idrotten, främst då i simidrotten.

Lycka till på färden och tack för fem trevliga år!

Roger Taflin

Numera hemförlovad

SKAPANDE DRAMATIK ett positivt medel i vuxensim

Det är ju ett känt faktum att man med hjälp av skapande dramatik kan stärka gruppkänslan och öka grupptryggheten. Rädslan att "göra bort sej" försvinner i gruppgemenskapen och "prestationstänkandet" försvinner. Övningarna i skapande dramatik är också en värdefull ingress till fullständig avslappning och med en målmedveten ledning från lärarens sida ökar man självständigheten hos individen.

Det ställs emellertid stora krav på ledaren. Man måste hela tiden ha gruppen under kontroll, då man i annat fall kan utlösa faktorer som senare kan vara svåra att styra. Detta innebär att ledaren måste vara i balans själv och ha gnistan att kunna rycka gruppen med sej. Några ord till inledningsvis. Många av övningarna kan tyckas vara barnsliga och löjliga. Men när vi får en grupp vuxna måste vi få den att fungera som en homogen grupp och därför måste man klargöra målsättningen för eleverna.

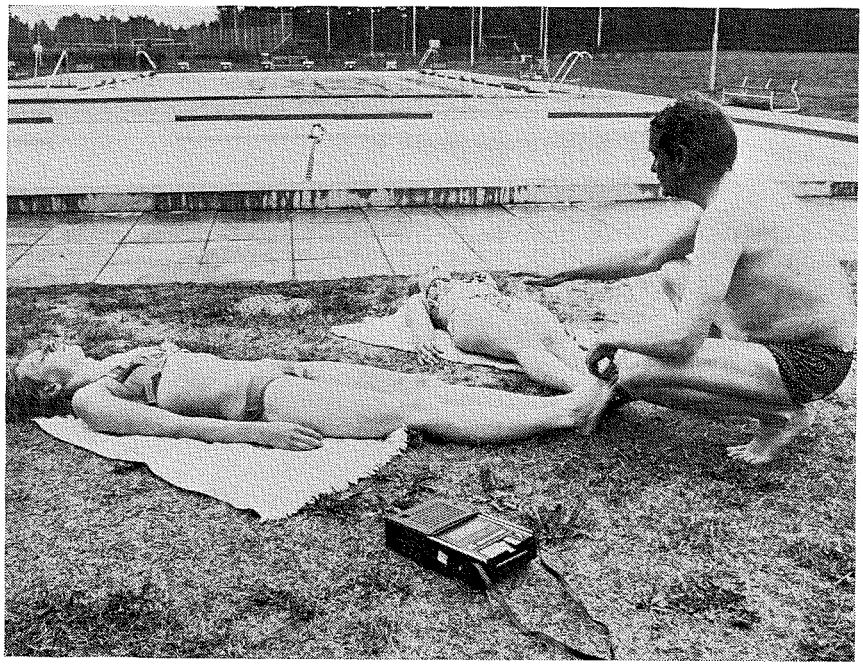

Sven A. Nyberg, simlärare i Uppsala, som nyttjar skapande dramatik som ett medel i sin vuxensimundervisning. Här i aktion med två elever, Ulla Laev och Anne-Marie Eriksson

Man brukar i pedagogiska sammanhang spalta upp undervisningskurvan i målsättning — ingångsrepertoar — metoder och analys. En ganska vettig uppdelning som vi tänker följa i den här redogörelsen från våra försök i Bälingebadet i Uppsala under sommaren 1974.

MÅLSÄTTNINGEN

har vi redan talat lite om men den kan sammanställas så här: ta bort känslan att göra bort sej
öka gruppkänslan
framkalla trygghetskänsla inom gruppen och inför ledaren
att leka fram närkontakten med vatten samt till sist och det viktigaste — att kunna slappna av.

INGÅNGSREPERTOAR —

förutsättningar

gruppen består ju av olika individer, men några gemensamma drag brukar man kunna urskilja
svårigheter att slappna av
hämning inför andra att inte kunna simma och med detta vissa svårigheter att "vara sej själv"
vissa svårigheter att kunna kombinera det motoriska beteendemönstret
och till sist det positiva:
viljan att lära sej simma.

miljön är ju i allmänhet en badplats för allmänheten. Det är därför viktigt att antingen lägga undervisningen på tider med liten besöksfrekvens eller spärra av ett område så att största möjliga lugn erhålles. Man måste också se till att så stor yta finns till förfogande så att deltagarna kan ligga i stjärnform för avslappningen. Temperaturen är också viktig. Om det är kallt så hjälper inga övningar för att nå målet avslappning och koncentration

ledaren bör vara utvilad och tänd på uppgiften. Skall under lektionen hela tiden kunna hålla gruppen under kontroll. Skall tala med gruppen och inte **till** gruppen m. a. o. ingen auktionär ledning men ändock fast

kasettbandspelare med inspelat band som bör innehålla c:a 2,5 min snabb rytmisk musik, 6 min något mer nyanserad musik, 3 min snabb rytmisk musik och till sist 5 min sövande långdragen musik. Man kan bland negro spirituals hitta alla dessa versioner.

METODER

Varje pass omfattar c:a 15 min övningar i skapande dramatik och 45 min i ren simundervisning.

Vi skall inte gå in på simundervisningen här — den har ju tidigare så fint utarbetats av andra och redogjorts för. Får vi bara nämna att dramatikövningarna är en bra övergång till att leka fram vattenvana.

Man börjar passet med att låta kroppen följa musiken rytmiskt som man själv känner det. Några avbrott med "på tå häv — andas in — sänk andas ut — sjunk ihop — ryck igång igen". C:a 2,5 min till snabb rytmisk musik.

Därefter följer någon eller några av följande övningar till nyanserad musik.

KNUTEN

Alla ställer sej med armarna i kors. Så skall man fatta två personers händer. Genom vridningar och samarbete skall knutarna lösas upp utan att man släpper taget.

Ger närkontakt och gruppkänsla.

TÄNDSTICKSÖVNING

Man delar upp sej två och två. Mellan var sitt pekfinger håller man en tändsticka som alltså är kontaktorganet mellan personerna. Man skall nu förflytta sej i sid-, höjd- och djupled utan att tändstickan ramlar bort. Det viktiga är att man får inte släppa ögonkontakten under rörelsen. Ledaren bör själv ha denna övning med varje deltagare. Man lär sej att med ögonkontakt kunna följa varandra. Det är viktigt att man är tyst under övningen.

Ger samarbete och ögonkontakt.

ANDNINGSÖVNING

För att kunna fylla våra funktioner

måste vi kunna lära oss att andas på rätt sätt — speciellt i simundervisningen. Alla står i ring och gör på tå häv — armar lyft — nedåt sänk. Frågar när inandning ägt rum respektive utandning. Till 90 % gör man fel och för att bättra detta lägger sej gruppen i stjärna med tåkontakt. Armarna sträcks upp — sänkes ner i rät vinkel — inandning — armarna mot kroppen och rätas ut som i ett simtag. Eftersom alla ligger på rygg blir armrätningen uppåt och då skall utandningen äga rum. Nu gör man detta med ljud — inandningen med väsljud och utandningen med vokalljud. Tränas tills att alla är med i rytmen.

Ger andningsteknik.

KROPPSKONTAKT

Man delar upp sej två och två. En blundar och den andra ställer sej i någon rolig position. Den som blundar skall med känsel känna efter hur kamraten har figurerat sej och sedan göra samma ställning fortfarande blundande. När han tror att figuren är klar får han titta och jämföra.

Stärker kontakten mellan varandra.

NY ANDNINGSÖVNING

Glöm allt vad stil heter. Här är det fråga om avslappning — utandning. Alla står i ring — sänk magen — skaka huvudet, axlarna och armarna. Sjunk ihop. Armarna uppåt sträck — **sakta** — upp med huvudet — andas in åter sjunk ihop. En varning — kom ihåg **sakta** uppåt efter losskakningen annars kan en sekundsnabb medvetslöshet inträda.

Ger kontroll över diafragman.

Det finns massor av olika övningar — detta bara nämnt som några exempel.

AVSLAPPNING

Avslutningsvis skall man sedan ha avslappning.

Eleverna ligger i stjärna på rygg med tåkontakt. Sövande långdragen musik där ledaren med lugn röst intalar hur tungt huvudet känns — hur tung vänstra armen känns — hur tung högra armen känns — hur tungt vänster ben känns — hur tungt höger ben känns — hur hela kroppen dras mot marken. Här ställs det höga krav på den som leder detta. En intensiv kontroll av eleverna hela tiden. Risken finns att man kan utlösa reaktioner som det fordras ordentlig utbildning för att klara av. Men en avslappning kan man åstadkomma utan att direkt söva.

Ja — sedan går vi ner i vattnet — avslappade och med en större självsäkerhet och till sist men inte minst — ett större förtroende för ledaren.

ANALYS

Efter 10 gånger skall alla kunna simma 25 meter — det lovar vi. För att se på resultatet i Bälingebadet i Uppsala hade vi 18 inskrivna elever — alla utan simkunnighet och de flesta med ingen eller ringa vattenerfarenhet. Efter sju gånger kunde 16 simma 25 meter. Efter 10 gånger hade 10 tagit simborgarmärket och 5 st järn — 2 var kvar på fisken-nivå och 1 på grodnivå. Det motoriska mönstret stämde inte riktigt för henne. Men nu efter en period har även den eleven simmat 25 meter. Som lärare i Bälingebadet har vi haft Lars Sjölander, Mats Sandback, Hans Andersson och undertecknad.

Vi är övertygade att man med hjälp av skapande dramatik och givetvis alla nya fina rön inom själva simundervisningen kan nå fina resultat. Ett arbete med visioner som vi önskar att alla ville ta efter.

Sven A. Nyberg

Rapport Belgrad

Rapport Belgrad, den redovisning Birger Buhre inledde i förra numret av studierna kring andra nationers förberedelsearbete inför och slutträning i Belgrad vid VM —73 fortsätter i nästa nummer. Buhre, som av tidsskäl inte hunnit med andra delen av sin rapport, kommer då att integrera VM-studierna med de lärdomar vi gjorde i Wien, som bl a penetrerades av närvarande svenska simtränare vid ett seminarium i Zell am Seei vilket också Birger Buhre medverkade.

SKK/S värd för E-cupen

SKK-Spårvägen, svenska mästare i polo 1973, står som arrangör för en av de fyra turneringarna, när första omgången av årets Europa-cup i polo arrangeras. Det är 12:e gången, som tävlingen går och totalt har tjugo lag anmält sitt deltagande, vilket är rekord. I polo spelas E-cupen — liksom i bl a fotboll, ishockey — mellan resp. länders mästare, d v s klubblag.

SKK/S arrangerar i Stockholm den 25—27 oktober och gästas av mästarna från Italien, Danmark, Schweiz och Holland.

Ytterligare arrangörer och resp. deltagare är: Würtzburg (Västtyskland): Sovjet (MGU, Moskva, pokalförsvarare), Bulgarien, Spanien och Polen.

Blackpool (England): Ungern, Belgien, Österrike, Tjeckoslovakien.

Marseille (Frankrike): Jugoslavien, Rumänien, Finland och Turkiet.

Från varje turnering går de två bästa lagen vidare till andra omgången, som spelas på två orter den 15—17 november, varpå finalen mellan de fyra bästa lagen avverkas den 6—8 december.

För första gången i år spelas också — efter mönster från fotboll — en turnering mellan Europas cupsegrare (de som inte — i likhet med bl a Sverige — spelar cupturnering får delta med det lag, som placerade sig tvåa i mästerskapet). Före den 15 sept. skall anmälan om deltagande vara LEN tillhanda. Hittills är enligt uppgift nio lag anmälda. SK, Ran, Malmö, SM-tvåa i fjor, är berättigat delta och har accepterat att delta.

P. S.

Sedan detta skrivits har en del ändringar skett. Marseille har hoppat av från värdskapet i sin grupp, som holländska de Robben övertagit. Lagen har sedan något omdirigerats — de Robben kommer alltså ej till Stockholm, där i stället rumänska mästarna, Dinamo Bukarest spelar.

Dessutom har Schweiz representant — inlottad i Stockholms-gruppen — hoppat av, varför det bara blir fyra lag i Stockholm: SKK/S, Dinamo Bukarest, Pro Recco, Italien och Odense SLS, Danmark.

NATIONSREKORD

4×100 meter frisim, damer: Landslaget, 3.59.01 — Wien den 20 aug.

4×100 meter medley, damer: Landslaget, 4.13,90 — Wien den 24 aug.

4×100 meter frisim, herrar: Landslaget, 3.34,20 — Wien den 18 aug.

4×100 meter frisim, herrar: Landslaget, 3.33,53 — Wien den 18 aug.

4×200 meter frisim, herrar: Landslaget, 7.43,10 — Wien den 21 aug.

4×100 meter medley, herrar: Landslaget: 4.02,00 — Wien den 25 aug.

Resultaten från EM i Wien

SIMNING

18/8: 200 fjäril, herrar: 1. Andras Hargitai, Ungern 2.03,80, 2. Brian Brinkley, GB 2.04,13, 3. Hartmut Flöckner, DDR 2.04,55, 4. Viktor Sjarygin, Sov 2.04,85, 5. Mikael Kraus, BRD 2.05,04, 6. Folkert Meeuw, BRD 2.05,64, **7. Anders Bellbring 2.05,92 (SR),** 8. Csaba Soz, Ungern 2.08,94.

Försöken: 5. Anders Bellbring 2.06,40 (SR).

200 medley, damer: 1. Ulrike Tauber, DDR 2.18,97 (VR), 2. Andrea Hübner, DDR 2.23,97, 3. Ira Fetisjova, Sov 2.25,40, 4. Susan Richardson, GB 2.27,12, **5. Anita Zarnowiecki 2.27,85** 6. Ann Adams, GB 2.28,08, 7. Natasja Bosova, Sov 2.29,56, 8. Wijda Mazereeuw, Hol 2.28,95.

Försöken: 5. Anita Zarnowiecki 2.27,56.

4×100 frisim, herrar: 1. Västtyskland 3.30,61 2. Sovjet 3.32,01, 3. DDR 3.32,54, 4. Italien 3.33,03, **5. Sverige 3.33,53 (SR),** 6. Frankrike 3.34,58, 7. Spanien 3.34,98, 8. Bulgarien 3.43,33.

Försöken: 4. Sverige 3.34,20 (SR).

19/8: 200 frisim, herrar: 1. Peter Nocke, BRD 1.53,10 (ER), 2. Klaus Steinbach, BRD 1.53,72, 3. Alexander Samsonov, Sov 1.53,74, 4. Roger Pyttel, DDR 1.55,38, 5. Andrej Krylov, Sov 1.55,80, **6. Bengt Gingsjö 1.56,00,** 7. Brian Brinkley, GB 1.56,17, 8. Roberto Pangaro, It 1.56,20.

Försöken: 5. Bengt Gingsjö 1.56,33, Anders Bellbring 1.57,15 (utsl.)

100 frisim, damer: 1. Kornelia Ender, DDR 56,96 (VR), 2. Angela Franke, DDR 57,82, 3. Enith Brigitha, Hol 58,10, 4. Guylaine Berger, Fra 58,81, 5. Ljuba Semkina, Sov 1.00,02, **6. Diana Olsson 1.00,04,** 7. Francoise Monod, Schweiz 1.00,35, 8. Jutta Weber, BRD 1.00,43.

Försöken (18/8): 6. Diana Olsson 59,71 (SR), Ida Hansson 1.00,38 (utsl.).

100 ryggsim, herrar: 1. Roland Matthes, DDR 58,21, 2. Lutz Wanja, DDR 58,66, 3. Zoltan Verraszto, Ung 58,78, 4. Santiago Esteva, Spa 59,52, 5. Bodo Schlag, BRD 1.00,14, 6. Igor Potjakin, Sov 1.00,38, 7. Sergej Mironovitj, Sov 1.00,46, 8. Karim Ressang, Hol 1.00,53.

Försöken (18/8): Svante Zetterlund 1.00,70 (SR), Anders Sandberg 1.00,61 (SR) — båda utslagna.

200 bröstsim, damer: 1. Karla Linke, DDR 2.34,99 (VR), 2. Anne-Katrin Schott, DDR 2.38,88 3. Marina Jurtsjenja, Sov 2.42,04, 4. Dagmar Rehak, BRD 2.43,54, 5. Britt-Marie Smedh 2.44,21, 6. Wijda Maazereeuw, Hol 2.44,59, 7. Eva Kiss, Ung 2.45,14, 8. Agnes Kaczander, Ung 2.66,88.

Försöken: 6. Britt-Marie Smedh 2.44,33, Ann-Sofi Roos 2.47,73 — utslagen.

20/8: 100 bröstsim, herrar: 1. Nikolaj Pankin, Sov 1.05,63, 2. Walter Kusch, BRD 1.06,04 3. David Leigh, GB 1.06,17, 4. Bernard Combet Fra 1.06,49, 5. Ove Wisloeff, Norge 1.07,38, 6. Steffen Kriechbaum, Österrike 1.07,85, 7. Wolfram Sperling, DDR 1.08,02, 8. Thomas Paehr, BRD 1.08,02.

Försöken (19/8): Glen Christiansen 1.08,44 (SR), Stefan Andersson 1.10,19 — båda utslagna.

400 frisim, damer: 1. Angela Franke, DDR 4.17,83, 2. Cornelia Dörr, DDR 4.19,72, 3. Novella Calligaris, It 4.22,92, 4. Jose Damen, Hol 4.25,76, 5. Ljudmilla Krutakova, Sov 4.28,68, 6. Diane Walker, GB 4.29,17, 7. Laura Bartolotti, It 4.32,84, 8. Helga Wagner, BRD 4.32,84.

Försök: Marie Sundeborg 4.38,25, Pia Ottosson 4.32,77 — båda utslagna.

21/8: 4×200 frisim, herrar: 1. Västtyskland 7.39,70 (ER), 2. Sovjet 7.42,06, **3. Sverige 7.43,10 (SR),** 4. DDR 7.43,43, 5. Frankrike 7.49,08 6. Italien 7.49,91, 7. Spanien 8.00,41, 8. Storbritannien 8.00,86.

Försök: 3. Sverige 7.51.89.

400 medley, damer: 1. Ulrike Tauber, DDR 4.52,42 (VR), 2. Gudrun Wegner, DDR 4.58,78, 3. Susan Richardson, GB 5.06,71, 4. Novella Calligaris, It 5.08,20, **5. Anita Zarnowiecki 5.08,96 (SR),** 6. Natasja Popova, Sov 5.10,59, 7. Debbie Simpson, GB 5.13,25, 8. Paolo Morozzi, It 5.15,14.

Försök: 6. Anita Zarnowiecki 5.10,51 (SR).

100 fjärilsim, herrar: 1. Roger Pyttel, DDR 55,90, 2. Roland Matthes, DDR 56,68, 3. Folkert Meeuw, BRD 57,60, 4. Viktor Sjarygin, Sov 57,62, 5. Brian Brinkley, GB 58,06, 6. Michael Kraus, BRD 58,10, 7. Andrej Plotke, Sov 58,31, 8. Serge Butte, Fra 58,41.

Försök (19/8): Per Berglund 58,95, Lars Lindeberg 59,29 — båda utslagna.

21/8: 400 frisim, herrar: 1. Alexander Samsonov, Sov 4.02,11, **2. Bengt Gingsjö 4.03,79,** 3. Andrej Krylov, Sov 4.04,32, 4. Brian Brinkley, GB 4.04,39, **5. Peter Pettersson 4.05,66,** 6. Marc Lazarot, Fra 4.07,36, 7. Frank Pfütze, DDR 4.07,62, 8. Stefan Wenz, BRD 4.09,21.

Försöken: 6. Peter Pettersson 4.07,47, 7, Bengt Gingsjö 4.08,60.

200 frisim, damer: 1. Kornelia Ender, DDR 2.03,22 (VR), 2. Enith Brigitha, Hol 2.03,73, 3. Andrea Eife, DDR 2.05,04, 4. Laura Bartolotti, It 2.08,70, 5. Veronika Stel, Hol 2.08,71, 6. Loupa Semkina, Sov 2.08,74, **7. Gunilla Lundberg 2.08,76 (SR),** 8. Susan Edmonson, GB 2.09,94.

Försök: 5. Gunillla Lundberg 2.09,38, Suzann Martinsson 2.11,82 — utslagen.

100 fjärilsim, damer: 1. Rosemarie Kother, DDR 1.01,99 (VR), 2. Anne-Katrin Leucht, DDR 1.03,63, **3. Gunilla Andersson 1.04,67,** 4. Beate Jasch, GB 1.05,06, 5. Joanne Atkinson, GB 1.05,46, 6. Jolanda Aggenbach, BRD 1.05,55, 7. Gudrun Beckman, BRD 1.05,64, 8. Alexandra Meerson, Sov 1.05,70.

Försök (20/8): 3. Gunilla Andersson 1.04,63 (SR).

22/8: 200 ryggsim, herrar: 1. Roland Matthes DDR 2.04,63, 2. Zoltan Verraszto, Ung 2.04,96, 3. Robert Rudolf, Ung 2.07,27, 4. Colin Dunnigham, GB 2.08,25, 5. Santiago Esteva, Spa 2.08,87, 6. Thomas Luckau, DDR 2.09,24, 7. Karim Ressang, Hol 2.11,22, 8. Igor Potjakin, Sov 2.11,84.

Försök: Leif Eriksson 2.13,34, Anders Sandberg 2.11,66 — båda utslagna.

200 bröstsim, herrar: 1. David Wilkie, GB 2.20,42, 2. Nikolai Pankin, Sov 2.21,84, 3. David Leigh, GB 2.23,79, 4. Michail Kriukin, Sov 2.24,73, 5. Walter Kusch, BRD 2.25,29, 6. Giorgio Lalle, It 2.25,94, 7. Steffen Kriechbaum, Österrike 2.27,37. Ove Wisloeff, Norge diskv.

Försök: Stefan Andersson 2.29,64, Glen Christiansen 2.31,01 — båda utslagna.

100 ryggsim, damer: 1. Ulrike Richter, DDR

Forts fr sid 28

bra i Wien, den svenska polotruppens förläggning. Jag skriver polotruppen, som till skillnad från övriga svenska deltagare inkvarterades på ett hotell, vars standard inte motsvarade de krav man har rätt ställa vid sådana här tillfällen.

Den tryckande hettan, som var nästan lika pressande nattetid, gjorde att sömnen och vilan blev alltför dålig, ibland nästan obefintlig. De hängmattelika sängarna gjorde inte det hela bättre.

Felet än inte PK:s, som tvingades säkra ett EM-deltagande inom ramen för sin ordinarie budget. Felet ligger hos dem, som inte kan förstå, att det är omöjligt driva expanderande verksamhet med oförändrade anslag.

LARS FJÄRRSTAD
LANDSLAGSTRÄNARE

GRUPP B
Serietabell

Tjeckoslovakien	7	6	1	0	46—32	13
Storbritannien	7	5	1	1	41—28	11
Bulgarien	7	4	2	1	44—29	10
Sverige	7	5	0	2	41—28	10
Polen	7	2	1	4	33—41	5
Österrike	7	1	1	5	31—42	3
Belgien	7	1	1	5	41—61	3
Frankrike	7	0	1	6	33—49	1

Matcherna

Tjeckoslovakien: —Storbritannien 7—6, —Bulgarien 3—3, —Sverige 5—3, —Polen 7—5, —Österrike 6—4, —Belgien 11—7, —Frankrike 7—4.

Storbritannien: —Tjeckoslovakien 6—7, —Bulgarien 3—3, —Sverige 2—1, —Polen 5—1, —Österrike 5—2, —Belgien 11—8.

Bulgarien: —Tjeckoslovakien 3—3, —Storbritannien 3—3, —Sverige 8—9, —Polen 8—5, —Österrike 4—1, —Belgien 10—5, —Frankrike 8—3.

Sverige: —Tjeckoslovakien 3—5, —Storbritannien 1—2, —Bulgarien 9—8, —Polen 6—2, —Österrike 6—4, —Belgien 9—2, —Frankrike 7—5.

Polen: —Tjeckoslovakien 5—7, —Storbritannien 1—5, —Bulgarien 5—8, —Sverige 2—6, —Österrike 6—6, —Belgien 8—5, —Frankrike 6—4.

Österrike: —Tjeckoslovakien 4—6, —Storbritannien 2—5, —Bulgarien 1—4, —Sverige 4—6, —Polen 6—6, —Belgien 7—9, —Frankrike 5—5.

Belgien: —Tjeckoslovakien 7—11, —Storbritannien 8—11, —Bulgarien 5—10, —Sverige 2—9, —Polen 5—8, —Österrike 9—7, —Frankrike 5—5.

Frankrike: —Tjeckoslovakien 4—7, —Storbritannien 6—9, —Bulgarien 3—8, —Sverige 5—7, —Polen 4—6, —Österrike 6—7, —Belgien 5—5.

Skytteligan

16 mål: Badura, Tjeckoslovakien

13 mål: Ayling, Storbritannien

12 mål: T. Tomov, Bulgarien

11 mål: Simons, Belgien, Tkac, Tjeckoslovakien, Brankov, Bulgarien

10 mål: Thomas Fjärrstad, Sverige, Reinovski, Tjeckoslovakien

9 mål: Sören Carlsson, Sverige, Quievereux, Frankrike, Tandl, Österrike

8 mål: Popov, Bulgarien, Bensted, Storbritannien

1.03,30 (VR), 2. Ulrike Tauber, DDR 1.05,07, 3. Enith Brigitha, Hol 1.05,94, 4. Sylvia le Noach Fra 1.07,17, 5. Sylvia Charrier, Fra 1.08,75, 6. Angelika Griesser, BRD 1.07,81, Nadja Stavko, Sov 1.07,81, 8. Paula van Eyk, Hol 1.07,95.

Försök: Diana Olsson 1.09,05 — utslagen.

100 bröstsim, damer: 1. Christel Justen, BRD 1.12,55 (VR), 2. Renate Vogel, DDR 1.13,69, 3. Agnes Kaczander, Ung 1.14,95, 4. Anne-Katrin Schott, DDR 1.15,13, 5. Ljuba Rusanova, Sov 1.15,37, **6. Jeanette Pettersson 1.15,67 (SR),** 7. Dagmar Rehak, BRD 1.15,67, 8. Sandra Dickie, GB 1.15,86.

Försök: 7. Jeanette Pettersson 1.16,07 (SR), Britt-Marie Smedh 1.16,92 — utslagna.

24/8: 200 medley, herrar: 1. David Wilkie, GB 2.06,32 (VR), 2. Christian Lietzmann, DDR 2.07,62, 3. Andras Hargitai, Ung 2.09,08, 4. Andrej Smirnov, Sov 2.09,17, 5. Sergej Sacharov, Sov 2.09,96, 6. Zoltan Verraszto, Ung 2.11,83, 7. Wolfram Sperling, DDR 2.11,56, 8. Santiago Esteva, Spa 2.12,45.

800 frisim, damer: 1. Cornelia Dörr, DDR 8.52,45 (ER), 2. Novella Calligaris, It 8.57,93, 3. Gudrun Wegner, DDR 8.59,79, 4. Jose Damen, Hol 9.09,99, 5. Ludmilla Krutakova, Sov 9.11,93, 6. Carine Verbauen, Belg 9.13,51, **7. Else Gunsten 9.14,05,** 8. Ada Pors, Hol 9.14,08.

Försök: 3. Else Gunsten 9.09,54 (SR), Pia Ottosson 9.26,98 — utslagen.

100 frisim, herrar: 1. Peter Nocke, BRD 52,12, 2. Vladimir Bure, Sov 52,19, 3. Klaus Steinbach, BRD 52,31, 4. Michel Rousseau, Fra 52,46, 5. Roberto Pangaro, It 52,71, 6. Roger Pyttel, DDR 52,86, **7. Bernt Zarnowiecki 52,99 (SR),** 8. Stefan Georgjev, Bul 53,79.

Försök: Bernt Zarnowiecki 53,39 (SR), Ola Håkansson 54,26 — utslagen.

4×100 medley, damer: 1. DDR 4.13,78 (VR), (100 ryggsim: Ulrike Richter 1.03,08 — VR), 2. BRD 4.23,50, **3. Sverige 4.23,90 (SR),** 4. Holland 4.27,45, 5. Ungern 4.30,08, 6. Sovjet 4.30,39, 7. Storbritannien 4.31,41, 8. Frankrike 4.33,27.

Försök: Sverige 4.30,92.

25/8: 200 fjärilsim, damer: 1. Rosemarie Kother, DDR 2.14,45, 2. Anne-Katrine Leucht, 2.18,45, 3. Barbara Schwartzfeldt, BRD 2.19,71, 4. Jolanda Aggenbach, Hol 2.20,74, 5. Natasja Popova, Sov 2.20,74, 6. Alexandra Meerson, Sov 2.21,65, 7. Debbie Simpson, GB 2.22,78, **8. Eva-Lotta Kihlberg 2.23,06.**

Försök: 6. Eva-Lotta Kihlberg 2.22,81 (SR).

200 ryggsim, damer: 1. Ulrike Richter, DDR 2.17,55 (VR), 2. Ulrike Tauber, DDR 2.18,72, 3. Enith Brigitha, Hol 2.21,33, 4. Nadja Stavko, Sov 2.22,90, 5. Sylvie le Noach, Fra 2.23,78, 6. Corriane Heymanns, Hol 2.23,84, 7. Zsuzsa Czövek, Ungern 2.25,26, 8. Antonella Roncelli, It 2.25,81.

Försök: Diana Olsson 2.26,89 (SR) — utslagen.

4×100 medley, herrar: 1. Västtyskland 3.51,57 (ER), 2. Storbritannien 3.54,13, 3. Sovjet 3.54,13, 4. DDR 3.54,37, 5. Italien 3.58,50, 6. Spanien 3.59,15, 7. Ungern 4.00,47, 8. Frankrike 4.01,34.

Försök: Sverige 4.02,00 (SR) — utslaget.

1.500 frisim, herrar: 1. Frank Pfütze, DDR 15.54,47 (ER), 2. James Carter, GB 15.54,78, 3. Igor Evgrafov, Sov 16.04,42, 4. Csaba Toth, Ung 16.08,97, **5. Bengt Gingsjö 16.12,71, 6. Peter Pettersson 16.19,51,** 7. Josef Varga, Ung 16.19,71. 8. Henk Elzermann, Hol 16.44,31.

Försök: 4. Bengt Gingsjö 16.20,18, 8. Peter Pettersson 16.31,82.

SIMHOPP

Svikthopp, herrar: 1. Klaus Dibiasi, Italien 603,51, 2. Franco Cagnotto, do 593,94, 3. Vjatjeslav Strachov, Sovjet 583,71, 4. Falk Hoffmann, Östtyskland 543,21, 5. Alexander Kosenkov, Sovjet 534,09, 6. Norbert Huda, Västtyskland 533,22,

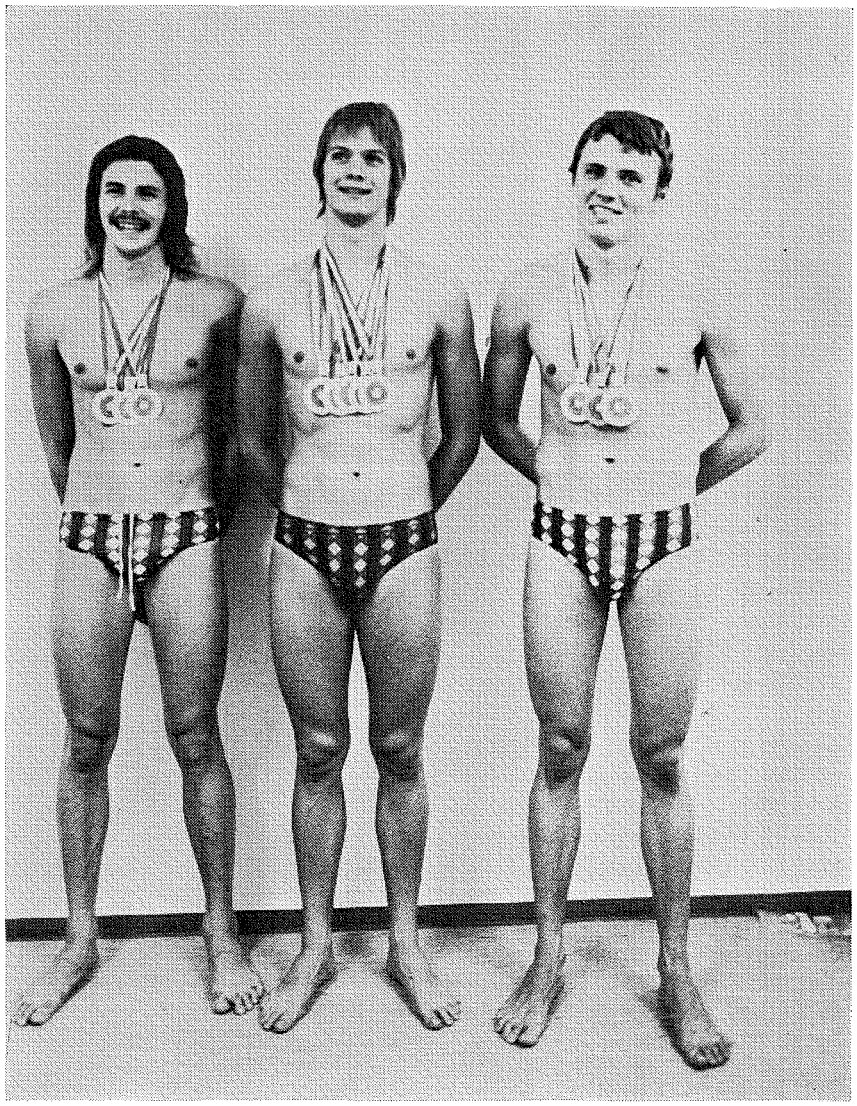

Tre ledande simmare på Wien-EM. Fr v David Wilkie, Storbritannien, två guld, ett silver, ett världsrekord, Andras Hargitay, Ungern, två guld, ett brons och ett världsrekord samt Peter Nocke, Västtyskland, fem guld. FOTO: TONY DUFFY

7. Frank Taubert, Östtyskland 517,35, 8. Josef Kien, Österrike 476,37, 9. Trevor Simpson, England 472,83, 10. Hans Feis, Holland 449,43, **11. Mathz Lindberg, Sverige 448,51,**

14. Fredrik Melin, do 420,39.

Höga hopp, herrar: 1. Klaus Dibiasi, Italien 562,83, 2. Falk Hoffmann, Östtyskland 557,28, 3. Alexander Gendrikson, Sovjet 522,51, 4. Nikolaj Michajlin, Sovjet 505,83, 5. Frank Taubert, Östtyskland 488,85, 6. Claudio de Miro, Italien 482,10,

7. Dieter Plewka, Västtyskland 431,79, 8. Frank Dufficy, Storbritannien 429,42, 9. Michael Worisch, Österrike 418,08, 10. Jacques Deschouwer, Frankrike 411,66, **11) Mathz Lindberg, Sverige 410,43,** 12. Martin Brown, Storbritannien 404,97.

13. Augustin Sarakinski, Bulgarien 391,17, 14. Attila Hajnal, Ungern 382,35, **15. Fredrik Melin, Sverige 374,85,** 16. Laszlo Balogh, Ungern 369,33.

Svikthopp, damer: **1. Ulrika Knape, Sverige 465,57,** 2. Irina Kalinina, Sovjet 460,17, 3. Tamara Safonova, do 455,34, 4. Heidi Becker, Östtyskland 434,25, 5. Christa Köhler, do 421,05 **6. Agneta Henrikson, Sverige 410,19,** 7. Regine Synoradka, Polen 384,48, 8. Milena Duchkova, Tjeckoslovakien 383,40, 9. Helen Koppell Storbritannien 369,84, 10. Giovanna Marchi, Italien 367,89,

11. Carmen Nunes, Spanien 367,74, 12. Verena Masetti, Italien 365,58, 13. Mirjam Hoffer, Holland 364,56, 14. Lia Molenaar, Holland och Anne Niemi, Finland, båda 352,74.

Höga hopp, damer: **1. Ulrika Knape, Sverige 408,87,** 2. Irina Kalinina, Sovjet 399,54, 3. Elena Vajtsjovskaja, do 366,12, 4. Milena Duchkova, Tjeckoslovakien 362,58, 5. Karin Guthke, Östtyskland 357,24, 6. Beverly Williams, Storbritannien 355,83,

7. Heidi Becker, Östtyskland 355,38, 8. Maria Rozgonyi, Ungern 336,66, **9. Susanne Wetteskog, Sverige 332,70,** 10. Ursula Möckel, Västtyskland 328,92, 11. Carmen Casteiner, Italien 307,35, 12. Regina Synoradzka, Polen 302,10,

13. Brigitte Duda, Österrike 293,43, 14. Milena Tomachkova, Tjeckoslovakien 283,89, 15. Ildiko Kelemen, Ungern 279,48, 16. Irene Karasek, Österrike 279,427.

NYTT om NAMN

START I KLIPPAN

Äntligen har Klippan Sim-Center slagit upp sina portar för verksamhetsåret 1974—75 för sina ivriga elever, som har plågats hela sommaren i sin längtan efter att få sätta i gång med grundträningen under demontränare **Ronnie Paleski,** berättar årets första rapport (fler och kontinuerliga sådana har utlovats från skånekommunen).

En del nyförvärv har tagit sig modet att infinna sig:

Tommy Andersson, fjärilsfantom från Finspång och Östergötland.

Pia Mårtensson, "Måsen" kallad för att skiljas från **Pia Lindgren** och **Pia Zätterström.**

Jan "Spiken" Ladeborn och **Ulf Lindberg,** båda från Varberg.

Carola Johansson, Smålands fjärilshopp.

Thomas Thor, en viking från Östergötland, om man får tro texten på hans T-shirt, som är två nummer för liten.

Klas Hultkvist, Hellas, som sköter underhållningen vid gemensamma middagen, ömsom visslande, ömsom sjungande olika varianter av Beethoven.

Jan Åstrand, även han Hellas, som lovat att spela en melodi på sin säckpipa som f n bara ger ifrån sig ett hum-ljud, vilket enligt säckpipsexperten Jan Å. beror på att den måste trimmas före användandet.

Dessa gröngölingar hälsas välkomna av övriga "klorskadade" i världsmetropolen Klippan och vår anonyme (bäst så, kanske) rapportör tillfogar en förhoppning, att nykomlingarna skall finna sig till rätta.

Vederbörande undrar också om vi visste att . . .

. . . Sim-Center har en europamästare: **Stefan Nilsson,** Laxen, som vann 200 frisim på SJ-EM i Östtyskland på 1.59,23

. . . **Risto Kaipainen** redan hunnit spela av alla nykomlingarna deras fickpengar på poker,

. . . **Ronnie** och **Rita** har blivit äkta hälfter.

TILL SUNDSVALL

Claes-Göran Widén, göteborgare med visst simförflutet i Malmö och senast i Hellas, blir nu, klar med GIH-studierna, tränare i Sundsvall. Han inleder sin sejour där den 21 oktober och kombinerar tränarejobbet hos Sundsvalls SS med deltidstjänst (24 tim/vecka) som gymnastiklärare.

Det går undan för Diana, även om det ser lugnt ut. Om det är hajen eller Åke som jagar är obekant

JAGAD DIANA

Tips för de som vill simma fort!

I en intervju tillsammans med **Åke Lindhgren** har **Diana Olsson** sagt att när hon skall simma fort då inbillar hon sig att hon har en haj eller Åke efter sig.

Nu förstår alla varför Diana är snabbast i landet!

SNABB STOR GRABB

Peter Pettersson, SK Laxen, blev i och med bronsplatsen på 4×200 m frisim vid EM "Stor Grabb" i simning. Peter tog sina första poäng i samband med NM 1973 då han deltog i en segrande lagkapp. Resterande 9 poäng har han erövrat under 1974.

Raskt marscherat!

NY POLOTALANG

Vår polodomare vid EM, **Dimiter Perniklisjki,** gjorde inte bara en bra insats och förstärkte sina aktier på den internationella marknaden. Han blev också pappa under pågående EM och hade alltså en glad överraskning att komma hem till. **Daniel** skall denna nya polotalang heta, berättade en stolt fader efter hemkomsten.

AMBITIÖS STIPENDIAT

Ett knippe svenska simtränare skärskådade EM i Wien som medresenärer i Inter-Swims arrangerade resa till Wien — inte minst gav tränarna under ledning av flaggviftande **Annie Broström** våra simmare ett helhjärtat hejaklackstöd. Bland tränarna återfanns **Kjell Ek,** som var Scandinavian Tourings, Inter-Swims och Svenska Simförbundets stipendiat på resan. Och Kjell sög girigt åt sig den lärdom, som fanns att hämta. Kjell var i badet från kl. 6 på morgonen till kl. 22 på aftonen, studerade allt med oerhörd frenesi. Bl a sågs Kjell tillbringa långa stunder i bassängen, utrustad med simglasögon och dykande för att så nära som möjligt studera de etablerade stjärnornas drag under vattnet! Simförbundet vill i sammanhanget passa på att tacka Scandinavian Touring och Inter-Swim för välvilligheten att ställa en gratisplats till förfogande — det var den platsen Kjell Ek fick, utsedd av en kommitté i vilken bl a **Gunnar Werner, Sture Kronman, Lars-Eric Paulsson** (Inter-Swim), **Tore Håkansson** (Sveriges Simtränares Förening, satt och bland 15-talet aspiranter utsåg Kjell Ek.

ALLA SÄTT . . .

. . . är som bekant bra — den devisen gällde i högsta grad, när det gällde att ta sig in på EM-arenan i Wien. De officiella inträdeskorten för deltagare, funktionärer etc. satt i snoddar av olika färg — för de flesta räckte det med en snodd, som stacks ner i bröstfickan, så slapp man förbi.

Göteborgs **Kerstin "Kåpe" Petersson** gick omkring med en röd snodd (= den färg deltagare, ledare och tränare hade). I snodden satt dock ett kort: blodgivarkort (!) i Halmstad, utfärdat på — **Gay Ljungberg!** Men "Kåpe kom förstås in utan nämnvärda bekymmer, behövde dessbättre aldrig visa fram sitt kort — eller lämna blod! **Suzann Martinsson** hade en gång glömt sitt och fick låna det Simsport-red. hade. Hon behövde aldrig visa upp kortet heller — tur var väl det, annars hade det kanske blivit snack om hormonbruk även bland de svenske . . .

Slutligen...

läste vi om familjen, som fått en kantringssäker jolle i sommar och den hade man döpt till Putte Kock!

Den kunde ju inte tippa!!!

Symbolen för leveranskraft kapacitet & kvalitet

TRYCKCENTRA AB
Sätaregsvägen 18 Postbox 3006 · 720 03 Västerås 3 Telefon 021-18 04 70

Ladda upp i fjällen

NORBERGS FJÄLLRINGEN i Härjedalen hälsar Er välkommen till något av våra hotell

Ramundbergets Fjällgård 800 m.ö.h.
Telefon 0684-270 10
Modernt sport- och familjehotell med bastu, swimmingpool 15×5 m., motionshall, skidliftar, maskinpreparerade slalombackar i olika svårighetsgrad, skidskola, färdledare.
— Dans och underhållning.

Bruksvallarnas Fjällhotell 720 m.ö.h.
Telefon 0684-200 18
Trivsamt sport- och familjehotell.
Dagliga utfärder med ledare. Bastu.
— Dans och underhållning.

Valles Fjällhotell 860 m.ö.h.
Telefon 0684-200 00
Hotellet för Er som söker lugn och ro och önskar göra trivsamma turer i en underbar fjällterräng. Bastu. Färdledare.

KONDITORI
Kvarnen
HJORTMOSSEGATAN 73
TROLLHÄTTAN
TEL. 306 00

MARKS RENHÅLLNING AB

Entreprenör för Marks kommun
LYDDEVÄGEN TEL. 117 88 KINNA
Måndag—fredag kl. 8—16. Tisdagar t. o. m. kl. 18.00

VI HÄMTAR ALLT ERT AVFALL
Fastighetsrenhållning — Industri- och affärsavfall
Slamsugning — Hyr ut container

Sven Brunnsåker — Horred
Davidssons Åkeri — Fritsla
Marks Renhållning AB — Kinna
Marks Olje- o. Slamsugning — Skene

UTGIVARKORSBAND
SVENSKA SIMFÖRBUNDET
Box 6506
113 83 Stockholm

MELLERSTA SKÅNES HORBY CIVILTRYCKERI AB
1974

Simsport

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKA SIMFÖRBUNDET

Kicki Pettersson från Linköping, suverän bland yngsta flickorna vid årets Sum Sim-finaler i Växjö

I detta nummer bl a:

Västerås bäst i bra Sum Sim

Diana och Peter dominerade JSM

Nu satsar vi på psykisk träning

Int. nyhetsbrev nytt i konstsim

Gay Ljungberg analyserar EM

10 OKTOBER 1974 — ÅRGÅNG 29

SUM SIM-NUMMER